

ΝΕΑ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΕΝΗ ΕΚΔΟΣΗ



ΕΙΡΗΝΗ
ΥΜΙΝ

Ο ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ



ΕΙΡΗΝΗ
ΥΜΙΝ



Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΤΑΤΖΗΣ

1222 - 1254



Ο ΘΕΛΑΔΑΚΤΥΛΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

14 προφίτες προφητεύουν για τον Άγιο Ιωάννη Βατάτζη
και τον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ

ΛΑΡΙΣΑ ΜΑΡΤΙΟΣ 2017

26ⁿ ΧΙΛΙΑΔΑ

www.marmaromenosautokratoras.gr



ΘΙΣΗΗ
ΥΜΗΝ



ΘΙΣΗΗ
ΥΜΗΝ



Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΟΥΚΑΣ ΒΑΤΑΤΖΗΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΔΟΥΚΑΣ ΒΑΤΑΤΖΗΣ γεννήθηκε τό 1193 στό ιστορικό Κάστρο τῆς Θράκης, στό Διδυμότειχο. Κατάγονταν ἀπό οἰκογένεια ἡ ὁποία βρισκόταν κοντά στή βασιλική σύγκλητο, ἀφοῦ ὁ παππούς του Κωνσταντῖνος, ὁ Βατάτζης λεγόμενος, ἦταν Στρατοπεδάρχης τοῦ βασιλέως Μανουήλ τοῦ Κομνηνοῦ.

Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη Βατάτζη τοῦ Ἐλεήμονος, τιμᾶται καί ἐορτάζεται στό βυζαντινό Διδυμότειχο στίς 4 Νοεμβρίου. Ὑπάρχει σάν θησαυρός ἡ φορητή εἰκόνα τοῦ Ἁγίου, πού ἔχει γραμμένο καί τό Ἀπολυτίκιό του:



Ἐπίσης ὑπάρχει ἡ ἱερή ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου καί ὁ παρακλητικός κανόνας καί ἀναφέρεται τό ὄνομά του στόν ἱερό Συναξαριστή.

Ἀπολυτίκιο

"Τόν λαμπρόν Βασιλέα καί τῶν πιστῶν μέγα καύχημα καί τῶν νυμφαίων τό κλέος, Ἰωάννην τιμήσωμεν, ἐν ὕμνοις καί ὠδαῖς πνευματικαῖς, τήν μνήμην ἐπιτελοῦντες αὐτοῦ, συμφώνως ἀνακράζοντες. Δόξα τῷ σέ Δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διά σου πᾶσιν ἰάματα".

Τό παρόν βιβλίο, εἶναι προφητεῖες τῶν Ἁγίων πατέρων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Εἶναι χρήσιμο σέ ἐκείνους, πού θέλουν νά μάθουν τί θά γίνει στό μέλλον. Γιά νά γνωρίζουν τά γεγονότα, τά ὁποῖα θά γίνουν.

Ἐρευνήσαμε πολλά καί διάφορα προφητικά καί ἱστορικά βιβλία, γιά νά ἐνημερώσουμε τόν κόσμο γιά τόν **Ἅγιο Αὐτοκράτορα Ἰωάννη Βατάτζη**, που μέχρι τότε, ἦταν ἄγνωστος. Εἴμασταν οἱ πρῶτοι πού γράψαμε γιά τόν Ἰωάννη Βατάτζη. Πρίν ἀπό μας, δέν εἶχε γράψει κανείς...



Ἡ ἁγία Τράπεζα τῆς Ἁγίας Σοφίας

Οἱ Ἐνετοί τὴν ὑπερθαύμαστον καὶ ἀξιάκουστον ἁγία Τράπεζαν τῆς Ἁγίας Σοφίας πολῦτιμον καὶ ὠραισιότατην τὴν ἔβγαλαν ἀπὸ τὸν ναόν καὶ τὴν ἔβαλαν εἰς τὸ καράβι καὶ καθὼς ἔκαμαν ἄρμενα καὶ ἐπήγαιναν εἰς τὴν Βενετία ᾧ τοῦ Θαύματος! πλησίον τῆς νήσου τοῦ Μαρμαρᾶ ἄνοιξε τὸ καράβι καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν ἡ ἁγία Τράπεζα καὶ ἐβούλιαξε καὶ εἶναι ἐκεῖ ἕως τὴν σήμερον, καὶ τοῦτο εἶναι φανερόν καὶ τὸ μαρτυροῦν οἱ πάντες, διότι ὅλον τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅταν κάμνει φουρτούνα, ἡ θάλασσα ὅλη κάμνει κύματα φοβερά, εἰς δὲ τὸν τόπον ὅπου εἶναι ἡ ἁγία Τράπεζα εἶναι γαλήνη καὶ δέν ταρασσεται ἡ θάλασσα.

Τὸ παρὼν βιβλίον, εἶναι τὸ πρῶτον βιβλίον ποὺ ἀναφέρεται στὸν Ἰωάννη Βατάζη τὸν ἐλεήμονα, ποὺ ἦταν ἄγνωστος σὲ ὅλους, μὲ πρώτη ἔκδοσιν τὸ 2005.



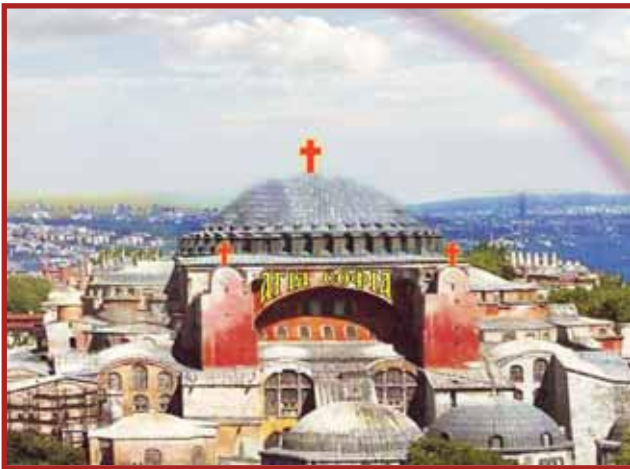
Νόμισμα τῆς ἐποχῆς 1222-1254 τοῦ Αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Ἰωάννη Βατάτζη τό ὁποῖο δείχνει στήν μία ὄψη τόν Ἰωάννη νά στέφεται ἀπό τήν Παναγία καί στήν ἄλλη τό Χριστό.



Γενική ἐσωτερική ἄποψη τῆς Ἁγίας Σοφίας



Άγία Σοφία, ο Ίουστινιανός, ἡ Παναγία καί ὁ Μ. Κων/νος



ΕΛΛΩ Η ΠΟΛΙΣ

Τό ἐξώφυλλο φιλοτέχνησε ὁ συγγραφέας



ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΤΑΤΖΗΣ

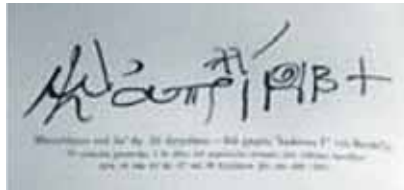
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

1222 - 1254

Ο ΕΞΑΔΑΚΤΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΛΕΗΜΩΝ

(14 ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΡΙΤΟ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ)



Υπογραφή του Αυτοκράτορα

«Οι γενάρχει τῆς βασιλείας μου, οἱ ἀπό τοῦ γένους τῶν Δουκῶν καί Κομνηνῶν, ἵνα μὴ τοὺς ἄλλους λέγω, τοὺς ἀπό γενῶν Ἑλληνικῶν ἄρξαντας, ἐπὶ πολλὰς ἑκατοστίας ἐτῶν τὴν ἀρχὴν κατέσχον τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

Ἰωάννης Γ΄ Δούκας Βατάτζης

Ἀπαγορεύεται ἡ δημοσίευση μέρους τοῦ βιβλίου ἢ περίληψη αὐτοῦ, χωρὶς τὴν ἔγγραφη ἄδεια τοῦ συγγραφέα καὶ χωρὶς ἀναφορὰ στὴν πηγὴ.



26η χιλιάδα

Λάρισα Μάρτιος 2017

Τό βιβλίο τυπώθηκε σέ 4 γλώσσες.
**Έλληνικά, Άγγλικά, Γερμανικά
και Ρωσικά.**

**Ο κόσμος άνησυχεί νά μάθει γιά τά παγκόσμια
γεγονότα πού θά γίνουν στό Βυζάντιο.**

© Γεώργιος Δ. Βαλαβάνης

Αναξαγόρα 8 - Λάρισα, Τ.Κ. 414 47

Τηλ. 2410 255651, Κιν. 6937 181141

Συγγραφέας, Λογοτέχνης, Έρευνητής τῶν Γραφῶν, Μέλος τοῦ
Συνδέσμου Γραμμάτων Τεχνῶν Θεσσαλίας καί τῆς Ένωσης
Λογοτεχνῶν Συγγραφέων Λάρισας (Ε.ΛΟ.ΣΥ.Λ.).

www.marmaromenosautokratoras.gr

ISBN: 978-960-93-3806-6

Το βιβλίο "Ο Μαρμαρωμένος Αυτοκράτορας" έγινε Best seller



ΠΡΟΛΟΓΟΣ 26ης ΧΙΛΙΑΔΑΣ

Όταν αποφάσισα τό **2005** τήν πρώτη έκδοση τοῦ βιβλίου μέ σκοπό τή συγκέντρωση τῶν γνωστῶν προφητειῶν γιά τά γεγονότα τῶν ἔσχατων καιρῶν καί τήν ἀποκατάσταση τῆς ἀλήθειας γιά τόν "μαρμαρωμένο βασιλιά" δέν περίμενα ὅτι αὐτή ἡ προσπάθεια θά γνώριζε μέσα σέ τόσο σύντομο χρονικό διάστημα τέτοια ἀποδοχή ἀπό τοὺς πιστοὺς τῆς οἰκουμένης.

Μέσα σέ δεκατρία χρόνια ἔχουν γίνει **32** βελτιωμένες καί ἐπαυξημένες - ἐπανεκδώσεις τοῦ βιβλίου, τό ὁποῖο ἔχει τυπωθεῖ σέ τέσσερις γλῶσσες (**Ἑλληνικά 26** **ἐκδόσεις, Ἀγγλικά 2** **ἐκδόσεις, Γερμανικά 1** **ἐκδοση και Ρωσικά 3** **ἐκδόσεις**).

Πολλά ἀπό τά **26 χιλιάδες** Ἑλληνικά βιβλία πού ἔχουν τυπωθεῖ ἔχουν διανεμηθεῖ σέ πιστοὺς πού τά ζήτησαν ἀπό διάφορες περιοχές τοῦ πλανήτη: ἀπό τήν Μονή τοῦ **π. Ἐφραίμ** στήν **Ἀριζόνα** τῶν ΗΠΑ μέχρι τήν **Αὐστραλία**, τόν **Καναδά**, τήν **Ὀλλανδία**, τήν **Κύπρο**, τήν **Ἑλλάδα**, τό **Μεξικό** καί τήν **Γερμανία**, γιατί ἀνησχοῦν γιά τά παγκόσμια γεγονότα πού πρόκειται νά γίνουν.

Ἐπιπλέον, χιλιάδες χρήστες τοῦ διαδικτύου διαβάζουν τήν ἠλεκτρονική έκδοση τοῦ βιβλίου στόν ιστότοπό μας (site) στο Ἴντερνέτ.

Έχουν καταγραφεί μέχρι σήμερα **550.588** επισκέψεις από **109 Χώρες** του πλανήτη.

Οι περισσότεροι αναγνώστες της έντυπης και ηλεκτρονικής έκδοσης, ανάμεσά τους ἔγκριτοι ἐπιστήμονες καὶ μελετητές, ἐκφράζουν θετικά σχόλια τόσο γιὰ τό μέγεθος τῆς ἔρευνας πού εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νά συγκεντρωθοῦν γιὰ πρώτη φορά σέ ἕνα βιβλίο 14 προφητεῖες ἰσάριθμων προφητῶν πού μιλοῦν γιὰ τόν 3^ο Παγκόσμιο Πόλεμο ὅσο καί γιὰ τό ὅτι ἀποκαλύπτεται γιὰ πρώτη φορά ὅτι ὁ **Μαρμαρωμένος Αὐτοκράτορας** τοῦ Βυζαντίου εἶναι ὁ **Ἅγιος Ἰωάννης Βατάτζης**.

Τόν συγκεκριμένο Αὐτοκράτορα καί Ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας τόν ἀγνοοῦν δυστυχῶς οἱ περισσότεροι πιστοί, ἄν καί ἀναφέρεται ὁ βίος του στόν Ἱερό Συναξαριστή ὅπως καί ἡ Ἱερή Ἀκολουθία, πού ἔχει γράψει ὁ Ἅγ. Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης καί ὁ Παρακλητικός Κανόνας, καί ἡ ἐκκλησία μας τιμᾷ τή μνήμη του στίς **4 Νοεμβρίου**. (Ἐξάιρεση ἀποτελεῖ ὁ Μητροπολίτης Δαμασκηνός, πού ἐγκαινίασε Ἱερό Ναό στή μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη στό Διδυμότειχο, τά θυρανοίξια τοῦ ὁποίου πραγματοποιήθηκαν στίς **4 Νοεμβρίου 2010**).

Τό βιβλίο ἀναγνωρίστηκε ἀπό ἀπλούς λαϊκούς, ἔγκριτους Βυζαντινολόγους, Ἱστορικούς καί Θεολόγους. Τό σπάνιο ὑλικό καί οἱ γραφόμενες προφητεῖες ἄρχισαν νά ἐπαληθεύονται - δυστυχῶς - ἀπό τά γεγονότα τῶν τελευταίων χρόνων.

Σε κάθε νέα έκδοση το βιβλίο εμπλουτίζεται με νέα στοιχεία.



Θυρανοίξια Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Βατάτζη καί ἐν
συνεχείᾳ Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καί Σουφλίου
κ. Δαμασκηνοῦ.



Κωνσταντῖνος ἤρξατο καί Κωνσταντῖνος ἀπολέσει τῆς ἀνατολῆς τό Βυζάντιο

Ὁ κόσμος δέν γνωρίζει τίποτα γιά τόν Ἅγιο
Αὐτοκράτορα Ἰωάννη Βατάτζη καί νομίζει ὅτι ὁ μαρμα-
ρωμένος Αὐτοκράτορας πού θά ἀναστηθεῖ, εἶναι ὁ
τελευταῖος Αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντῖνος
Παλαιολόγος. Αὐτά μᾶς λέγει ἡ Λαϊκή παράδοση.

Στήν πραγματικότητα ὅμως στό βιβλίο δέν μιλάει ἡ Λαϊ-
κή παράδοση. Ἐδῶ μιλοῦν 14 ἅγιοι προφῆτες, πού προ-
φήτευσαν γιά τό μέλλον τοῦ κόσμου:

Γιά τόν ΕΞΑΔΑΧΤΥΛΟ Αὐτοκράτορα Ἅγιο Ἰωάννη Βα-
τάτζη καί γιά τά ἐπερχόμενα παγκόσμια γεγονότα πού
θά συνταράξουν τήν ἀνθρωπότητα.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

(Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Βατάτζης ὁ Ἐξαδάκτυλος,
αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου,
ὁ Μέγας ἐλεήμων).

Ἐδῶ καί τρεῖς τουλάχιστον δεκαετίες ἔχω μοιραστεῖ μαζί μέ ἄλλους πατριῶτες καί χριστιανούς τήν ἀγωνία γιά ἐνδεχόμενο τρίτο παγκόσμιο πόλεμο καί γιά τή δοκιμασία τοῦ ἑλληνισμοῦ καί τῆς ἀνθρωπότητας γενικότερα. Μέσα ἀπό τούς θρύλους καί τίς λαϊκές παραδόσεις. Οἱ θρύλοι αὐτοί ἔκαναν λόγο γιά τόν **«μαρμαρωμένο βασιλιά»**, ὁ ὁποῖος εἶναι ἑξαδάκτυλος καί ἔχει ἀφήσει ἀνολοκλήρωτο ἕνα ἔργο, τό ὁποῖο, μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, θ' ἀναστηθεῖ γιά νά τό ὀλοκληρώσει. Ποιός εἶναι ὅμως αὐτός ὁ **«μαρμαρωμένος Αὐτοκράτορας»**; Ποῦ ἀναφέρεται ὁ ρόλος του καί πῶς σχετίζεται αὐτός μέ τά μελλούμενα γιά τήν εὐρύτερη περιοχή;

Γιά τήν ἀναζήτηση τῆς ταυτότητας αὐτοῦ τοῦ προσώπου, ἡ ὁποία σχετίζεται ὅπως προανέφερα μέ τά συγκλονιστικά γιά τόν Ἑλληνισμό ἐπερχόμενα γεγονότα, ἀναλώθηκα σ' ἕναν ἀγώνα συγκέντρωσης ὅλων τῶν προφητειῶν πού ἀναφέρονται στό σωτήρα αὐτοκράτορα.

Τό ὑλικό ἦταν δυσεύρετο καί διάσπαρτο καί γι' αὐτό

ἡ προσπάθεια αὐτὴ διήρκεσε εἰκοσιπέντε χρόνια περιπίου. (Τὴν ἔρευνα ἔκανα στό Ἅγιο Ὄρος, στὰ Ἱεροσόλυμα καί σ' ὅλα τὰ Μοναστήρια τῆς Ἑλλάδος).

Ἀπό τὴ μελέτη τῶν δεκατεσσάρων προφητειῶν πού συγκέντρωσα καί δημοσιεύω στίς ἐπόμενες σελίδες τοῦ βιβλίου, διαπίστωσα ὅτι ὁ **ἑξαδάκτυλος μαρμαρωμένος βασιλιάς** εἶναι ὁ **Ἰωάννης Βατάτζης, αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου**, ὁ ὁποῖος ἦταν ἑξαδάκτυλος καί ὀνομαζόταν ἐπίσης ὡς ὁ "μέγας ἐλεήμων".

Ὄφειλω εὐχαριστίες στό Μακαριστό Μητροπολίτη Μεσσηνίας τῶν Γ.Ο.Χ. κ.κ. **Γρηγόριο**, ὁ ὁποῖος ἐπιβεβαίωσε τίς ἐκτιμήσεις μου καί μὲ βοήθησε στὴ συγκέντρωση μέρους τοῦ ὑλικοῦ, ὅπως καί οἱ Ἁγιορεῖτες: ὁ Ἡγούμενος Μακαριστός **Εὐθύμιος** τοῦ Ἑσφιγμένου καί οἱ ἀσκητές **ἀφοὶ Νανόπουλοι πάτερ Θεοφύλακτος καί Παντελεήμων**. Ἐπιβεβαίωση ἔκανε καί ὁ **Πάτερ Ἐφραίμ** ἀπὸ τὴν Ἀριζόνα τῶν **ΗΠΑ**. Ἐπίσης καί ὁ ἐπίσκοπος Μαγνησίας Γ.Ο.Χ. **Μάξιμος** καί ἄλλοι ἀσκηταὶ Ἁγίου Ὄρους.

Εὐχαριστῶ καί τό φίλο μου **Δημήτριο Σπάχο** πού μὲ βοήθησε μέ τούς κώδικες τοῦ Παρισίου.

Τέλος, θά ἤθελα νά ἐπισημάνω, ὅτι διατήρησα τόν τρόπο γραφῆς καί σύνταξης τῶν προφητειῶν, ἔτσι ὅπως τὰ διέσωσε μέχρι σήμερα ἡ παράδοση.

**Πῶς ἀναστήσεται ὁ Αὐτοκράτορας; Ἀποκρινόμεθα:
“ὅπου βούλεται ὁ Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις”.**

Γιὰ πρώτη φορά γράφτηκε προφητικό βιβλίο στήν Ἑλλάδα, ἀποκλειστικά γιά τόν Μαρμαρωμένο Ἑξαδάχτυλο Αὐτοκράτορα τόν Ἅγιο Ἰωάννη Βατάτζη καί γιά ὅσα πρόκειται νά συμβοῦν στό Βυζάντιο.



Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ διά Χριστόν σαλός

**Τῆς Μεσογείου τά πλοῖα ὡς φρύγανα θά πεταχθοῦν
εἰς τόν ἀέρα, εἰς δέ τήν ξηράν ἀπό τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως καί πέραν τοῦ Ξήρου θά πλεύση τό αἷμα
ὡς τό χαλινόν τοῦ ἵππου, ὀλίγοι θά σωθοῦν καί θά πα-
ραμείνουν ἐκ τῶν ἐναπομεινάντων στρατῶν.**



Παρουσίαση στατιστικών από 01/01/2012 έως 30/10/2018

(Η ιστοσελίδα δημιουργήθηκε 30 Σεπτεμβρίου 2010).

Μήνας	Σύνολα ανά Μήνα			Μήνας	Σύνολα ανά Μήνα		
	Μηνιαία Επισκεψιμότητα				Μηνιαία Επισκεψιμότητα		
	Επισκέπτες	Σελίδες	Hits		Επισκέπτες	Σελίδες	Hits
Jan 2018	5.874	17720	22.743	May 2015	427	818	4.125
Feb 2018	656	1.612	3.291	Apr 2015	593	812	4.030
Mar 2018	510	2.629	2.629	Mar 2015	862	1.637	5.487
Apr 2018	568	787	787	Feb 2015	1.012	1.848	5.209
May 2018	562	1.454	3.118	Jan 2015	1.427	2.709	7.059
Jun 2018	644	1.996	3.259	Dec 2014	1.049	1.346	5.876
Jul 2018	561	1.201	2.424	Nov 2014	1.536	2.508	10.749
Aug 2018	689	1.858	3.257	Oct 2014	1.507	2.608	10.433
Sep 2018	571	1.221	2.548	Sep 2014	935	1.266	5.805
Oct 2018	1.002	3.021	5.290	Aug 2014	806	1.101	4.916
Dec 2017	703	1.790	3.817	Jul 2014	712	983	4.490
Nov 2017	545	1.621	4.341	Jun 2014	963	1.694	5.341
Oct 2017	400	1.156	2.577	May 2014	1.134	2.060	7.175
Sep 2017	375	1.134	2.842	Apr 2014	744	1.427	4.812
Aug 2017	443	1.258	3.142	Mar 2014	969	1.855	6.886
Jul 2017	441	1.286	6.535	Feb 2014	696	1.221	3.975
Jun 2017	771	1.919	6.529	Jan 2014	709	1.066	5.043
May 2017	555	1.741	10.185	Dec 2013	1.088	2.116	6.171
Apr 2017	693	1.998	7.550	Nov 2013	1.506	2.649	11.208
Mar 2017	852	1.668	3.959	Oct 2013	813	1.634	4.812
Feb 2017	614	962	3.817	Sep 2013	808	1.535	5.053
Jan 2017	371	882	3.325	Aug 2013	907	1.509	5.724
Dec 2016	767	1.663	4.487	Jul 2013	1.091	1.776	6.161
Nov 2016	549	1.423	4.599	Jun 2013	1.073	1.611	7.758
Oct 2016	556	1.405	5.071	May 2013	1.260	1.955	11.508
Sep 2016	506	1.535	3.422	Apr 2013	889	1.309	7.674
Aug 2016	592	1.628	4.162	Mar 2013	839	1.076	7.607
Jul 2016	459	1.274	3.660	Feb 2013	872	1.478	9.253
Jun 2016	478	1.223	3.639	Jan 2013	947	1.458	9.113
May 2016	662	1.531	6.361	Dec 2012	900	1.432	7.436
Apr 2016	455	1.168	4.767	Nov 2012	963	1.282	10.273
Mar 2016	751	1.989	8.788	Oct 2012	947	1.417	9.399
Feb 2016	477	1.424	4.831	Sep 2012	1.045	1.586	10.881
Jan 2016	510	1.574	4.772	Aug 2012	903	1.292	9.893
Dec 2015	900	1.432	7.436	Jul 2012	983	1.396	10.382
Nov 2015	963	1.282	10.273	Jun 2012	1.344	2.089	18.420
Oct 2015	418	883	3.433	May 2012	1.759	2.402	24.305
Sep 2015	408	902	3.741	Apr 2012	1.032	1.327	11.086
Aug 2015	474	923	3.959	Mar 2012	1.511	2.120	19.096
Jul 2015	780	1.963	834	Feb 2012	1.353	1.774	15.098
Jun 2015	489	1.178	3.501	Jan 2012	1.020	1.557	11.167
					71.530	143.651	550.588

Συνοπτικό ανά μήνα, μέ συνολικό αριθμό επισκεπτών 550.588

Country

Visitors

1.		Greece	19,682	
2.		United States	1,326	
3.		Cyprus	698	
4.		Brazil	518	
5.		Germany	355	
6.		United Kingdom	211	
7.		Australia	202	
8.		Italy	132	
9.		Canada	108	
10.		Russia	69	
11.		Ireland	55	
12.		Netherlands	48	
13.		China	46	
14.		Spain	44	
15.		Belgium	44	
16.		France	34	
17.		Portugal	34	
18.		Sweden	28	
19.		Switzerland	28	
20.		India	27	
21.		Romania	26	
22.		Philippines	18	
23.		Bulgaria	17	
24.		Argentina	16	
25.		Malaysia	15	
26.		Turkey	15	
27.		Chile	14	
28.		Mexico	14	
29.		Israel	13	
30.		United Arab Emirates	13	
31.		Ecuador	13	
32.		Venezuela	12	
33.		Finland	12	
34.		South Africa	12	
35.		Serbia	11	
36.		Indonesia	11	
37.		Colombia	10	

Οι 109 χώρες πού επισκέφτηκαν τήν ιστοσελίδα
σέ διάστημα 5 χρόνων. www.marmaromenosautokratoras.gr

	<u>Country</u>	<u>Visitors</u>	
38.	 Japan	10	
39.	 Austria	9	
40.	 Denmark	9	
41.	 Norway	8	
42.	 Iceland	8	
43.	 Ukraine	7	
44.	 Poland	7	
45.	 Saudi Arabia	7	
46.	 Czech Republic	6	
47.	 Albania	6	
48.	 Peru	6	
49.	 Qatar	6	
50.	 Hungary	6	
51.	 Fyrom	5	
52.	 Thailand	5	
53.	 Croatia	5	
54.	 New Zealand	5	
55.	 Jordan	5	
56.	 Egypt	4	
57.	 Belarus	3	
58.	 Slovakia	3	
59.	 Hong Kong	3	
60.	 Algeria	3	
61.	 Uruguay	3	
62.	 Morocco	3	
63.	 Slovenia	3	
64.	 Lebanon	3	
65.	 Lithuania	3	
66.	 Georgia	2	
67.	 Kazakhstan	2	
68.	 Panama	2	
69.	 Jamaica	2	
70.	 Pakistan	2	
71.	 Bosnia and Herzegovina	2	
72.	 Iran	2	
73.	 Malta	2	
74.	 Latvia	2	

Οι 109 χώρες πού επισκέφτηκαν τήν ιστοσελίδα
σέ διάστημα 5 χρόνων. www.marmaromenosautokratoras.gr

	<u>Country</u>	<u>Visitors</u>	
75.	 South Korea	2	
76.	 Paraguay	2	
77.	 Tanzania	2	
78.	 Uzbekistan	1	
79.	 Mayotte	1	
80.	 The Bahamas	1	
81.	 Tunisia	1	
82.	 Mozambique	1	
83.	 Nepal	1	
84.	 Costa Rica	1	
85.	 El Salvador	1	
86.	 Taiwan	1	
87.	 Democratic Republic of the Congo	1	
88.	 Bolivia	1	
89.	 Senegal	1	
90.	 Azerbaijan	1	
91.	 Trinidad and Tobago	1	
92.	 Mongolia	1	
93.	 Angola	1	
94.	 Guatemala	1	
95.	 Botswana	1	
96.	 Dominican Republic	1	
97.	 Guernsey	1	
98.	 Sudan	1	
99.	 Libya	1	
100.	 Puerto Rico	1	
101.	 Moldova	1	
102.	 Aruba	1	
103.	 Palestinian Territory	1	
104.	 Singapore	1	
105.	 Estonia	1	
106.	 Iraq	1	
107.	 Armenia	1	
108.	 Vietnam	1	
	 <i>Unknown - European Union</i>	62	
	 <i>Unknown - Satellite Provider</i>	38	
	 <i>Unknown - Anonymous Proxy</i>	10	
	 <i>Unknown - Asia/Pacific Region</i>	1	

Οι 109 διαφορετικές χώρες πού επισκέφτηκαν την ιστοσελίδα
σέ διάστημα 5 χρόνων. www.marmaromenosautokratoras.gr

Ὁ Ἅγιος καὶ εὐσεβέστατος Αὐτοκράτωρ ΙΩΑΝΝΗΣ Δούξ ὁ Βατάτζης καὶ ἐλεήμων ὁ ἐν Μαγνησίᾳ.



Τόν κατὰ πλάτος βίον αὐτοῦ μετέφρασεν ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἄγιορείτης εἰς τὸ ἀπλοῦν, ἐξ οὗ καὶ συνόψισε τὸ ἐνταῦθα καταχωρούμενον Συναξάριον, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρον ἀσματικὴν ἀκολουθίαν ἐξ ὑπαρχῆς ἐφιλοπόνησεν ὁ αὐτός ἱερός Νικόδημος εἰς τὴν βασιλικὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα.

Οὗτος ὁ φιλόχριστος Βασιλεὺς Ἰωάννης, πατρίδα μὲν εἶχε τὴν μεγαλόπολιν Ἀδριανούπολιν, προγόνους δὲ τοὺς πρώτους τῆς Βασιλικῆς Συγκλήτου, διότι ὁ παππούς αὐτοῦ Κωνσταντῖνος, ὁ Βατάτζης λεγόμενος, ἦτο στρατοπεδάρχης τοῦ Βασιλέως Μανουήλ τοῦ Κομνηνοῦ, ἐν ἔτει αρμγ' (1143). Ἀφοῦ δὲ ἀπέθανον οἱ γονεῖς τοῦ Βασιλέως τούτου, ἔμεινε πολὺς πλοῦτος εἰς αὐτόν, τόν ὅποῖον διένειμεν εἰς πτωχοὺς, καὶ ἐξόδευσεν εἰς ἀφιερώματα θείων Ναῶν καὶ Ἐκκλησιῶν.

Ἐπειτα ἐπορεύθη εἰς τὸ ἐν Βιθυνίᾳ Νυμφαίον, ὅπου τότε ἦτο τὸ Παλάτιον καὶ ἡ καθέδρα τῶν Βασιλέων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐκεῖ δὲ εὔρε τόν ἐκ πατρός θεῖον του, κληρικόν ὄντα καὶ ἱερωμένον, παρά τῷ Βασιλεῖ Θεοδώρῳ τῷ Λάσκαρει, τῷ ἐν ἔτει (1206) βασιλεύσαντι.

Διά μέσου λοιπόν τοῦ θεοῦ του ἔγινε φίλος τοῦ Βασιλέως, δέν ὑπερηφανεύετο ὅμως διά τήν φιλίαν ταύτην, ἀλλά ταπεινῶς εἰς ὅλους ἐφέρετο, ὅθεν καί ἀπό ὅλους ἠγαπᾶτο, ἦθος ἔχων σεμνόν, ζωὴν σώφρονα. Ἦτο εὐπρόσιτος εἰς ὅλους, πρᾶος, ἄκακος, γαλήνιος, καί διαλεγόμενος εἰς ὅλους μέ πρόσωπον ἡμερον. Καί λοιπόν διά τὰς ἀρετάς του ταύτας ἔλαβεν εἰς γάμον τήν θυγατέρα τοῦ Βασιλέως, Εἰρήνην ὀνομαζομένην, ἀφοῦ ἐμονομάχησε μέ τόν Λατίνον Κόρατον τόν καυχώμενον εἰς τήν δύναμίν του, καί ἀφοῦ ἐνίκησεν αὐτόν, εἶπων: "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει μοι".

Ἀφοῦ δέ ὁ πεθερός του Βασιλεύς Θεόδωρος Λάσκαρης ἀπέθανεν, ἔλαβε τήν Βασιλείαν ὁ χαριτώνυμος οὗτος Ἰωάννης, ἐν ἔτει (1222). Ἦτο λοιπόν εἰς ὅλους τοὺς ἀδικημένους προστάτης θερμότατος, ἐνδείκνυτο στάθμη τῆς δικαιοσύνης, μάλιστα δέ, ἀνεγνωρίζετο παρά πᾶσι μία πηγὴ τῆς ἐλεημοσύνης, διό καί κατ' ἐξοχὴν ἐπωνομάζετο ἐλεήμων, οὗτος ὁ ἐλεήμων Βασιλεύς ἤκουσε νοερῶς καί θείαν φωνὴν ἐνεχθεῖσαν αὐτῷ καί λέγουσαν: "Ὁ σταυρωθεὶς ἐγήγερται ὁ μέγιστος πέπτωκεν, ὁ καταπεσὼν καί συντριβεὶς ἀνῴρθυται". Ἐκ τῆς φωνῆς ταύτης ἐνδυναμωθεὶς, κατετρόπωσε καί κατέσφαξε διά μονομαχίας τόν Σουλτάνον Ἀζατίνην ὀνόματι, ὁ ὁποῖος ἐξερχόμενος τοῦ Ἰκονίου, ἐληλάτει τὰς πόλεις παρά τῷ ποταμῷ Μαιάνδρῳ κειμένης.

Κυβερνήσας λοιπόν θεοφιλῶς τὸ σκάφος τῆς παγκοσμίου Βασιλείας ὁ τρισμακάριστος, παρέδωκεν ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν του εἰς χεῖρας Θεοῦ, ὧν ἐξήκοντα ἐνός ἐτῶν. Τὸ δέ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἐνεταφιάσθη εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον ἔκτισεν ὁ ἴδιος αὐτός Βασιλεύς, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτό "Σώσανδρα", ὕστερον δέ δι' ἀποκαλύψεως τοῦ ἰδίου Βασιλέως μετεκομίσθη τὸ τούτου Ἅγιον σῶμα εἰς τὴν πόλιν τῆς Μαγνησίας.

Θαῦμα δέ μέγα ἐφάνη, ὅταν ἀνεκομίσθη ἐκ τοῦ τάφου τὸ Ἅγιον λείψανον καὶ μετεκομίσθη εἰς τὴν Μαγνησίαν, "διότι, ὅταν ὁ τάφος ἠνοιχθῆ, δέν ἐξῆλθεν οὐδεμία δυσώδης ἀποφορά, ἀλλὰ μία εὐωδία καὶ χάρις, μεμιγμένη καὶ γλυκύτητα, ὡς νὰ ἤθελεν ἀνοιχθῆ κῆπος ἀρωματικός καὶ εὐώδης. Ὁ δέ νεκρός ἐφάνη ὡς νὰ ἐκάθητο ἐπὶ βασιλικῷ θρόνου, χωρὶς νὰ εἶναι λελυμένος οὐδεὶς τῶν ἀρμῶν του, χωρὶς νὰ ἔχει καμμίαν μελανίαν, καὶ χωρὶς δυσωδίαν, ἢ σημεῖον ἄλλο νεκρότητος" ἀλλὰ ὁ πρό ἐπτὰ ἐτῶν ἐνταφιασθεὶς, ἐφαίνετο ὡσανεὶ ζῶν, ἔχων μὲν εἰς τὰ μέλη του τὸ φυσικόν αὐτῶν κίνημα, φέρων δέ εἰς τὰς παρειάς του τὸ φυσικόν αὐτῶν ἐρύθημα, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ βασιλικά στρώματα τοῦ λειψάνου διετηρήθησαν ἀδιάφθορα, ὡς νὰ ἐρράφθησαν σήμερον. Οὕτως οἶδε δοξάζειν ὁ Θεὸς τοὺς αὐτόν δοξάζοντας. Ἐκτοτε δέ ἐνήργει τὸ τίμιον αὐτοῦ

λείψανον ἐν τῇ Μαγνησίᾳ θαύματα πάμπολλα, ἰατρεῦον ἀσθενείας, διῶκον δαίμονας καὶ ἄλλα πάθη θεραπεῦον, διὰ τῆς αὐτῷ προστρεχόντων κατοικου-
σης τοῦ Θεοῦ χάριτος, πάντων τῶν μετὰ πίστεως αὐτῷ
καθὼς τινὰ ἐξ αὐτῶν ἀναφέρει ὁ μετ' ἐγκωμίου κατὰ
πλάτος βίος του.

Τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός ἐλέησον
καὶ σώσον ἡμᾶς Ἀμήν.

Ὁ Ἰωάννης Βατάτζης ὑπῆρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγα-
λύτερους αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου.

(1222-1254)

Στάθηκε ἀληθινὸς πατέρας τῶν Ἑλλήνων μὲ κάθε
τρόπο τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ λαοῦ, ἐπιθυμοῦσε νὰ
ἐκλείψει ἐντελῶς ἀπὸ τὸ Κράτος του ἡ ἀδικία καὶ
ἔλαβε μέτρα κατὰ τῆς ἐκμετάλλευσης τῶν πτωχῶν
καὶ ἀπλῶν ἀνθρώπων. Μείωσε τοὺς φόρους
ἀνακουφίζοντας ἔτσι τίς μεσαῖες τάξεις καὶ ἀνέβασε
τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τῶν πολιτῶν του.

Ἔτσι ἐνίωθε κάθε λεπτό ὄχι σάν ἕνας βασιλιάς
πού προσδοκᾷ πλούτη καὶ δόξα ἀλλὰ σάν ἕνας
ἀνθρώπος πού τὸν ἐμπιστεύθηκε ὁ Θεὸς νὰ κυβερ-
νήσει πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ δείχνοντας στίς
ἐπερχόμενες γενεές πὼς πρέπει νὰ εἶναι ἕνας
Ἑλληνορθόδοξος ἡγέτης.

**Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΗΜΕΡΑ ΠΕΡΝΑΕΙ
ΜΕΡΕΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ**

Προφητεία τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου 311 ΜΧ



"Καὶ κρατήσῃ ἐπὶ τὴν ἐπτάλοφον τὸ Ξανθὸν γένος ἐπὶ πέντε καὶ φυτευθῶσονται ἐν αὐτῇ λάχανα, καὶ φάγοντα πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἰς ἐκδίκησιν τῶν Ἁγίων". Κατὰ τοὺς μῆνας τούτους θά θυμώσῃ καὶ θά ἀπολέσῃ κατὰ τῶν Ἀσιατῶν οἱ Ρῶσσοι.

Ὁ Ἅγιος Μεθόδιος ἐπιλέγει: "θέλουσι δέ κρατήσῃ ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν καὶ δεῖρει τοὺς Ἰσμηλίτας καὶ διώξει αὐτοὺς ἄχρι Κολωνίας".

Ἡ ἔννοια αὐτή, ὅτι οἱ Ρῶσσοι μετὰ τῶν συμμάχων θέλουσι διορίσει ἐπιτροπὴν ἐκ τριῶν προσώπων καλουμένων Προνοητῶν, οἵτινες θέλουσι κυβερνᾶ τὴν Ἀνατολὴν, καὶ ἐξακολουθήσει μετὰ δριμύτητος τὸν κατὰ τῶν Ἀσιατῶν πόλεμον Ἀσία, ἔνθα συμβήσονται μάχαι μυριόνεκροι, ἔνεκα τῆς ἀπελπισίας τῶν Ἀσιατῶν, οἵτινες δαρέντες ἦτοι νικηθέντες ὑπὸ τῶν Ρώσων θέλουσιν ἐκδιωχθῆ ἄχρι Κολωνίας, ἦτοι τῶν ἐνδοτέρων τῆς Ἀσίας.

Θά γεννηθῆ τὸ ζήτημα, ἂν ὑπάρξῃ τῆς Πόλεως, ὅποτε πάντα τὰ Ἔθνη συνασπίζονται κατὰ τῆς Ρωσσίας θε-

λούσης νὰ κυριαρχήσῃ, ὁ Ἅγιος Μεθόδιος λέγει:

“Οἱ ἄρχοντες τοῦ στρατοῦ ἤτοι οἱ Βασιλεῖς ἔριν βαλοῦσιν ἀνά μέσον αὐτῶν, τὶς ἄρξει αὐτῆς”. Ἀγνοοῦμεν ἂν ἡ Ρωσσία ἔχη σύμμαχον τινά, ἡ περιγραφή τοῦ πολέμου, ἔχει ὡς ἐξῆς κατὰ τὸν Ἅγιον Μεθόδιον:

"Κατόπιν τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀνωτέρω ἔριδος μεταξύ τῆς Ρωσσίας καὶ τῶν ἄλλων Δυνάμεων, τὰ βόρεια Ἔθνη τῆς Εὐρώπης παραχθέντα θέλουσι κινήσει μετὰ μεγίστης βίας καὶ θυμοῦ διὰ τὴν Ἀνατολήν, καὶ χωρισθῆ εἰς τέσσαρας ἀρχάς, ἥτοι μεγάλα σώματα τὸ μὲν πρῶτον θέλει καταλάβει τὴν Ἔφεσον, τὸ δεύτερον τὰ Μελάγια, τὸ τρίτον τὴν Ἀκρόκαμπον, ἥτοι τὴν Πέργαμον, καὶ τὸ τέταρτον τὴν Βηθανίαν".

Τούτου δέ γενομένου τὰ Ἔθνη ταῦτα θέλουσιν ἀθροίσει ὅλας τὰς ναυτικές δυνάμεις των καὶ εἰσέλθουν εἰς τὰ ὄρια τῆς (Κωνσταντινούπολης).

Ταυτοχρόνως σχεδὸν ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ τὰ Ἔθνη τὰ καθήμενα ἐπὶ Νότου γωνίας, ἥτοι ἡ Ἑλλάς, θέλουσι παραχθῆ καὶ αὐτή, καὶ ὁ μέγας Φίλιππος ἐγερθῆ μετὰ γλωσσῶν δέκα ὀκτώ, (δι' ὧν δηλοῦται ἡ μεγάλη ἀπειρία καὶ πολυανθρωπία 18 Ἐθνῶν “τὸ ΝΑΤΟ”, καὶ πράξει τὸ αὐτό.

Συναχθέντα λοιπόν ἅπαντα τὰ Ἔθνη ταῦτα ἐν Κωνσταντινούπολιν θέλουσι συγκροτήσῃ μέγαν καὶ τρομερόν πόλεμον ἐν Αὐτῇ καὶ ἐκτός Αὐτῆς, διὰ ξηρᾶς καὶ

θαλάσσης, ὅστις οὐδέποτε ἔχει γίνει μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Οἰκουμένην πᾶσαν. Θέλουσι δέ κατακόπτεσθαι τὰ Ἴθνη ὑπὲρ ἀλλήλων μετὰ λύσεως μεληδόν. Τοιαύτη θέλει εἶσθε ἢ σφαγή αὕτη, ὥστε θέλει πληρωθῆ ἕξ αἵματος οὐ μόνον τὰ κοιλώματα τῆς Ἐπταλόφου, ἀλλὰ καὶ ἅπασα καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειάν της, καὶ πνιγῆ ἀπὸ τὸ αἷμα τριετῆς μόσχος.

Τὸ δέ ἀνθρώπινον τοῦτο αἷμα, ἀποτέλεσαν ποταμόν ἕνεκα τῆς μεγάλης ποσότητός του, θέλει προχωρήσει εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ μῆκος σταδίων δέκα καὶ ὀκτώ, ὃ ἐστὶ μίλια δύο, καὶ δύο στάδια, καὶ θολώσει ταύτην μέχρι τοῦ πυθμένος της. **Τότε ὁ βοῦς θέλει βοήσει, καὶ ὁ ξηρόλοφος θρηνήσει,** καὶ τότε θέλουσι σταθῆ οἱ ἵπποι καὶ δέν προχωροῦν ἐμπρός πλέον ἕνεκα τῶν πτωμάτων, τοῦ αἵματος καὶ τῆς οἰμωγῆς τῶν στρατευμάτων.

Ταῦτα λέγει ὁ Ἅγιος Μεθόδιος περὶ τοῦ τρομεροῦ τούτου 3^{ου} παγκοσμίου πολέμου, προσθέτων, ὅτι δι' αὐτοῦ "πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ φθαρῆσονται". Παρακατιῶν ὁ Λέων ὁ σοφὸς ἐπιλέγει «οἱ ἄνθρωποι πάντες οἱ πιστοὶ καὶ ἄπιστοι θέλουσι θλιβῆ, καὶ τὰ πάνδεινα ὑποφέρει κατὰ τὰς δεινάς ἡμέρας ἐκείνας, διότι θέλουσι πέσει ἐπὶ τοῦ κόσμου αἱ ἑπτὰ πληγαὶ καὶ οἱ δύο θερισμοὶ τῆς Ἀποκαλύψεως.

Ἐνεκα δέ τούτων οἱ πιστοὶ βαλόντες ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν θέλουσι ρίψει τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ

βοήσῃ μετὰ δακρῦων πρὸς τὸν Κύριον περὶ παύσεως τῶν δεινῶν καὶ εἰρηνεύσεως τοῦ κόσμου.

Τῆς δεήσεως ταύτης τῶν πιστῶν εἰσακούσεται Κύριος Παντοκράτωρ, καὶ ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ ὡς ἐν σχήματι ἀνθρώπου πρὸς τὸν ὀρθόδοξον, δίκαιον, ἐνάρετον καὶ εὐσεβῆ ΙΩΑΝΝΗΝ ἐκ βασιλικῆς Βυζαντινῆς οἰκογενείας καταγόμενον, κοιμώμενον δ' ἐν τινὶ ὑπογείῳ ἐκκλησιδίῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρά τοὺς χρόνους ἀναριθμήτους θεϊκῆ προνοίᾳ, ὅπως ἐκτελεσθῆ δι' αὐτοῦ ἡ πρό αἰώνων ἀποφασισμένη παρά Θεοῦ λύσις τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος, καὶ σωτηρία ἐν Χριστῷ τοῦ κόσμου σύμπαντος.

Οὗτος δ' ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν θέλει τὸν ἐγείρει εὐθέως ἐκ τοῦ πολυχρονίου, ὃν ἐκοιμᾶτο ὕπνον, καὶ τὸν χρίσει δι' ἁγίου ἐλαίου Βασιλέα, λέγων αὐτῷ πρῶτον ἔγειρε ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τοῦ μνήματος καὶ ἐπιφάυσει Σοὶ ὁ Χριστός, προσκαλεῖται γὰρ Σε λαὸν περιούσιον καὶ ἅγιον καταστήσαι, "καὶ δεύτερον" ἔξελθε ὁ κεκρυμμένος, μηκέτι κρύπτου, πολλοὶ σέ ζητοῦσι, πάντες ἐξελεύσονται καὶ σύ μόνος εἰσελεύση.

Κατόπιν δέ τούτων παραδιδούς αὐτῷ πλάκας λιθίνας περὶ τοῦ τί ποιήσῃ, παραλαβὼν τὴν βασιλείαν θέλει τῷ προσεῖπει καὶ τάδε, "Ἰκανοποίησον, Ἰωάννη τὸν Θεὸν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, περιῦβρισθέντα ὑπὸ τῶν ἔργων τῶν ἀνόμων καὶ ἀσεβῶν, στερέωσον ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀληθινὴν ὀρθόδοξον πίστιν τοῦ Σωτῆρος τοῦ κόσμου Κυ-

ρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀνίδρυσον ἦθη χρηστά, ἐγκατάστησον ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς τοὺς ἀξίους, οἱ εὐηρέστησαν τῷ ἐν ἀγία Τριάδι Θεῷ ἡμῶν".

Τούτων γενομένων, καὶ τοῦ δεινοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἐξακολουθοῦντος μεταξύ τῶν Ἐθνῶν ὁ ἅγιος Μεθόδιος καὶ Λέων ὁ σοφός διαλαμβάνουσι πολὺ καθαρῶς, "ὅτι θέλει πέσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ αἴφνης ἄνωθεν τῆς Κωνσταντινουπόλεως λαμπρὸν θεϊκὸν φῶς ὡς στήλη πυρός, ὅτι θέλει φανῆ καὶ ὁ ἐπὶ Χριστοῦ φανείς ἀστήρ, κατὰ τὸ μέσον τῆς πόλεως, ἄνωθι τοῦ ἰδρύματος τῆς Πανάγνου Μητρὸς τοῦ Ὑψίστου, ἡμέρα Γ' καὶ ὥρα Γ' καὶ ὅτι συγχρόως τούτοις θέλει ἀνακράξει μεγάλη τῆ φωνῆ κῆρυξ ἀφανής (ἄγγελος) τρίς: "Στῆτε, στῆτε, στῆτε, μετὰ φόβου, εἰρήνη ὑμῖν, ἄρκεῖ ἡ ἐκδίκησις ἐπὶ τοῦς ἀπειθοῦς καὶ ἀνηκόους... ἀπέλθετε δέ σπουδῆ πρὸς Δυσμάς καὶ ἐπὶ τὰ δεξιά τῆς Ἐπταλόφου, καὶ ἐκεῖ εὐρήσετε ἄνδρα ἱκανόν, φίλον τοῦ Θεοῦ, τόν σοφόν, τόν δίκαιον, τόν ἐκ βασιλικῶν αἵματος καταγόμενον, τόν φοροῦντα πενιχρά, τόν ἐλεήμονα, τόν αὐστηρόν τῆ ὄψει καὶ πραῦν τῆ γνώμῃ ἐν μέσῳ δύο κίωνων ἰστάμενον, τοῦτον δέ παραλαβόντες κηρύξατε Βασιλέα".

Κατόπιν τοῦ ἐξαισίου τούτου γεγονότος βλέπομεν ὁ Λέων ὁ Σοφός ὅτι ἡ κήρυξις αὕτη καὶ φανέρωσις τοῦ κλεινοῦ τούτου βασιλέως ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου γενήσεται ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ νυξί, τῶν σημείων τῶν ἄνω φαινομέ-

νων. Ἐπίσης τὰ θαυμάσια ταῦτα ἰδόντες οἱ ἐντός καὶ ἐκτός τῆς Ἐπταλόφου (Κωνσταντινούπολη) σφαζόμενοι λαοί, καὶ τῆς βροντώδους φωνῆς τοῦ ἀγγέλου ἀκούσαντες, θέλουσι παύσει ἀμέσως τῆς σφαγῆς, ἐκπλαγῆ ὑπερβαλλόντως, ἔλθει εἰς μεγάλην ἔκστασιν, καὶ ἔμπλεοι χαρᾶς καὶ φόβου γενόμενοι, παρακαλέσουν τόν Θεόν μετά δακρύων ὅπως φανερώσῃ αὐτοῖς τόν κηρυχθέντα τὸ ταχύτερον, διότι βεβαίως δέν θά εἶναι εἰς θέσιν ἕνεκα τῆς σφαγῆς, τῆς ἐκπλήξεως τῆς μεγάλης καὶ τῆς συγκινήσεως, νά τόν εὕρωσιν ἀμέσως.

Ὅμοίως, ὅτι θέλει εἰσακούσει ὁ Κύριος Θεός τῆς δεήσεως ταύτης αὐτῶν καὶ φανερώσει τοῦτον τῶν κόσμῳ χάριν τῶν ἐκλεκτῶν οὕτω πως. Παρελθουσῶν τῶν τριῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς θά κηρυχθῆ ὁ παρά τοῦ Θεοῦ ἐπιβαλλόμενος τοῖς ἔθνεσι Βασιλεύς ὑπ' ἀγγέλου σύν τοῖς ἄνω σημείοις, θέλει ἐπιφανεῖ ἐν τῷ Οὐρανῷ ἄνωθεν τῆς Ἐπταλόφου (Κωνσταντινούπολης) νεφῶδες στερέωμα (δηλ. φωτεινόν νέφος) λαμπρότερον ἡλίου ἔχον περιφέρειαν ὡς ἄλκωνος, ἐπίσης δέ ταυτοχρόνως κάτωθι αὐτοῦ θέλει κρεμασθῆ θεϊκῆ νεύσει σταυρός πορφυροῦς καὶ εὐνύμως αὐτοῦ οὐράνιον τόξον, οἷον ἔθετο ὁ Θεός ἡμῶν διαθήκην αἰώνιον, περιαιγομένης, ἐν ταυτῷ ἱεράν, ἀξιόπιστον παράδοσιν, ἐν τῷ αἰθέρι, ἐν τῇ φοβερᾷ ταύτῃ καὶ σπουδαίᾳ περιπτώσει, καὶ μεγάλης εἰκόνας τῆς Παναγίας ὑπ' ἀγγέλων ἀνυμνούντων τὴν Πάναγνον καὶ τόν

Σωτήρα τοῦ Κόσμου.

Τούτου δέ γενομένου τὸ μὲν ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ τόξου τὸ ἔξω τοῦ Σταυροῦ θεϊκῆ ἑνεργεία ἀρθέν, καὶ στραφέν ἐν τῷ αἰθέρι, θέλει πέσει πρὸς τὸ μέρος τῶν δύο κίωνων, ἔνθα θέλει εἶσθε ὁ **Ἅγιος βασιλεύς Ἰωάννης**, οἱ δέ λαοὶ ἰδόντες τοῦτον, καὶ δοξάσαντες τὸν Θεόν, θέλουσι δράμει μετὰ σπουδῆς ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ τόξου, προσκυνήσει καὶ παραλάβει τὸν πολῦτιμον καὶ γηραιὸν μετὰ λαμπάδων καὶ βαΐων, ἵνα πορευθῶσιν εἰς δοξολογίαν καὶ προσευχὴν εἰς τὴν μεγάλην Σιών, καὶ Ἄγγελος Κυρίου ἐν δόξῃ μεγάλη ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ διὰ βροντώδους φωνῆς θέλει εἶπει πρὸς τὸν λαόν:

"Ἄρεστός ὑμῖν ἐστὶν οὗτος;", ἀκούσας οὗτος θέλει καταληφθῆ ὑπὸ μεγάλου φόβου καὶ τρόμου καὶ ἐκστάσεως, καὶ μετὰ δακρύων ἄρας εἰς τὸν Οὐρανὸν τὰς χεῖρας θέλει βοήσει: "Ναί, Κύριε, ἄρεστός ἡμῖν ἐστὶν, ὅτι Σὺ Αὐτὸν ἔδωκας ἡμᾶς ἐν τῷ μεγάλῳ ἐλέει Σου".

Ἀκολούθως δέ θέλουσιν ὀδηγήσει Αὐτὸν πλέον ἐν μέλπεσι καὶ ᾠδαῖς ἐν τῇ μεγάλῃ Σιών, ἥτοι ἐν τῷ Ναῶ τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἵνα προσευχηθῆ, ἀναβιβάσαντες Αὐτὸν ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου θέλουσι ἀνακηρύξει μεγάλη βοῆ Βασιλέα, Δεσπότην καὶ Πατέρα αὐτῶν.

Ἐν τῇ τοιαύτῃ δέ περιστάσει ὁ Ἅγιος Μεθόδιος συμπλήρωνε τὴν συγκινητικὴν ταύτην περιγραφὴν τοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ. Μᾶς λέγει, ὅτι φαεσφόρος Ἄγγελος

ὄρατός ὢν καὶ καταληπτός εἰς τὴν αἴσθησιν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἔχων σκῆπτρον τὸν τίμιον Σταυρόν θέλει θέσει στέφανον δόξης ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀνακηρυχθέντος Βασιλέως καὶ ὅτι παραδώσας Αὐτῷ ρομφαίαν ὀξέαν θέλει εἶπει πρὸς Αὐτόν παρουσίᾳ τοῦ λαοῦ: "Ἀνδρίσου, Ἰωάννη καὶ Ἰσχυε καὶ νικά τοὺς ἐχθρούς Σου", **ὁ δὲ Λέων ὁ Σοφὸς ἐπιλέγει**, (ἡ λειτουργία μένει ἀτελείωτος τῆς μακαρίας ἐκείνης ἐποχῆς) ὅτι καὶ ὁ Πατριάρχης τῶν Ὁρθοδόξων θέλει νά τῷ κάμει ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ προσφώνησιν δι' ἧς θ' αὐθομολογοῦται, ὅτι αἰτία τῆς τοσαύτης δόξης τοῦ Ἁγίου Βασιλέως ὑπάρχει ὁ μέγας φόβος Αὐτοῦ πρὸς τὸν Θεόν, ἡ ἄκρα εὐσέβεια, πίστις, δικαιοσύνη, ἀρετὴ καὶ ἐνότης τῆς ψυχῆς του.

Ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος συντομώτατα ἐκφράζει διὰ τῶν ἐξῆς ὀλίγων περιστατικῶν λέξεων: "Ἰδού οὕτως εὐλογεῖται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον....".

Ἐπίσης ἡ ἱερά παράδοσις μας προσθέτει ὅτι ἐν τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ ἀναρρήσει τοῦ Ἁγίου Βασιλέως, θέλουσι παρευρεθῆ καὶ ὅλοι οἱ ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ σπηλαίοις ἀσκηταὶ καὶ ἐνάρετοι, ὅπως εὐφρανθῶσι καὶ οὔτοι, καὶ κοσμήσουσι διὰ τῆς παρουσίας τὴν λαμπρὰν καὶ τρισένδοξον ταύτην ἡμέραν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ μεγαλείου τῶν Ὁρθοδόξων. Πάντως πρόκειται περὶ ἀναστάσεως Ἰωάννου.

Ὁ ἅγιος Ταράσιος ἀποκαλεῖ αὐτόν ἰδιαζόντως καὶ Ἄγιον Βασιλέα, διὰ τὴν μεγάλην ἀρετὴν, ἀγνότητα καὶ Ἀγιότητα αὐτοῦ.

Ὁφόμεθα τὰ ἔργα τοῦ θαυμασίου ἐκλεκτοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου τούτου Βασιλέως κατὰ τοὺς χρησμούς.

"Ὅταν λάβῃ τὸν θρόνον τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου θέλουσι δοθῆ παρα τοῦ Θεοῦ αὐτῷ, ὡς λέγει ὁ Λέων ὁ Σοφός, δύο Ἄγγελοι ἐν ὁμοιώματι ἀνδρῶν λευκοφόρων, οἵτινες εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ θέλουσι λαλεῖ, ἃ μέλει οὗτος νὰ πράττῃ. "Ἐχων λοιπόν ὁ ἅγιος Βασιλεύς παρα τοῦ Θεοῦ τούτους τοὺς Ἄγιους ἀγγέλους ὁδηγούς, θέλει ἀρχίσει τὸ ἀνατεθέν αὐτῷ μέγα ἔργον παρα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἄγιος Μεθόδιος καὶ Λέων ὁ Σοφός συνοπτικῶς φθεγγόμενοι λέγουσιν, ὅτι ὁ ἅγιος Βασιλεύς "πατάξει πᾶσαν γενεάν ἄπιστον" κ.λπ. οὐ μόνον τοὺς ἀρνούμενους τὸν Χριστόν ἢ τοὺς Ὀθωμανούς, Εἰδωολάτρας, Ὀρθολογιστάς, Πνευματιστάς, ἀλλὰ καὶ τοὺς μὴ πιστεύοντας τὰ δόγματα τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι τοὺς αἰρετικούς καὶ σχισματικούς, ἐπίσης καὶ τοὺς ἐκ τῶν ὀρθοδόξων, ὅσοι ἐν ἀμαρτίαις ἀνόμως βιοῦσιν, ὡς δηλοῖ ὁ ἅγιος Δαμασκηνός ἐν σελ. 163 τῆς Δογματικῆς του, περὶ Ὀρθοδόξου πίστεως ὁ μὴ πιστεύων κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Καθολικῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἢ κοινωνῶν διὰ τῶν ἀτόπων ἔργων τῷ Διαβόλῳ, ἄπιστος ἐστίν.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης θέλει περιέλθει πάντα τὰ ἔθνη κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ὀρθοδόξου ἀληθινῆς πίστεως κρατῶν **ἐν χερσίν τόν Σταυρόν, Εὐαγγέλιον καὶ ρομφαίαν εἰκονησμένην**, ἀκολουθούμενος ὑπὸ πιστοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἠγούμενοι πασῶν τῶν ὑπὸ Θεοῦ ἠλεημένων φυλῶν, καὶ μετὰ φόβου καὶ τρόμου πρὸς τὰ ἄνωθι θαυμάσια καὶ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ· ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ οἱ ἄνεμοι θά ἀφανίζονται ὡς δηλοῖ ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος: "Τοῖς νομίζουσιν ἀντιστῆναι αὐτῷ ἔσται ὀλοφυρμός μέγας καὶ δεινὴ κεφαλαλγία". Λοιπὸν πᾶς τις μὴ ἀκούων τὸ κήρυγμα αὐτοῦ ἀπολεσθήσεται, ὡς φησὶν Ἰωάννης ὁ Θεολόγος: *(Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννη)*

"Καὶ εἶδον τὸ θηρίον (γῆϊνον καὶ θαλάσσιον) καὶ τοὺς Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ λευκοῦ ἵππου, καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ...". Ὁ πόλεμος οὗτος καλεῖται "ἡ ἡμερα ἐκείνη ἡ μεγάλη τοῦ Παντοκράτορος", ἥτις ἀποτέλεσμα θά ἔχη τὴν καταστροφὴν τῶν βασιλέων τούτων".

Τόσοι θά πέσωσιν, ὥστε Κύριος ἀποστελεῖ σαρκοφάγα ὄρνεα, ἵνα καταφάγωσι τὰς σάρκας αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐκ τῶν ἀναθυμιάσεων ἀναπτυχθῶσι νόσοι καὶ ἀπολεσθῶσι καὶ οἱ πιστοί.

Εἰδικώτερον δέ, ὡς πρὸς τὰς πολεμικὰς ἐνεργείας, λέγει ὁ ἅγιος Ἀνδρέας ὁ ἐπικληθεὶς ὁ διὰ Χριστόν Σαλός. "Καὶ θήσει ὁ ἅγιος Βασιλεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιάν

ἐπί τὴν θάλασσαν καὶ ἡμερώσει τὰ ξανθὰ γένη".

Ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ὅτι οἱ Ρῶσσοι τὴν ἔγερσιν τοῦ Ἁγίου Βασιλέως, τὴν ἀνάστασιν τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, καὶ τὴν ἐξαφάνισιν ὅλων τῶν κατακτητικῶν σχεδίων των, οὐκ ἀνέξονται, τότε ὁ ἅγιος Βασιλεύς στραφεῖς πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔνθα θά ᾧσιν ὡς ἐκ τοῦ πολέμου **οἱ στόλοι τῆς Ρωσσίας καὶ ποιήσας πρὸς αὐτό διὰ τῆς δεξιᾶς του τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ θέλει καταστρέψει ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ διὰ θεϊκῆς δυνάμεως ὅλους τοὺς στόλους μετὰ τῶν πληρωμάτων των.**

Οἱ Ρῶσσοι ἐπί τῇ τιμωρίᾳ ταύτῃ συνελθόντες θέλουσι σκύψει τὸν αὐχένα των τῷ ἁγίῳ Βασιλεῖ, ὅστις οὕτω θέλει τοὺς ὑποβάλλει εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Κατόπιν τούτου θέλει καθαρίσει ὁ ἅγιος Βασιλεύς κατὰ τὸν Λέοντα τὸν Σοφὸν ἀμέσως τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τοὺς **Σιμωνιστάς, τοκογλύφους, καὶ ἀναξίους ἱερωσύνης, ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, ἱεροδιακόνους κ.λπ.** καὶ ἀποκαταστήσει ἀντ' αὐτῶν τοὺς ἀξίους, οἵτινες εὐηρέστησαν διὰ τῶν καλῶν ἔργων τὸν Θεόν. Κατὰ Ἱεράν καὶ ἀξιόσεβαστον παράδοσιν, τόσον θά εἶναι τὸ μῖσος τοῦ ἁγίου Βασιλέως, κατὰ τῶν τοιούτων, ὥστε οὗτος, ὡς ἄλλος προφήτης Ἡλίας, θέλει ἰδίᾳ χειρὶ ἄλλους μὲν σφάζει, ἄλλους δέ παραδώσει πυρὶ καὶ ὅτι Ἅγιοι ἄνδρες, πεφυλαγμένοι ἐν ζωῇ κατ' οἰκονομίαν θεϊκὴν πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, ὀραθέντες δέ οὐχ ἅπαξ

ὑπό πολλῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, θέλουσι χειροτονήσει ἅντ' αὐτῶν τοὺς ἐναρέτους καὶ ἀξίους καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, **ἀκούσατε Παναγιώτατοι, Πατριάρχαι, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς καὶ διάκονοι.**

Τούτων γενομένων ὁ Ἅγιος Μεθόδιος μᾶς λέγει "ὅτι ὁ ἅγιος Βασιλεὺς εἰρηνεύσει τὰ Ἕθνη". Ἡ Εἰρήνευσις γενήσεται διὰ τῆς πτώσεως τοῦ Παπισμοῦ, Προτεσταντισμοῦ, Πνευματισμοῦ καὶ πάσης ἀσεβείας διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς εἰς τὴν ἀληθινὴν πίστιν **τῶν ὀλίγων ἐναπομεινάντων ἐκ τοῦ πολέμου.**

Ἀκολούθως μεταβαίνομεν εἰς τὸν ὑπό τοῦ ἁγίου Βασιλέως ἐξαφανισμόν ἐντελῶς ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς τῶν Ἀσιατῶν, τὸν ὁποῖον ἐκτύπησαν καὶ κατέβαλον πρῶτον οἱ Ρῶσσοι, οἱ Προνοηταί διὰ σφαγῆς, δέν ἠδυνήθησαν ὅμως νὰ ἐξαφανίσωσιν ἐντελῶς ἕνεκα τῆς πληθύος αὐτοῦ καὶ τοῦ ὡς εἴρηται ἐμφυλίου πολέμου.

Ἐγερθεῖς λοιπὸν ὁ ἅγιος Βασιλεὺς καὶ εὐρών τοὺς Ὀθωμανούς μὴ καταβληθέντας ἐντελῶς, ἄλλ' ἐπιμένοντας εἰς τὴν ἀπιστίαν, ἕνεκα τούτου δέ καὶ ἐκδικήσεως τῶν αἱμάτων τῶν ὑπ' αὐτῶν **πελεκιθέντων καὶ σφαγέντων ἑκατομμυρίων ὀρθοδόξων χριστιανῶν** θέλει ἐπιπέσει μετὰ σφοδρότητος καὶ τελειώσει αὐτούς διὰ πυρός καὶ σιδήρου.

Ζωηρότατα καὶ καθαρῶτατα περιγράφει τὴν ἀπώλειαν τούτων τῶν Ὀθωμανῶν ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας διὰ

τῶν ἐξῆς: "Καὶ μετὰ ταῦτα δώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ Ἀνατολάς, καὶ ταπεινώσει τοὺς Υἱοὺς τῆς Ἄγαρ, ὀργισθήσεται γάρ κατ' αὐτῶν Κύριος διὰ τὴν βλασφημίαν αὐτῶν καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν καρπὸν αὐτῶν, χολὴν Σοδόμων καὶ πικρίαν Γομόρων, καὶ διὰ ταῦτα νύξας ἐπεγειρεῖ τὸν Βασιλέα ἐπ' αὐτοῦς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν πυρὶ ἀναλώσει, καὶ αὐτοὶ οἱ παραδιδόμενοι εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐμπρησμῶ βιαιοτάτῳ παραδοθήσονται".

Ταῦτα τῷ Ἁγίῳ Ἀνδρέα φθέγγεται καὶ ὁ Ἅγιος Μεθόδιος ἐν περιλήψει διὰ τῶν ἐξῆς: "Καὶ μετὰ ταῦτα καταδιώξει τοὺς Ἰσμαηλίτας ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ εἰς τὸ τέλος διαφθίρει αὐτούς". Μόνον οἱ βαπτισθησόμενοι σωθήσονται, οἵτινες ἔσονται **τὸ ἐν τρίτον.** (Εἶναι κρυπτοχριστιανοί.)

Ὁ ἅγιος Βασιλεύς θέλει ἀποκαταστήσει, κατὰ τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν τῇ βασιλείᾳ τῶν Ὀρθοδόξων τὸ Ἰλλυρικόν, τὰς χριστιανικὰς δὴλ. ἐπαρχίας τὰς ἐνδιαλαμβανομένας εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ἰλλυρίαν.

Μετὰ ταῦτα θέλει ἐκστρατεύσει κατὰ τῆς Αἰγύπτου, ἣτις θέλει ἐρημωθῆ μεγάλως, κατὰ τὸν Λέοντα, ἕνεκα τῆς μεγάλης σφαγῆς, καὶ ἀναγκασθῆ κατόπιν τούτου νὰ προσφέρῃ Αὐτῷ, κατὰ τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν τελείαν ὑποταγήν.

Ἐρχόμεθα εἰς τὸ τραγικώτερον καὶ τρομερώτερον τῶν ἔργων τοῦ ἁγίου Βασιλέως, διαλαμβάνεται εἰς τὸ

ἐκφραστικώτατον ἐφεξῆς χωρίον τῶν χρησμῶν τοῦ Ἁγίου Πατρός Μεθοδίου:

Καὶ Ἔθνη πολλὰ μετ' αὐτῶν ὡσεὶ ἄμμος τῆς θαλάσσης διαναστήσονται, φόβος δέ μέγας γενήσεται τῇ Οἰκουμένη. **Τότε ὁ Βασιλεὺς κλάψει ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ**, καὶ καταβήσεται πῦρ ἐξ Οὐρανοῦ καὶ καταφάγεται αὐτούς, καὶ τότε γενήσεται μεγάλη γαλήνη ἐν ὅλῃ τῇ Οἰκουμένη". Τὰ Ἔθνη ταῦτα, θέλουσιν εἶσθε ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, εἰσὶν ἐκεῖνα περὶ ἡ Ἁγία Ἀποκάλυψις ὁμιλεῖ ἐν Κεφ. ΙΣΤ' οὕτως:

"Καὶ ὁ ἔκτος Ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην, καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδός, τῶν Βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς Ἡλίου", τουτέστιν ὅλα τὰ βάρβαρα καὶ ἄπιστα Ἔθνη τῆς Μεσαίας καὶ Ἀνατολικῆς Ἀσίας, ἦτοι οἱ Σῖνοι, Ἰάπωνες, Ἰνδοί, Τάταροι, Ἀβγανιστανοί, Πέρσαι, Καλμοῦχοι, Θιβέτιοι κ.λπ., τὰ ὅποια παρακινηθέντα ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ θέλουσιν ἐκστρατεύσει κατὰ τοῦ ἁγίου Βασιλέως καὶ τοῦ στρατεύματός του καί..., παρά τοῦ Θεοῦ.

Ἡ περίστασις αὐτὴ θά φέρῃ εἰς δέησιν καὶ δὴ πρὸς τὸν Θεόν τὸν Ἅγιον Βασιλέα, καίτοι οὐδέν ποιοῦντα ἄνευ προσευχῆς καὶ τῆς ὁδηγίας τῶν ἀγγέλων, διότι διὰ τοῦ τακτικοῦ μέτρου, ἦτοι τῆς σφαγῆς, δέν θέλει δυνηθῆ νά καταστρέψῃ αὐτούς ταχέως ἔνεκα τῆς πληθύος αὐτῶν καὶ εἰσακούσεται τῆς δεήσεως αὐτοῦ ταύ-

της Κύριος ὁ Παντοκράτωρ, καταπέμπων ἐναντίον αὐτῶν θεϊκόν πῦρ, ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἀφανισθήσονται ἐκ τοῦ προσώπου τῆς Γῆς.

Ἐδραιώσας δέ τὴν ἀνατολικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν πανταχοῦ ὁ ἅγιος Βασιλεύς, θέλει ἐπιστρέψει δαφνηφορῶν, καὶ ἐν δόξῃ μεγάλη ἦν οὐδεὶς πώποτε τῶν Βασιλέων καὶ Καισάρων ἔλαβεν, εἰς τὴν Παγκόσμιον καθεδρὰν τῆς Παγκοσμίου Βασιλείας του, ἔδραν ἔχων τὴν Κωνσταντινούπολιν τὴν βασιλίδαν τῶν Πόλεων, θέλει βασιλεύσει ράβδῳ σιδηρᾷ καὶ ἄκρα δικαιοσύνη ἐν ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μακάριοι δέ οἱ ἐπιζήσαντες μετὰ ταῦτα, διότι ὡς ἐπιστρέψει ὁ ἅγιος Βασιλεύς θέλουσι φανερωθῆ ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς Γῆς παρά Θεοῦ ὡς φησὶν ὁ Ἅγιος Μεθόδιος "ἐν τῷ ἐπιστρέψεσθαι αὐτόν, ἀνοιγήσονται πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς Γῆς".

Ἐπίσης καὶ ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας λέγει: "Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις, πᾶς χρυσός, ὅς ἐστιν ἐν οἰωδήποτε τόπῳ κρυπτόμενος, νεύσει Θεοῦ, ἀποκαλυφθήσεται τῇ βασιλείᾳ Αὐτοῦ".

Ταυτοχρόνως κατὰ προορατικούς Πατέρας θέλουσιν ἀποκαλυφθῆ καὶ τὰ πεφυλαγμένα ἐκ τῆς καταστροφῆς, θεία οἰκονομία, Ἅγια λείψανα, περὶ ὧν ὁ Δούξ Μιχαήλ νομίζων ὅτι ἀπωλέσθησαν ἕνεκα τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, θρηνωδῶς ἐν τῇ ὑπὲρ ταύτης μονωδία,

λέγει πρὸς τοὺς ἄλλοις: "Ποῦ τὰ τῶν Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου μου σώματα τὰ πρό πολλοῦ φυτευθέντα ἐν τῷ ἀειθαλῇ παραδείσῳ; Ποῦ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον; Ποῦ ἡ λόγχη; Ποῦ ὁ σπὸγγος; Ποῦ ὁ κάλαμος".

Ἀμέσως ὁ ἅγιος Βασιλεύς ἐκ τῶν θησαυρῶν τούτων θέλει, κατὰ τοὺς ὡς ἄνω Πατέρας καὶ τὸν Λέοντα Σοφό, ἀνεγείρει καὶ ἀνοικοδομήσει πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Ἁγίου Θεοῦ, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τιμὴν τῶν ἐκλεκτῶν Αὐτοῦ Μαρτύρων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ναοὺς καὶ πόλεις ἐρημωθείσας.

Ἡ Κωνσταντινούπολις ἀνακαινισθήσεται ἐκ νέου καὶ γενήσεται λαμπροτέρα καὶ οἶκος δόξης τοῦ Θεοῦ.

Οἱ δέ Χριστιανοὶ κατὰ τὸν Λέοντα Σοφό: "Ἡξουσι δ' αὖθις κύκλοθεν τὰ σὰ τέκνα εὐθείας, ἐκ κύκλου πρὸς κεντρίον, ἥτοι θέλουσιν ἀθρόως αὖθις ἔλθει πρὸς αὐτὴν ἧς τέκνα πρὸς μητέρα".

"Ἡ γῆ θὰ δώσῃ μεγάλα ἀγαθὰ, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Μεθόδιος "ἡ Γῆ ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς ἑκατονταπλάσιον", ὁ δέ προφήτης Ἀμὼς λέγει: "Ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ ὁ ἄροτρεύς θέλει φθάσει τὸν θεριστὴν, καὶ ὁ λινοβάτης τὸν σπείροντα, καὶ τὰ ὄρη θέλουσι σταλάξει γλεῦκος, καὶ ὅλα τὰ βουνὰ θέλουσι ρέει ἀγαθὰ".

Πανταχόθεν θέλουσιν ἀφιχθῆ εἰς Κωνσταντινούπολιν μεγάλοι καὶ μικροί ὅπως ἴδωσι καὶ προσκυνήσωσι τόν θαυμάσιον καὶ ἐκλεκτόν τοῦ Κυρίου ἁγίου Βασιλέα Ἰωάννην, ἕκαστος δέ παρ' Αὐτοῦ θά λάβῃ "τὸ ἑαυτοῦ καταθύμιον" (ἦτοι τὴν λύσιν τῶν ἀποριῶν του), ὡς μαρτυρεῖ ὁ Σοφός Λέων.

Καταργεῖται πλέον ὁ πόλεμος, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἅγιος Μεθόδιος, "Τὰ δέ ὄπλα τὰ πολεμικά γενήσονται ὡς ἄροτρα καὶ δρέπανα". Ἐπίσης ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας: "Καὶ ἐν τῷ μὴ εἶναι πόλεμον συγκόψουσι" τὰς σπάθας αὐτῶν εἰς δρέπανα καὶ τοὺς κοντούς εἰς ἐργαλεῖα γεωπονικά, δι' ὧν τὴν γῆν ἐργάζονται".

Ὡσαύτως κατὰ τὴν ἔνδοξον ταύτην βασιλείαν τὰ δικαστήρια καὶ αἱ δίκαι παύσουσιν ὡς φησὶν ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας: "Καὶ δίκη οὐκέτι ἔσται, οὔτε ὁ ἀδικῶν, οὔτε ὁ ἀδικούμενος, φόβῳ γὰρ ποιήσῃ (ὁ ἅγιος Βασιλεύς), τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων σωφρονεῖν καὶ τοὺς παρανομοῦντας τῶν μεγιστάνων ταπεινώσει, καὶ θανάτῳ παραδώσει".

Ἐπίσης ὀρχήσεις, κιθαρισμοὶ κῶμοι, θέατρα καταργηθήσονται ὡς φησὶν ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας: Καὶ αὐτός (ὁ ἅγιος Βασιλεύς) δῆει μεγάλως τὴν Πόλιν (δηλ. τὸ μέγα Κράτος του), καὶ οὐκ ἔστιν ὁ λυρίζων, ἢ ὁ κιθαρίζων, ἢ ὁ τραγουδῶν, ἢ ἕτερον τί αἰσχρὸν πράγμα ἐργαζόμενος. Πάντας γὰρ τοὺς τοιοῦτους μισήσει καὶ ἐξολοθρεύσει

ἐκ Πόλεως Κυρίου".

"Ἐκαστος δέ θά λάβῃ τὴν προσήκουσαν αὐτῷ ἀξίαν ὡς φησὶν ὁ Ἅγιος Μεθόδιος: "Δώσει κάτ' ἀξίαν πάντων", τουτέστι εἰς τοὺς πιστοὺς θά δώσῃ ἀξιώματα καὶ πλοῦτη ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας: "Καὶ πτύων, αὐτούς (τοὺς θησαυρούς) σκορπίσει τῇ πολιτείᾳ αὐτοῦ, καὶ πλουτίσασαν οἱ μεγιστάνες αὐτοῦ καὶ ἔσονται ὡς Βασιλεῖς καὶ οἱ πένητες ἔσονται ὡς οἱ ἄρχοντες".

Περιγράφων δέ τὴν ἀφθονίαν τῶν ἀγαθῶν τῆς λαμπρᾶς Βασιλείας ἐκείνης ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας φθέγγεται: "Καὶ ἔσται τὰ ἔτη τοῦ ἀγίου Βασιλέως ὡς ἐπὶ Νῶε, οὐ μέντοι κατὰ τὰς ἐκείνων πονηρίας, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἄνεσιν.

"Ἔσονται γάρ οἱ ἄνθρωποι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ πλούσιοι σφόδρα καὶ εἰρήνη ἀπείρω τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, καὶ ἐν ἀμφιβίῳ πολλῇ πορευόμενοι καὶ ἀμερίμνως τοῖς γῆϊνης ἐπανακειμένου" καὶ παρακατιῶν: "Καὶ ἔσται χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις καὶ ἀγαθὰ ἀπὸ τῆς Γῆς καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης πλούσια".

Ὁ βίος κατὰ τὴν μακρὰν ἐκείνην ἐποχὴν κατὰ τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν ἔσται γαλήνιος, εὐσεβέστατος, ἅγιος καὶ εὐάρεστος τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς. Τότε κατὰ τὸν Λέοντα πολλοὶ ἀποδράσουσιν εἰς ὄγγῳδεις τόπους καὶ ἐρήμους καὶ κτίσαντες Μοναστήρια καὶ

ήσυχαστήρια θέλουσι μονάσει καὶ δοξάσει τόν ἐν Τριάδι Θεόν.

Τότε δέ ἐκλιπόντων τῶν ἀμαρτωλῶν ἀπό τῆς Γῆς "γενήσεται μία ποιμήνη εἰς ποιμήν".

Ἡ Βασιλεία τοῦ ἁγίου Βασιλέως, κατά τόν Ἅγιον Μεθόδιον, θά διαρκέση 35 ἔτη. Μακάριος ὅς ἂν ἐπιζήση καὶ ἴδῃ τόν ἀνιστάμενον θαυμαστόν τοῦτον Βασιλέα ΙΩΑΝΝΗΝ, καὶ τὰ ἐπιτελούμενα παρ' Αὐτοῦ μεγάλα καὶ θαυμαστά ἔργα, οὕτως ἔσται καὶ οὕτω Γένοιτο, Ἀμήν.

**Τόν ἄγνωστο Αὐτοκράτορα Ἰωάννη Βατάτζη,
ἐμεῖς τόν κάναμε γνωστό σέ ὅλο τόν κόσμο.**

Τήν πόλι τήν παίρνει
ὁ Ἅγιος αὐτοκράτορας Ι. Βατάτζης.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Προφητεία του

Ἁγίου Μεθοδίου 311μ.Χ.

"Καὶ θά κυριαρχήσει (θά μείνει) στήν ἐπτάλοφο τὸ ξανθὸ γένος (Ρῶσοι) ἐπὶ πέντε μῆνες καὶ θά φυτευθοῦν λάχανα καὶ θά τὰ φάνε πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς γιὰ ἐκδίκηση τῶν "Ἁγίων". Τοὺς μῆνες αὐτοὺς θά θυμώσουν οἱ Ρῶσοι κατὰ τῶν Ἀσιατῶν Τούρκων.

Ὁ Ἅγιος Μεθόδιος λέει ἐπιπλέον: "Θά ἐπικρατήσουν στήν Ἀνατολή, θά χτυπήσουν τοὺς Ἰσμαηλίτες καὶ θά διώξουν αὐτοὺς μέχρι τὴν Κολωνία".

Τὸ νόημα εἶναι αὐτό (θέλει νά πεῖ τὸ ἐξῆς) ὅτι οἱ Ρῶσοι μαζί μέ τοὺς συμμάχους θά διορίσουν ἐπιτροπή ἀποτελούμενη ἀπὸ τρία πρόσωπα πού θά ὀνομάζονται Προνοητές (Προστάτες), οἱ ὅποιοι θά κυβερνοῦν τὴν Ἀνατολή καὶ θά συνεχίσουν μέ ὀρμητικότητα τὸν πόλεμο κατὰ τῶν Ἀσιατῶν" στήν Ἀσία, ὅπου θά διεξαχθοῦν μάχες μέ χιλιάδες νεκρούς, ἐξ αἰτίας τῆς ἀπελπισίας τῶν Ἀσιατῶν. Αὐτοὶ ἀφοῦ χτυπηθοῦν, δηλ. θά νικηθοῦν ἀπὸ τοὺς Προνοητές (Ρώσους) θά ἐκδιωχθοῦν μέχρι τὴν Κολωνία, δηλαδή στά πιό μακρινὰ μέρη τῆς Ἀσίας. Θά

δημιουργηθεῖ τὸ ζήτημα, ποιός θά ἐξουσιάζει τὴν Κωνσταντινούπολη, ὅποτε ὅλα τὰ Ἕθνη θά συμμαχήσουν ἐναντίον τῆς Ρωσίας, ἐπειδὴ θά θέλει νά κυριαρχήσει.

Ὁ Ἅγιος Μεθόδιος λέει: "Οἱ ἀξιωματοῦχοι τοῦ στρατοῦ, δηλαδή οἱ Βασιλεῖς, θά ἐνσπεύρουν ἔριδα (διχόνοια, φιλονικία) μεταξύ αὐτῶν γιά τὸ ποιός θά κυβερνήσει". Δέν ξέρουμε ἂν ἡ Ρωσία θά ἔχει κάποιο σύμμαχο. Ἡ περιγραφή τοῦ πολέμου ἔχει ὡς ἐξῆς, σύμφωνα μέ τόν Ἅγιο Μεθόδιο:

"Μετά τὸ ξεπέραςμα τῆς παραπάνω ἔριδας (φιλονικίας) μεταξύ τῆς Ρωσίας καὶ τῶν ἄλλων Δυνάμεων, τὰ βόρεια ἔθνη τῆς Εὐρώπης, ἀφοῦ ταραχοῦν, θά κινήσουν μέ τή μεγαλύτερη δύναμη καὶ ὀργή γιά τὴν Ἄνατολή, καὶ θά χωριστοῦν σέ τέσσερις Ἀρχές (ἐξουσίες), δηλαδή σέ τέσσερα μεγάλα σώματα (στρατιωτικά). Τὸ πρῶτο θά καταλάβει τὴν Ἐφεσο, τὸ δεύτερο τὰ Μελάγια, τὸ τρίτο τὴν Ἀκρόκαμπο, δηλαδή τὴν Πέργαμο, καὶ τὸ τέταρτο τὴ Βιθυνία". Ἀφοῦ συμβεῖ αὐτό, τὰ Ἕθνη αὐτὰ θά μαζέψουν ὅλες τίς ναυτικές τους δυνάμεις καὶ θά εἰσβάλουν στήν Ἐπτάλοφο (Κωνσταντινούπολη). Συγχρόνως σχεδόν γιά τόν ἴδιο λόγο καὶ τὰ Ἕθνη πού βρίσκονται νότια, δηλαδή ἡ Ἑλλάδα, θά ταραχοῦν κι αὐτά, καὶ ὁ μέγας Φίλιππος θά σηκωθεῖ μέ τὰ δεκαοχτώ κράτη (μέ αὐτό δηλώνεται ὁ μέγας ἀριθμός καὶ ἡ πολυανθρωπία 18 ἐθνῶν, NATO), καὶ θά κάνει τὸ ἴδιο.

Ἄφοῦ μαζευτοῦν λοιπόν ὅλα γενικῶς τὰ Ἔθνη αὐτά στήν Ἐπτάλοφο (Κων/πολη), θά κάνουν ἕνα μεγάλο καὶ τρομερό πόλεμο σ' αὐτή καὶ ἐκτός αὐτῆς, ἀπό ξηρά καὶ θάλασσα, ὁ ὁποῖος ποτέ δέν ἔχει γίνει μέχρι τώρα σ' ὅλη τὴν Οἰκουμένη. Τὸ ἕνα Ἔθνος θά σκοτώνει καὶ θά κομματιάσει τὸ ἄλλο μέ λύσσα. Τέτοια θά εἶναι αὐτή ἡ σφαγή ὥστε θά γεμίσουν μέ αἷμα ὄχι μόνο τὰ κοιλάματα τῆς Ἐπταλόφου, ἀλλά καὶ ὀλόκληρη γενικά σέ ὅλη τὴν ἐπιφάνειά της.

Τὸ ἀνθρώπινο αὐτό αἷμα, δημιουργώντας ποτάμι ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης ποσότητάς του, θά προχωρήσει στή θάλασσα σέ μῆκος δεκαοχτώ σταδίων - τὸ ὁποῖο ἀντιστοιχεῖ σέ δύο μίλια καὶ δύο στάδια - καὶ θά θολώσει αὐτή μέχρι τὸν πυθμένα της. Τότε θά σταματήσουν τὰ ἄρματα καὶ δέν θά προχωροῦν ἐξ αἰτίας τῶν πτωμάτων, τοῦ αἵματος καὶ τοῦ θρήνου τῶν στρατευμάτων.

Τότε ὁ βοῦς θέλει βοήσει, καὶ ὁ ξηρόλοφος θρηνήσει.

Αὐτά λέει ὁ Ἅγιος Μεθόδιος γιὰ τὸν τρομερό αὐτό 3^{ον} παγκόσμιο πόλεμο προσθέτοντας ὅτι μ' αὐτόν "ὅλοι οἱ ἁμαρτωλοὶ θά καταστραφοῦν". Προχωρώντας παρακάτω ὁ Λέων ὁ Σοφός λέει ἐπιπλέον ὅτι "ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, οἱ πιστοὶ καὶ οἱ ἄπιστοι, θά γεμίσουν θλίψη καὶ θά ὑποφέρουν τὰ πάνδεινα (πάρα πολύ) κατά τὴ διάρκεια ἐκείνων τῶν φοβερῶν ἡμερῶν, γιατί θά προκύψουν στὸν κόσμο οἱ ἐφτά πληγές καὶ οἱ δύο θερισμοὶ τῆς

Ἀποκάλυψης. Ἐξ αἰτίας δέ αὐτῶν οἱ πιστοί, χτυπώντας τὰ κεφάλια τους, θά ρίξουν τὰ πρόσωπά τους στή γῆ καί θά φωνάξουν δυνατά μέ δάκρυα πρὸς τόν Κύριο (θά τόν ἐπικαλεστοῦν) γιά νά σταματήσῃ τίς συμφορές καί νά φέρῃ εἰρήνη στόν κόσμον.

Αὐτή τήν δέηση (παράκληση) τῶν πιστῶν θά εἰσακούσῃ ὁ Κύριος, ὁ Παντοκράτωρ (πού κυβερνᾷ τὰ πάντα) καί θά στείλῃ τόν ἄγγελό του μέ μορφή ἀνθρώπου στόν ὀρθόδοξο, δίκαιο, ἐνάρετο **καί εὐσεβῆ ἸΩΑΝΝΗ, ὁ ὁποῖος κατάγεται ἀπό βασιλική Βυζαντινὴ οἰκογένεια καί κοιμᾶται σέ κάποιο ὑπόγειο μικρό νάο στήν Κωνσταντινούπολη** ἀπό ἀναρίθμητα χρόνια (ἀμέτρητα, πάρα πολλά, πού δέν μποροῦν νά ὑπολογιστοῦν) μέ θεϊκή πρόνοια (φροντίδα), γιά νά πραγματοποιηθεῖ μέ αὐτόν ἡ λύση τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, πού ἀποφασίστηκε πρὶν ἀπό αἰῶνες ἀπό τόν Θεό καί ἡ ἐν Χριστῷ σωτηρία ὀλόκληρου τοῦ κόσμου.

Αὐτός λοιπόν (ὁ ἄγγελος), ἀφοῦ ἔρθῃ πρὸς ἐκεῖνον (τόν Ἰωάννη), θά τόν σηκώσῃ ἀμέσως ἀπό τόν μακροχρόνιο ὕπνο, πού κοιμόταν, καί θά τόν χρίσῃ βασιλιά μέ τὸ ἅγιο λάδι, λέγοντας σ' αὐτόν πρῶτα: "σήκω ἐσύ πού κοιμᾶσαι καί βγές ἀπό τὸ μνήμα καί θά σέ φωτίσει ὁ Χριστός, γιατί σέ προσκαλεῖ νά φτιάξεις λαό ἐκλεκτό καί ἅγιο". Καί γιά δευτέρη φορά θά τοῦ πεῖ:

"Βγές ἔξω ἐσύ πού εἶσαι κρυμμένος, **μὴν κρύβεσαι**

πλέον, σέ ψάχνουν πολλοί. Μετά από αυτά αφού παραδώσει σ' αυτόν πέτρινες πλάκες για τὸ τί θά κάνει, αφού παραλάβει την βασιλεία, θά πει σ' αυτόν:

"Ίκανοποίησε, Ίωάννη, τὸ Θεό τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, πού ἔχει προσβληθεῖ ἀπό τὰ ἔργα τῶν παρανόμων καὶ ἀσεβῶν, στερέωσε στους ἀνθρώπους τὴν ἀληθινὴ ὀρθόδοξη πίστη τοῦ Σωτήρα τοῦ κόσμου τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **δημιούργησε ξανά ἡθῆ χρηστά** καὶ τοποθέτησε ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς, τοὺς ἄξιους, οἱ ὁποῖοι ἐξέφρασαν τὴν εὐχαρίστησή τους στὸν Ἅγιο Τριαδικό Θεό μας.

Ἄφου γίνουν αὐτά καὶ ὁ φοβερός ἐμφύλιος πόλεμος θά ἐξακολουθεῖ μεταξύ τῶν Ἐθνῶν, ὁ Ἅγιος Μεθόδιος καὶ ὁ Λέων ὁ Σοφός τονίζουν μέ σαφήνεια "ὅτι θά πέσει ξαφνικά ἀπό τὸν οὐρανό, πάνω ἀπὸ τὴν Κων/πολη λαμπρό θεϊκό φῶς, σάν πύρινη στήλη, ὅτι θά φανεῖ καὶ τὸ ἀστέρι πού φάνηκε ἐπὶ Χριστοῦ (κατὰ τὴ γέννηση), στό μέσον τῆς πόλης, πάνω ἀπὸ τὸ ναό τῆς Πάναγνης Μητέρας τοῦ Ὑψίστου, ἡμέρα Γ' (Τετάρτη) καὶ ὥρα Γ' (3η). Τὴν ἴδια χρονικὴ στιγμή θά φωνάξει μέ δυνατὴ φωνὴ ὁ κήρυκας, πού δέν θά φαίνεται (ὁ ἄγγελος), τρεῖς φορές: **"Σταθεῖτε, σταθεῖτε, σταθεῖτε** μετὰ φόβου, εἰρήνη σέ σᾶς, ἀρκεῖ ἡ ἐκδίκηση στους ἀπειθαρχοὺς καὶ ἀνυπάκουους, φύγετε γρήγορα πρὸς Δυσμᾶς καὶ στά δεξιά τῆς Ἐπταλόφου (Κωνσταντινούπολης), καὶ ἐκεῖ θά

βρεῖτε ἄντρα ἱκανό, φίλο τοῦ Θεοῦ, τόν σοφό, τόν δίκαιο, πού κατάγεται ἀπό βασιλική γενιά, πού φοράει φτωχικά ροῦχα, τόν ἐλέημονα (πού κάνει ἐλεημοσύνες), τόν αὐστηρό στήν ὄψη καί πράο, πού στέκεται ἀνάμεσα σέ δύο κολόνες. Αὐτόν ἀφοῦ τόν παραλάβετε, νά τόν ἀνακηρύξετε βασιλιά".

Μετά τὸ ἐξαιρετικό αὐτό γεγονός βλέπουμε στό Λέοντα τὸ Σοφό ὅτι ἡ κήρυξη αὐτή καί φανέρωση τοῦ ἐνδόξου αὐτοῦ βασιλιᾶ θά γίνει ἀπό τόν ἄγγελο σέ τρεῖς μέρες καί 3 νύχτες, καθώς θά παραμένουν τὰ σημάδια στόν οὐρανό.

Ἐπίσης, ἀφοῦ δοῦν τὰ θαυμαστά αὐτά συμβάντα οἱ λαοί, πού σφάζονται μέσα καί ἔξω ἀπό τὴν Ἐπτάλοφο (Κων/πολη) καί ἀφοῦ ἀκούσουν τὴ βροντερή φωνή τοῦ ἀγγέλου, θά σταματήσουν ἀμέσως τὴ σφαγή. Θά ἐκπλαγοῦν πάρα πολύ, θά ἔρθουν σέ μεγάλη ἔκσταση καί γεμάτοι ἀπό χαρά καί φόβο, θά παρακαλέσουν τὸ Θεό μέ δάκρυα, νά φανερώσει σ' αὐτούς τὸ ταχύτερο ἐκεῖνον πού ἀνακηρύχθηκε Βασιλείας μέ κήρυκα (ἄγγελο), ἐπειδὴ βέβαια δέν θά εἶναι σέ θέση ἐξ αἰτίας τῆς σφαγῆς, τῆς μεγάλης ἔκπληξης καί τῆς συγκίνησης, νά τόν βροῦν ἀμέσως. Κατὰ τόν ἴδιο τρόπο, ὁ Κύριος ὁ Θεός θά εἰσακούσει αὐτὴ τὴν παράκλησή τους καί θά φανερώσει αὐτόν στόν κόσμο γιὰ χάρη τῶν ἐκλεκτῶν, μέ τόν ἑξῆς τρόπο:

Ἄφοῦ περάσουν οἱ τρεῖς μέρες, κατά τίς ὁποῖες θά ἀναγγελθεῖ ἀπό τόν ἄγγελο ὁ Βασιλιάς, μαζί μέ τὰ παραπάνω σημάδια, αὐτόν πού ἐπιβάλλεται στά ἔθνη ἀπό τὸ θεό θά ἐμφανιστεῖ στόν Οὐρανό πάνω ἀπό τὴν Ἑπτάλοφο (Κωνσταντινούπολη) νεφελῶδες στερεό (φωτεινό σύννεφο λαμπρότερο ἀπὸ τὸν ἥλιο), ἀπὸ τὸ ὁποῖον θά φωτισθεῖ ὁλόκληρος ὁ κόσμος, πού θά ἔχει περιφέρεια σάν ἁλώνι. Ἐπίσης τὴν ἴδια στιγμή κάτω ἀπὸ αὐτό θά κρεμαστεῖ μέ θεϊκὴ θέληση πορφυρός σταυρός καὶ ἀριστερὰ αὐτοῦ οὐράνιο τόξο, τὸ ὁποῖο ἔβαλε ὁ Θεός μας, σάν διαθήκη αἰώνια, καὶ καθὼς θά περιφέρεται ταυτόχρονα στόν αἰθέρα σύμφωνα μέ τὴν ἴδια ἀξιόπιστη ἱερά παράδοση, στή φοβερὴ αὐτὴ καὶ σπουδαία περίπτωση, εἰκόνα μεγάλη τῆς Παναγίας οἱ ἄγγελοι θά ὑμνοῦν τὴν Πάναγνη Παναγία καὶ τὸν Σωτήρα τοῦ κόσμου.

Ὅταν λοιπὸν συμβεῖ αὐτὸ τὸ γεγονός, τὸ μὲν ἄκρο τοῦ οὐράνιου τόξου πού βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὸ Σταυρό, ἀφοῦ σηκωθεῖ μέ θεϊκὴ ἐνέργεια καὶ στραφεῖ στόν αἰθέρα, θά πέσει πρὸς τὸ μέρος τῶν δύο κολόνων, ὅπου θά βρίσκεται ὁ Ἅγιος Βασιλιάς Ἰωάννης. Οἱ δὲ λαοὶ ὅταν δοῦν αὐτό, καὶ ἀφοῦ δοξάσουν τὸν Θεό, θά τρέξουν γρήγορα στό ἄκρο τοῦ οὐράνιου τόξου, θά προσκυνήσουν καὶ θά παραλάβουν τὸν πολῦτιμο καὶ ἠλικιωμένο βασιλιά μέ λαμπάδες καὶ βάγια γιὰ νὰ πᾶνε

νά δοξολογήσουν τόν Θεό καί νά προσευχηθοῦν στή μεγάλη Σιών (στην Ἁγία Σοφία).

Καί Ἄγγελος Κυρίου μέσα σέ μεγάλη δόξα στήν περίσταση αὐτή, μέ βροντώδη φωνή, θά πεῖ στό λαό: Σᾶς ἀρέσει αὐτός;. Αὐτοί ὅταν ἀκούσουν (τὰ παραπάνω), θά καταληφτοῦν ἀπό μεγάλο φόβο, τρόμο καί ἔκσταση, καί μέ δάκρυα στά μάτια, ἀφοῦ σηκώσουν τὰ χέρια στόν οὐρανό, θά φωνάξουν: "Ναί, Κύριε, εἶναι ἀρεστός σέ μας, γιατί Ἐσύ μᾶς ἔδωσες Αὐτόν (τόν Ἰωάννη) μέ τή μεγάλη εὐσπλαχνία Σου".

Στή συνέχεια μέ ὕμνους καί ᾠδές θά ὀδηγήσουν πλέον Αὐτόν στή **μεγάλη Σιών, δηλαδή στό Ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας**, γιά νά προσευχηθεῖ. Ἀφοῦ τόν ἀνεβάσουν σέ ἕνα ψηλό μέρος, θά τόν ἀνακηρύξουν μέ μεγάλη φωνή βασιλιά, Δεσπότη καί Πατέρα τους.

Σ' αὐτή δέ τήν περίσταση ὁ Ἅγιος Μεθόδιος συμπληρώνει τή συγκινητική αὐτή περιγραφή τοῦ Λέοντα τοῦ Σοφοῦ. Μᾶς λέει ὅτι φωτεινός ἄγγελος πού θά εἶναι ὀρατός καί καταληπτός ἀπό τίς αἰσθήσεις τῶν ἀνθρώπων καί ἔχοντας ὡς σκῆπτρο τόν τίμιο Σταυρό, θά βάλει στεφάνι δόξας στό κεφάλι τοῦ Βασιλιᾶ, πού ἀνακηρύχτηκε, καί ὅτι, ἀφοῦ παραδώσει σ' Αὐτόν (τόν Βασιλιά) κοφτερό σπαθί, θά πεῖ πρός αὐτόν μπροστά στό λαό: "Δεῖξε ἀντρεία (γενναιότητα, θάρρος) Ἰωάννη καί νικά τοὺς ἐχθρούς σου". **Ὁ δέ Λέων ὁ Σοφός λέει (ἡ**

λειτουργία μένει ἀτελείωτος της μακαρίας ἐκείνης ἐποχῆς) ἐπιπλέον ὅτι καὶ ὁ Πατριάρχης τῶν Ὁρθόδοξων στήν περίσταση αὐτή θά τοῦ κάνει προσφώνηση, μέ τὴν ὁποία θά ὁμολογεῖ ὅτι αἰτία τῆς τόσο μεγάλης δόξας τοῦ Ἁγίου Βασιλιᾶ εἶναι ὁ μέγας φόβος Αὐτοῦ πρὸς τὸν Θεό, ἡ ἄκρα εὐσέβεια, ἡ πίστη, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀρετή καὶ ἡ ἐνότητα τῆς ψυχῆς του. Ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ἐκφράζει (τὴν προφητεία του) μέ πολλή συντομία μέ τίς ἐξῆς λίγες λέξεις πού λέγονται σέ δύσκολες περιστάσεις: "Νά, ἔτσι εὐλογεῖται ὁ ἄνθρωπος πού φοβᾶται τὸν Κύριο...".

Ἐπίσης ἡ ἱερὴ παράδοση μᾶς προσθέτει ὅτι κατὰ τὴν ἐπίσημη αὐτὴ ἀναγόρευση τοῦ Ἁγίου Βασιλιᾶ, θά παρευρεθοῦν καὶ ὄλοι οἱ ἀσκητές καὶ οἱ ἐνάρετοι, πού βρίσκονται στὰ βουνά καὶ στίς σπηλιές γιά νά εὐχαριστηθοῦν καὶ αὐτοί καὶ γιά νά κοσμήσουν μέ τὴν παρουσία τους τὴ λαμπρὴ καὶ τρισένδοξη αὐτὴ μέρα τῆς δόξας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ μεγαλίου τῶν Ὁρθόδοξων.

Πάντως πρόκειται γιά ἀνάσταση Ἰωάννη. Ὁ Ἅγιος Ταράσιος ἀποκαλεῖ αὐτόν ἰδιαίτερα καὶ Ἅγιο Βασιλιά γιά τὴν μεγάλη του ἀρετὴ, ἀγνότητα καὶ ἀγιότητα.

Γιά τὰ σωματικά δέ καὶ ψυχικά χαρακτηριστικά του ὁ Λέων ὁ Σοφός λέγει αὐτά: **"Τὸ νύχι τοῦ πρώτου δακτύλου τοῦ δεξιοῦ ποδιοῦ ἔχει κάτι σκληρό, ἡ ὁμιλία του εἶναι εὐχάριστη, τὸ πρόσωπό του πολὺ ὄμορφο,**

ή μορφή του γυνείκεια. Εἶναι μεσήλικας, φαλακρός, προοραπκός (ἔχει τὴν ἰκανότητα μέ τῆ θεία χάρη νά προβλέπει) καὶ ἔχει προφητικό χάρισμα καὶ πληροφορεῖ τοὺς ἄλλους. Τὰ μάτια του ἐξέχουν, φτωχός μέ καθαρὴ τὴν ψυχὴ, καὶ εἶναι ντυμένος μέ φτωχικά ροῦχα. Θά εἶναι δέ πράος (ἤρεμος) καὶ φιλάνθρωπος, πολὺ ἐλεήμων, μεγαλόψυχος, φοβερός, χωρὶς γένια. Τὸ δεξί του χέρι θά ἔχει ἄρματα δύο σειρές πορφυρές καὶ στίς ὠμοπλάτες θά ἔχει πορφυρούς (βαθιά κόκκινους) σταυρούς”.

Πῶς θά ἀναστηθεῖ ὁ Αυτοκράτορας; “Ὅπου ὁ Θεός βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις”.

Τώρα θά δοῦμε τὰ ἔργα τοῦ θαυμάσιου ἐκλεκτοῦ ἀγίου καὶ μεγάλου αὐτοῦ βασιλιᾶ, σύμφωνα μέ τοὺς χρησμούς. Ὅταν πάρει τὸ θρόνο τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, θά δοθοῦν σ’ αὐτόν (τον Ἰωάννη) ἀπὸ τὸ Θεό, ὅπως λέει ὁ Λέων ὁ Σοφός, δύο Ἄγγελοι πού θά μοιάζουν μέ λευκοφορεμένους ἄντρες, οἱ ὁποῖοι θά τοῦ λένε στό αὐτί του ὅσα πρόκειται αὐτός νά κάνει. Ἐχοντας λοιπόν ὁ Ἅγιος Βασιλιάς ἀπὸ τὸ Θεό αὐτούς τοὺς Ἁγίους Ἄγγελους ὡς ὀδηγούς, θά ἀρχίσει τὸ μεγάλο ἔργο πού τοῦ ἀνατέθηκε ἀπὸ τὸ Θεό.

Ὁ Ἅγιος Μεθόδιος καὶ ὁ Λέων ὁ Σοφός ἐκφραζόμενοι περιληπτικά λένε ὅτι ὁ ἅγιος Βασιλιάς "θά χτυπήσει κάθε ἄπιστη γενιά" κ.λπ. Ὅχι μόνο ὅσους ἀρνοῦνται τὸ

Χριστό ἢ τοὺς Ὀθωμανούς, τοὺς Εἰδωλολάτρεις, τοὺς Ὀρθολογιστές, τοὺς Πνευματιστές, ἀλλὰ καὶ ὅσους δέν πιστεύουν στὰ δόγματα τῆς Ὀρθόδοξης Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, δῆλ. τοὺς αἰρετικούς καὶ σχισματικούς, ἐπίσης καὶ ἀπὸ τοὺς ὀρθοδόξους, ὅσους ζοῦν ἀμαρτωλὴ ζωὴ καὶ διαπράττουν παρανομίες, ὅπως δηλώνει ὁ Ἅγιος Δαμασκηνός στὴ σελίδα 163 τῆς Δογματικῆς του, περὶ Ὀρθοδόξου πίστεως.

Ὅποιος δέν πιστεύει σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση τῆς Καθολικῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἢ ἔχει σχέση μὲ τὸ Διάβολο μέσα ἀπὸ τὰ παράνομα ἔργα, εἶναι ἄπιστος. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης θά τρέξει (θά περιδιαβεῖ) σέ ὅλα τὰ ἔθνη κηρύσσοντας τὸ Εὐαγγέλιο τῆς ὀρθόδοξης ἀληθινῆς πίστεως κρατώντας στὸ χέρι τὸ Σταυρό, Εὐαγγέλιο καὶ σπαθὶ εἰκονισμένο. Θά τὸν ἀκολουθεῖ πιστὸς ἑλληνικὸς λαὸς καὶ μαζί του ἡγούμενοι ἀπὸ ὅλες τίς φυλές, πού ἔχουν δεχτεῖ τὴν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ, καὶ θά συμπεριφέρονται μὲ φόβο καὶ τρόμο πρὸς τὰ ἐπουράνια ἀξιοθαύμαστα καὶ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ οἱ ἄνεμοι θά ἐξαφανίζονται, ὅπως δηλώνει ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος: "Αὐτοὶ πού νομίζουν ὅτι θά ἀντισταθοῦν σ' αὐτόν θά θρηνήσουν πολὺ καὶ θά πονέσει τὸ κεφάλι τους φριχτά. Ὅποιος λοιπὸν δέν ἀκούει τὸ κήρυγμά του, θά καταστραφεῖ, ὅπως λέει ὁ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος: "Καὶ εἶδα τὸ θηρίο (γῆινο καὶ θαλάσσιο) καὶ τοὺς βασιλιάδες τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύμα-

τά τους πού εἶχαν συγκεντρωθεῖ νά κάνουν πόλεμο μέ αὐτόν πού καθόταν πάνω στό λευκό ἄλογο καί μέ τὰ στρατεύματά του..."

Ὁ πόλεμος αὐτός ἀποκαλεῖται "ἐκείνη ἡ μεγάλη μέρα τοῦ Παντοκράτορα", ἡ ὁποία θά ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τήν καταστροφή αὐτῶν τῶν βασιλιάδων".

Τόσοι θά σκοτωθοῦν, ὥστε ὁ Κύριος θά στείλει σαρκοφάγα ὄρνια, γιά νά καταφάγουν τίς σάρκες αὐτῶν, γιά νά μή ἐμφανιστοῦν ἀρρώστιες ἐξ αἰτίας τῆς δυσσομίας καί πεθάνουν καί οἱ πιστοί.

Εἰδικότερα, ὡς πρός τίς πολεμικές ἐνέργειες λέει ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ ὁποῖος ἔχει ὀνομαστεῖ ο **διά Χριστόν Σαλός**: "Καί θά βάλει ὁ Ἅγιος Βασιλιάς τὸ δεξί του χέρι πάνω στή θάλασσα καί θά ἡμερώσει τὰ ξανθὰ γένη".

Ἐξαιτίας αὐτοῦ φαίνεται καθαρά ὅτι οἱ Ρῶσοι δέν θά ἀνεχτοῦν τήν ἔγερση τοῦ Ἁγίου Βασιλιᾶ, τήν ἀνάσταση (ἀναβίωση) τῆς Βυζαντινῆς αυτοκρατορίας καί τήν ἐξαφάνιση ὅλων τῶν κατακτητικῶν σχεδίων τους.

Τότε ὁ Ἅγιος Βασιλιάς, ἀφοῦ στραφεῖ πρός τή θάλασσα τῆς Κωνσταντινούπολης, ὅπου θά εἶναι ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου, οἱ στόλοι τῆς Ρωσίας, καί ἀφοῦ κάνει μία κίνηση πρός τή Θάλασσα μέ τὸ δεξί του χέρι τὸ σημεῖο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, θά καταστρέψει ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ (ἀκαριαία) μέ θεϊκή δύναμη ὅλους τους στόλους μέ τὰ πληρώματά τους.

Οἱ Ρῶσοι, ἀφοῦ συνέλθουν μέ αὐτή τήν τιμωρία, θά

σκύψουν τόν αὐχένα τους στόν Ἅγιο Βασιλιά, ὁ ὁποῖος θά τοὺς ὑποβάλει ἔτσι στό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Μετά ἀπό αὐτό, ὁ Ἅγιος Βασιλιάς θά καθαρίσει, σύμφωνα μέ τὸ Λέοντα τὸ Σοφό, ἀμέσως τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀπό τοὺς **Σιμωνιστές, τοκογλύφους καὶ ἀνάξιους γιὰ τὴν ἱεροσύνη, Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, ἱεροδιάκονους** κ.λπ. καὶ θά ἀποκαταστήσει ἀντὶ αὐτῶν τοὺς ἀξίους, οἱ ὁποῖοι θά εὐχαριστήσουν τὸ Θεό μέ τὰ καλά ἔργα. Σύμφωνα μέ τὴν ἱερὴ καὶ ἀξιοσέβαστη παράδοση, τόσο θά εἶναι τὸ μῖσος τοῦ Ἁγίου Βασιλιᾶ ἐναντίον τέτοιων ἀνθρώπων, ὥστε αὐτός, σάν ἄλλος Προφήτης Ἡλίας, ἄλλους θά σφάζει μέ τὸ ἴδιο του τὸ χέρι καὶ ἄλλους θά παραδώσει στὴ φωτιά, καὶ ὅσοι Ἅγιοι ἄντρες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν φυλαχτεῖ στὴ ζωὴ κατὰ Θεία Πρόνοια πρὶν ἀπό ἀμνημόνευτα χρόνια ἔχουν γίνει ὄρατοί ὄχι μία φορά, ἀπό πολλοὺς στό Ἅγιο Ὄρος, θά χειροτονήσουν ἀντὶ αὐτῶν τοὺς ἐνάρετους καὶ ἀξίους, σύμφωνα μέ τὴν ὑπόδειξη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,

ἀκούσατε Παναγιώτατοι Πατριάρχαι,

Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καὶ διάκονοι.

Ἐφοῦ συμβοῦν αὐτά ὁ Ἅγιος Μεθόδιος μᾶς λέει ὅτι **“ὁ Ἅγιος Βασιλιάς θά φέρει τὴν εἰρήνην στά Ἕθνη”**. Ἡ εἰρήνευση θά ἐπιτευχθεῖ μέ τὴν πτώση τοῦ Παπισμοῦ, Προτεσταντισμοῦ, Πνευματισμοῦ καὶ κάθε ἀσέβειας, μέ τὴν ἐπαναφορά στὴν ἀληθινὴ πίστη τῶν λίγων πού ἐναπόμειναν ἀπὸ τὸν πόλεμο.

Στή συνέχεια περνᾶμε στὸν ἔξαφανισμό ἐντελῶς ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς τῶν Ἀσιατῶν ἀπὸ τὸν Ἅγιο Βασιλιά, νίκησαν πρῶτα οἱ Ρῶσοι, οἱ Προνοητές (Προστάτες) μέ τή σφαγή. Δέν μπόρεσαν ὅμως νά ἔξαφανίσουν ἐντελῶς ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους αὐτῶν καὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ὅπως ἔχει λεχθεῖ.

Ἀφοῦ ἀναστηθεῖ λοιπόν ὁ Ἅγιος Βασιλιάς καὶ βρεῖ τοὺς Ὀθωμανοὺς νά μὴν ἔχουν καταβληθεῖ (νικηθεῖ) ἐντελῶς, ἀλλά νά ἐπιμένουν στήν ἀπιστία.

Ἔνεκα τούτου καὶ ἐκδικήσεως τῶν αἱμάτων τῶν ὑπ αὐτοῦ πελεκιθέντων καὶ σφαγέντων ἑκατομμυρίων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ θέλει ἐπιπέσει σφοδρότατος καὶ θά τούς ἀποτελειώσει μέ φωτιά καὶ σίδηρο.

Πολύ ζωηρά καὶ καθαρά περιγράφει τὴν καταστροφή αὐτῶν τῶν Ὀθωμανῶν ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας μέ τὰ ἐξῆς λόγια: "Καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτά θά στρέψει τὸ πρόσωπό του πρὸς Ἀνατολὰς καὶ θά ταπεινώσει τοὺς γιούς τῆς Ἄγαρ".

Γιατί θά ὀργιστεῖ ἐναντίον τους ὁ κύριος γιὰ τὴν βλαστημία τους. **Ἐρχόμαστε στό πῶ τραγικό καὶ πῶ τρομερό ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Ἁγίου Βασιλιᾶ.** Περιλαμβάνεται στό πῶ ἐκφραστικό χωρίο (ἀπόσπασμα) τῶν χρησμῶν τοῦ Ἁγίου Πατέρα Μεθοδίου: "Καὶ πολλὰ ἔθνη μαζί μέ αὐτά, σάν ἄμμος τῆς θάλασσας, καὶ φόβος θά προκληθεῖ στήν Οἰκουμένη. **Τότε ὁ Βασιλιάς θά κλά-**

ψει μπροστά στον Κύριο τὸ Θεό καὶ θά κατέβει φωτιά ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ καὶ θά τοὺς κατακάψει. Τότε θά επικρατήσῃ μεγάλη γαλήνη σέ ὅλη τὴν οἰκουμένην.

Τὰ Ἔθνη αὐτά, πού θα εἶναι, ὅπως ἡ ἄμμος τῆς θάλασσας, εἶναι ἐκεῖνα γιά τὰ ὁποῖα μιλάει ἡ Ἁγία Ἀποκάλυψη στό Κεφ. ΙΣΤ' ὡς ἐξῆς: **Καὶ ὁ ἕκτος Ἄγγελος ἄδειασε τὴ φιάλη αὐτοῦ σὸν μεγάλο ποταμό τὸν Εὐφράτη, καὶ ξεράθηκε τὸ νερό αὐτοῦ**, γιά νά ἐτοιμαστῆ ὁ δρόμος, τῶν Βασιλιᾶδων τῆς Ἀνατολῆς, πράγμα πού σημαίνει ὅλα τὰ βάρβαρα καὶ ἄπιστα ἔθνη τῆς Μεσαίας καὶ Ἀνατολικῆς Ἀσίας, δηλαδή οἱ Σῖνοι, Ἰάπωνες, Ἰνδοί, Τάταροι, Ἀφγανοί Πέρσες, Καλμουῦχοι, Θιβέτιοι κ.λπ., τὰ ὁποῖα, ἀφοῦ παρακινηθοῦν ἀπὸ τὸ Σατανᾶ, θά ἐκστρατεύσουν κατὰ τοῦ Ἁγίου Βασιλιᾶ καὶ τοῦ στρατεύματός του παρά τοῦ Θεοῦ.

Τὸ γεγονός μάλιστα αὐτό θά ὀδηγήσῃ τὸν Ἅγιο Βασιλιά σέ δέηση πρὸς τὸ Θεό, ἂν καὶ τίποτα δέ θά κάνει χωρὶς προσευχή καὶ χωρὶς τὴν ὀδηγία τῶν Ἀγγέλων, γιατί μέ τὸ τακτικὸ μέτρο, δηλαδή τὴ σφαγή, δέ θά μπορέσει νά τοὺς ἐξοντώσῃ γρήγορα ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους αὐτῶν, καὶ θά εἰσακούσῃ τὴν παράκλησή του αὐτὴ ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτορας, στέλνοντας ἐναντίον τους θεϊκὴ φωτιά ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ.

Ἀκαριαία θά ἐξαφανιστοῦν ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς Γῆς. Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ Ἅγιος Βασιλιάς στερεώσει τὴν

Ἄνατολική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία σέ ὅλα τὰ μέρη, θά ἐπιστρέψει φέροντας δάφνες καί μέ μεγάλη δόξα, τήν ὁποία κανεῖς μέχρι τώρα ἀπό τοὺς Βασιλιάδες καί Καίσαρες δέν πῆρε στή παγκόσμια ἔδρα τῆς Παγκόσμιας Βασιλείας του. Ἐχοντας ἔδρα τὴν Κωνσταντινούπολη τῆ βασιλίσα τῶν Πόλεων, θά βασιλεύσει μέ σιδερένια ράβδο καί ἄκρα δικαιοσύνη ἐν ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐτυχισμένοι ὅσοι θά ἐπιζήσουν μετὰ ἀπὸ αὐτά, γιατί, μόλις ἐπιστρέψει ὁ Ἅγιος Βασιλιάς, θά φανερωθοῦν ἀπὸ τὸν Θεὸ ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς Γῆς, ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Μεθόδιος: **"μόλις θά ἐπιστρέψει αὐτός, θά ἀποκαλυφθοῦν ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς Γῆς"**.

Ἐπίσης καί ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας λέει: "Σ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς κάθε χρυσός, ὁ ὁποῖος εἶναι κρυμμένος σέ ὅποιονδήποτε τόπο, μέ πρόσταγμα τοῦ Θεοῦ, θά ἀποκαλυφθεῖ στή Βασιλεία Αὐτοῦ".

Συγχρόνως, σύμφωνα μέ τοὺς προορατικούς Πατέρες, θά ἀποκαλυφτοῦν καί ὅσα Ἅγια Λείψανα ἔχουν διαφυλαχτεῖ ἀπὸ τὴν καταστροφή μέ τὴ Θεία Πρόνοια, γιὰ τὰ ὁποῖα ὁ Δούκας Μιχαήλ νομίζοντας ὅτι χάθηκαν ἐξ αἰτίας τῆς ἄλωσης τῆς Κωνσταντινούπολης μέ θρηνητικό τρόπο στό ἄσμα γι' αὐτή λέει πρὸς τοὺς ἄλλους: **"Ποῦ εἶναι τὰ σώματα τῶν Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου μου, πού ἔχουν φυτευτεῖ πρό πολλοῦ στὸν παράδεισο πού ἀκμάζει πάντα; Ποῦ εἶναι τὸ πορφυρὸ**

ρουχο; Ποῦ εἶναι ἡ λόγχη; Ποῦ εἶναι ὁ σπόγγος; Ποῦ εἶναι ὁ κάλαμος; Ἄμεσως ὁ Ἅγιος Βασιλιάς μέ τοὺς θησαυροὺς αὐτοῦς, σύμφωνα μέ τοὺς παραπάνω Πατέρες καὶ τὸν Λέοντα, θά κτίσει καὶ θά ἐπανιδρύσει ναοὺς καὶ πόλεις ποὺ ἐρημώθηκαν, πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πρὸς τιμὴ τῶν ἐκλεκτῶν Αὐτοῦ Μαρτύρων καὶ ὄλων τῶν Ἁγίων.

Ἡ Κωνσταντινούπολη θά ἀνακαινιστεῖ ἐκ νέου, θά γί-
νει πιό λαμπρὴ ἀπὸ πρῶτα καὶ οἶκος δόξας τοῦ Θεοῦ.

“Ἡ γῆ θά δώσει μεγάλα ἀγαθὰ” ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Με-
θόδιος: **“ἡ γῆ θά ἀποδώσει τὸν καρπὸ τῆς σέ
ἐκατονταπλάσιο βαθμό”**. Ἀπὸ παντοῦ θά φτάσουν σπὴν Κων-
σταντινούπολη μεγάλοι καὶ μικροί, γιά νά δοῦν καὶ νά προ-
σκυνήσουν τὸ θαυμάσιο καὶ ἐκλεκτό τοῦ Κυρίου Ἅγιο Βα-
σιλιά Ἰωάννη. Καὶ ὁ καθένας θά πάρει ἀπὸ Αὐτόν **“ἐκεῖνο ποῦ
ἐπιθυμεῖ”**, δηλαδή τὴ λύση τῶν ἀποριῶν του, ὅπως μαρτυρεῖ
ὁ Σοφὸς Λέων.

Καταργεῖται πλέον ὁ πόλεμος, ὅπως λέγει ὁ Ἅγιος Με-
θόδιος: “Τὰ ὄπλα τὰ πολεμικά θά γίνουν ἀλέτρια καὶ
δρεπάνια”. Ἐπίσης ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας: “Καὶ ἀφοῦ δέν θά
γίνεται πόλεμος, θά κόψουν καὶ θά μετατρέψουν τὰ
σπαθιά τους σέ δρεπάνια καὶ τὰ κοντάρια σέ γεωργι-
κά ἐργαλεῖα, μέ τὰ ὅποια θά καλλιεργοῦν τὴ γῆ”.

Παρόμοια, κατὰ τὴν ἔνδοξη αὐτὴ βασιλεία, τὰ δικα-
στήρια καὶ οἱ δίκες θά σταματήσουν, ὅπως λέει ὁ Ἅγιος

Ἄνδρέας: "Καὶ δίκη πλέον δέ θά γίνεται, οὔτε θά ὑπάρχει αὐτός πού θά ἀδικεῖ οὔτε αὐτός πού θά ἀδικεῖται, γιατί, μέ τὸ φόβο πού θά προκαλεῖ (ὁ Ἅγιος Βασιλιάς) θά κάνει τὰ παιδιὰ των νά εἶναι φρόνιμα, καὶ θά ταπεινώσει ὅσους παρανομοῦν. Ἐπίσης χοροί, τραγούδια μέ κιθάρα, γλέντια, θέατρα θά καταργηθοῦν, ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Ἄνδρέας: Ὁ καθένας μάλιστα θά πάρει τὴν ἀξία πού τοῦ ἀρμόζει ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Μεθόδιος: "Θά δώσει σέ ὅλους ἀνάλογα μέ τὴν ἀξία τους, δηλαδή στοὺς πιστοὺς θά δώσει ἀξιώματα καὶ πλούτη, ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Ἄνδρέας.

Περιγράφοντας λοιπόν τὴν ἀφθονία τῶν ἀγαθῶν της λαμπρῆς ἐκείνης Βασιλείας ὁ Ἅγιος Ἄνδρέας λέει: "Καὶ θά εἶναι τὰ χρόνια του Ἁγίου Βασιλιᾶ, ὅπως ἐπὶ Νῶε, ὄχι ὅμως ὅσον ἀφορᾷ τίς πονηρίες ἐκείνων, ἀλλὰ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄνεση.

Οἱ ἄνθρωποι λοιπόν τὴν ἐποχὴ πού θά κυβερνάει αὐτός θά εἶναι πολὺ πλούσιοι καὶ σέ ἄπειρη εἰρήνη. Θά τρῶνε καὶ θά πίνουν, θά παντρεύονται καὶ θά παντρεύουν τὰ παιδιὰ τους, ἐπίσης θά ζοῦν στὴ θάλασσα καὶ στὴν ξηρὰ ἐλεύθεροι ἀπὸ φροντίδες γιὰ τὰ γήινα. Καὶ παρακάτω λέει: **"Καὶ θά ἐπικρατεῖ χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση καὶ θά ὑπάρχουν πλούσια ἀγαθὰ ἀπὸ τὴ γῆ καὶ ἀπὸ τὴ θάλασσα"**. Ἡ ζωὴ, κατὰ τὴ μακρὰ ἐκείνη ἐποχὴ, σύμφωνα μέ τὸν Ἅγιο Ἄνδρέα, θά εἶναι γαλήνια,

πολύ εὐσεβῆς, ἁγία, καὶ θά προκαλεῖ ἱκανοποίηση στό Θεό τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς. Τότε, σύμφωνα μέ τὸ Λέοντα, πολλοὶ θά ἀποδράσουν σέ βουνά καὶ σέ ἐρήμους, καὶ ἀφοῦ κτίσουν Μοναστήρια καὶ ἡσυχαστήρια, θά μανάσουν καὶ θά δοξάσουν τὸν Τριαδικό Θεό. Τότε, ἀφοῦ ἐκλείψουν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆ γῆ. Ἡ Βασιλεία τοῦ Ἁγίου Βασιλιᾶ, σύμφωνα μέ τόν Ἅγιο Μεθόδιο, θά διαρκέσει 35 χρόνια. Εὐτυχισμένος αὐτός πού θά ἐπιζήσει καὶ θά δεῖ τόν θαυμαστό αὐτό Βασιλιά ἸΩΑΝΝΗ, πού θά ἀναστηθεῖ, καὶ τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά ἔργα πού θά πραγματοποιήσει.

**Ὁ εὐσεβῆς Ἰωάννης Βατάτζης ἐπιβάλλεται
ἀπὸ τὸν Θεὸ βασιλέας ὅλης τῆς Οἰκουμένης.**

Προφητεία Ἁγίων Πατέρων τῆς ἐκκλησίας μας περί Κωνσταντινουπόλεως

Ἡ Ρωσία κατ' ἀρχάς κατέρχεται εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἣτις καταλαμβάνει ὀλόκληρον τὴν Τουρκίαν, ἡ Βουλγαρία καταστρέφεται καὶ ἡ Σόφια γίνεται παρανάλωμα πυρός. Ὁ Βουλγαρικός στρατός, καταδιωκόμενος ὑπὸ τῶν Ρώσων, ὀπισθοχωρεῖ εἰς τὰ Ἑλληνικά ἐδάφη καὶ ἀφοπλίζεται. Ἡ Γερμανία μέ ὀρμὴν ἐναντίον τῆς Ρωσίας, καὶ ἡ Ἰταλία ἐπίσης ἀποβιβάζει στρατεύματα εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ κατέρχεται δρομαία ἐναντίον τῶν Ρώσων. Τό μέτωπον μεταφέρεται ἀπὸ τὴν Δύσιν εἰς τὴν Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην, Βαλτικὴ Θάλασσαν, Οὐκρανίαν, Εὐξεινον Πόντον, τὰ πέριξ τῶν ὀρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ Ρωσία συγκεντρώνει μεγάλας δυνάμεις πρὸς ὑποστήριξιν τῶν στενῶν.

Προφητεία Λέοντος τοῦ Σοφοῦ Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου 886-912 μ.Χ.

Περί τοῦ θρυλουμένου πτωχοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ βασιλέως τοῦ κατοικοῦντος ἐν τῷ πρώτῳ ἄκρῳ τῆς Βυζαντίδος. (Κων/πολη)



Ὁ ἀληθινός καὶ μέγας Βασιλεύς, ὅς κατοικεῖ ἐν τῷ ἄκρῳ τόπῳ του Βυζαντίου. Ὅν ἐδίωξαν οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῆς αὐτοῦ οἰκίας ἐν ταῖς ἡμέραις του καὶ ἔσται ὁ πρῶτος δεύτερος καὶ ὁ δεύτερος πρῶτος, καὶ μετὰ ταῦτα ποιήσεται φονεύτρια ἐν μέσῳ τῆς πόλεως ἐν τῷ ἐλαιοφόρῳ ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῆ, ὥρα Γ' (3) τῆς ἡμέρας καὶ ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἠλειμμένος, ὁ μέλλων ἀποκαλυφθῆναι, διὰ τόξων καὶ σημείων Χριστοῦ φανήσεται, ἐνηγηθήσεται δέ παρά τοῦ ὀρημένου Ἀγγέλου. Ὅς καὶ αὐτοῦ εἶπη ἔγειραι ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ ἐπιφαῦσαι Σοι ὁ Χριστός, προσκαλεῖται Σέ λαόν περιούσιον.

Καὶ ἐκ δευτέρου αὐτῷ εἶπε, ἔξελθε ὁ κεκρυμμένος, μηκέτι κρύπτου, πολλοὶ Σέ ζητοῦσι, πάντες ἐξελεύσονται, σύ μόνος εἰσελεύσῃ. Καὶ ἐκ τρίτου δώσει αὐτῷ πλάκας λιθίνας, ἐν αἷς ἐγκεχάρακται ἐντολαί αὐτῷ: λαόν θεῖον ἐκδικῆσαι, καὶ ἦθη ποιῆσαι χρηστά, καὶ τοὺς ἀξίους εἰς τὸ Θεῖον ἀποκαταστήσαι, οἳ εὐηρέστησαν τῷ Θεῷ τοῦ

Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἔχει δέ οὗτος σημεῖα ὁ ὄνουξ τοῦ πρώτου δακτύλου αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ ποδός τύλωμα ἔχων, ἡ λαλιά αὐτοῦ ἠδεια, ἡ ὄψις αὐτοῦ εὐειδής, τὸ εἶδος αὐτοῦ γυνεῖκειον, μέσος τὴν ἡλικίαν, φαλακρός, πολυῖστωρ καὶ μεσοειδής, προορατικός καὶ προφητείας μετέχων, καὶ μεταδιδούς, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ μετέωροι, πένης κεκαθαρμένος καὶ ράκη ἐνδεδυμένος διὰ τὸ μὴ χρησιμεύειν, εἶναι δέ πράος καὶ φιλάνθρωπος, εὐμετάδοτος, μεγαλόψυχος, φοβερός, ἀγένειος, ἡ δεξιά αὐτοῦ χεὶρ ἄρματα δύο σειράς πορφυράς καὶ σταυρούς πορφυρούς ἔχων ἐπὶ τὰς ὠμοπλάτας.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις θλιβήσονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ δώσουσι τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάσουσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ βοήσουσι πρὸς τὸν Θεόν καὶ τότε εἰσακούσεται Κύριος τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ἀποστέλει ὁ Κύριος τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ ὡς ἐν σχήματι ἀνθρώπου, ἐν ταῖς νήσοις, καὶ κηρύξει τὸν Ἅγιον αὐτοῦ εἰλειμμένον, τὸν χρισμόν καὶ τὸν πτωχόν καὶ ἀπειρόβιον, τὸν ἐλεοῦντα καὶ ἐλεούμενον, τὸν γυμνόν καὶ βύσσινά φοροῦντα, τὸν νεκρόν ὄντα τῷ σώματι καὶ ζῶντα τῷ Πνεύματι, ὁ Θεὸς καὶ φανερώσει καὶ χρίσει αὐτόν τὸ ἔλαιον εἰς τὰ τέλη τῶν ἡμερῶν.

Ὅς ἐστὶν εἰλειμμένος ζωὴν γαστρός ἐλαίου ἁγίου αὐτοῦ. Ἀποκαλυφθήσεται δέ οὕτω, φανήσεται ἀστήρ ἡμέρα Γ΄ (Τετάρτη) μέσον τῆς Πόλεως ἕως ἀγορᾶς, καὶ

ὥρα Γ' (3) ἐν τῷ ἰδρύματι τῷ Θεανδρικῷ τῆς Πανάγνου Μητρός τοῦ Ὑψίστου, ὁ φανεῖς γάρ ἀστήρ οὐκ ἦν ἐκ τῶν πλανητῶν, ἀλλ' ὅς ἐφάνη εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ κῆρυξ τρανός ἐν ταῖς τρισὶν ἡμέραις καὶ νυξίν, ἀνακαλῶν καὶ ἀποκαλύπτων τὸν ἐλπίζομενον, καὶ ἀκούων τοῦ κηρύγματος βροντώδη φωνήν, ἐκπλαγῆσεται, καὶ ἐξεστηκότες ἅμα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ βοήσουσιν, ἀγνοοῦντες τὸν ἐλπίζομενον, τότε ὀρώντων πάντων καὶ τὸ Κύριε ἐλέησον θερμῶς καὶ ἐκτενῶς βοῶντων, στενάζοντες καὶ δάκρυα χύσαντες διὰ τὴν ἐπιπεσοῦσαν αὐτοῖς θλίψιν, παρακληθήσονται τὸ θεῖον καὶ εὐμενῆς προσδέξεται τὴν δέησιν αὐτῶν, καὶ ἰλέῳ ὄμματι ἐπιβλέψει ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, καὶ διὰ τοὺς ἀποκαλυφθέντας τότε ἐκλεκτοὺς γνωσθήσεται ὁ ἐκλεκτός.

Ὁραθήσεται γάρ ἐν τῷ οὐρανῷ νεφῶδες στερέωμα λαμπρότερον τοῦ ἡλίου, ἔχον μέγεθος ὡς ἄλωνος ἐαρινῆς ἀλοώντων βοῶν ἐξ, κάτωθεν δέ κρεμασθήσεται πορφυρός Σταυρός, εὐωνύμως δέ τοῦ Σταυροῦ τοῦ πορφυροῦ ἐκτεταμένον τόξον, οἷον ἔθετο τοῖς πατρᾷσιν ἡμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον, ἀγνοοῦντων δέ πάντων τὸν ἐλπίζομενον ἀνακληθήσεται τὸ οὐράνιον τόξον διὰ τοῦ νοτίου μέρους, ὃ ἔσται ἐκτελούμενον ἐν τῷ κλίμακι τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ πληρωθήσεται "τὸ πέρασ" ἕως τῆς σκηνῆς καὶ ἀναδειχθήσεται τῇ θέσει τῆς

καλιᾶς τοῦ ἀληθινοῦ βασιλέως, τότε οἱ λαοὶ ἰδόντες αὐτό, δοξάσουσι τόν Θεόν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς καὶ δρομαίως σπεύσουσιν ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ οὐράνιου τόξου, καὶ λαβόντες τόν πολύτιμον καὶ γηραιόν Ἄνακτα μετὰ λαμπάδων καὶ βαίῶν, φέρουσιν Αὐτόν ἐν τῇ Μεγάλῃ Σιών, καὶ ὁ κῆρυξ βροντώδῃ τῇ φωνῇ καὶ μή φαινομένη ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς τόν λαόν εἶπη.

Ἄρεστός ὑμῖν ἐστὶν οὗτος; Τότε λήφεται πάντας φόβος καὶ τρόμος καὶ ἔκστασις καὶ μετὰ δακρύων τὰς χεῖρας εἰς τόν οὐρανόν ἄραντες εἵπωσι, "ναί, Κύριε, ὅτι Σὺ αὐτόν ἔδωκας ἡμῖν ἄρεστός ἡμῖν ἐστι", καὶ προσκυνήσαντες μέλπεσιν αὐτόν ἄξουσιν ἐν τῇ μεγάλῃ Σιών καὶ προσευξόμενον, καὶ ἀναβιβάσαντες αὐτόν ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου, καλέσουσιν αὐτόν Βασιλέα εἶτα ἀλλοιωθήσονται τὰ σημεῖα, καὶ ὀδηγήσουσιν αὐτόν δύο Ἄγγελοι ἐν ὁμοιοτητι ἀνδρῶν λευκοφόρων εὐνούχων καὶ εἰς τὰ ὄψα αὐτοῦ λαλήσουσιν ἃ μέλλει πράττειν.

Οἱ δ' ἐπ' αὐτῷ θελήσαντες ἐπιβαλεῖν τὰς χεῖρας, καὶ οὔτε ἐπιβλέποντες τὰ σημεῖα, εἵπωσιν ἐν αὐτοῖς, οἰκείαις σειραῖς φθεγγόμενοι τῶν ἁμαρτιῶν καὶ παρανομιῶν αὐτῶν τῶν τότε ἐνδόξων καὶ ὀνομαστῶν, πολλοὶ δέ ἀποδράσουσιν εἰς τοὺς ὀγκώδεις τόπους τῆς οἰκουμένης, καὶ πάντες δοξάσουσι τόν Θεόν καὶ ἠρεμήσουσιν.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Προφητεία Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου 886-912 μ.Χ.

Περί τοῦ θρυλικοῦ (ἐνδόξου) πτωχοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ βασιλιᾶ (τοῦ κατοικοῦντος ἐν τῷ πρώτῳ ἄκρῳ τῆς Βυζαντίδος) Κωνσταντινούπολης.

Ὁ ἀληθινός καὶ μέγας Βασιλιάς, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ στὸν Τόπο, τὸν ὁποῖο ἐδίωξαν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸ σπίτι του θά ἀποκαλυφθεῖ αὐτός μέ οὐράνιο Τόξο καὶ σημάδια τοῦ Χριστοῦ θά φανεῖ καὶ θά τὸν κατηχήσει ὁ Ἄγγελος πού θά εἶναι ὁρατός. Ἐκεῖνος θά πεῖ στό αὐτὶ σ' αὐτόν πού κοιμᾶται νά σηκωθεῖ: "σῆκω ἀπὸ τὸ μνήμα θά σέ ἀγγίξει ὁ Χριστός. Σέ ἀποκαλεῖ λαὸ ξεχωριστό".

Δεύτερον, θά πεῖ σ' αὐτόν: "βγές ἐσύ πού κρύβεσαι. Μὴν κρύβεσαι. Πολλοὶ Σέ ζητοῦν. Καὶ τρίτο, θά δώσει σ' αὐτόν πλάκες πέτρινες, στίς ὁποῖες ἔχει χαραχτεῖ τοῦτο, ὅτι ὁ θεϊκὸς λαὸς ἐκδικήθηκε, δημιούργησε χρηστά ἤθη καὶ τοὺς ἄξιους, οἱ ὁποῖοι εὐχαρίστησαν τὸ Θεὸ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς. Ἔχει μάλιστα αὐτός (ὁ Βασιλιάς) σημάδια: **Τὸ νύχι τοῦ πρώτου δακτύλου τοῦ δεξιοῦ ποδιοῦ τοῦ ἔχει ἓνα τύλωμα, ἡ ὁμιλία τοῦ εἶναι εὐχάριστη, ἡ ὄψη τοῦ εὐπαρουσίαστη, ἡ μορφή τοῦ γυνείκεια πολὺ ὁμορφος. Εἶναι μεσήλικας, φαλακρός, πολυμαθὴς καὶ γνώστης τῆς μουσικῆς,**

γρήγορος στίς προβλέψεις, ἰκανός νά συλλάβει καὶ νά μεταδώσει προφητεῖες. Τὰ μάτια τοῦ ἐξέχουν. Εἶναι φτωχός, καθαρός (στήν ψυχή) καὶ ντυμένος φτωχικά, ἐπειδὴ τὰ πολυτελῆ ροῦχα τοῦ εἶναι περιττά. Ἀκόμη θά εἶναι μειλίχιος καὶ φιλόανθρωπος, πρόθυμος στό νά μεταδώσει κάτι, μεγαλόψυχος, φοβρός, χωρίς γένια καὶ στίς ὤμοπλάτες του θά ἔχει κατακόκκινους σταυρούς.

Αὐτόν θά ἀποκαλύψει ὁ Θεός, θά φανερώσει καὶ θά τόν χρίση μέ ἕλαιον ἁγιασμένο στό τέλος τῶν ἡμερῶν. Αὐτός εἶναι πού ἔχει ἀποκαλυφτεῖ ἔτσι καὶ θά φανεῖ τὸ ἀστέρι, τὴν ἡμέρα (Γ) Τετάρτη, στή μέση της Κωνσταντινούπολης μέχρι τὴν ἀγορά, καὶ ὥρα (Γ) 3η τῆς ἡμέρας στό Θεανδρικό ναό τῆς Πάναγνης Μητέρας τοῦ Ὑψίστου. Τὸ ἀστέρι πού θά φανεῖ δέν ἀνήκει στοὺς πλανῆτες, ἀλλὰ εἶναι ἐκεῖνο πού φάνηκε, κατὰ τὴ γέννηση τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Καὶ κήρυκας ὀλοφάνερος ἐπὶ τρεῖς μέρες καὶ νύχτες καλώντας καὶ ἀποκαλύπτοντας αὐτόν πού δίνει ἐλπίδες καὶ συγχρόνως ἀκούγοντας τὴ βροντερή φωνή τοῦ κηρύγματός του, οἱ ἄνθρωποι χαρούμενοι καὶ συγχρόνως φοβισμένοι θά βγάζουν κραυγές ἀγνοώντας αὐτόν πού δίνει ἐλπίδες. Κραυγάζοντας τὸ "Κύριε εὐσπλαχνίσου μας", τότε, καθὼς ὅλοι θά τόν βλέπουν, θά στενάζουν καὶ θά χύνουν δάκρυα γιὰ τὴ θλίψη πού

τοὺς ἔτυχε θά παρακαλέσουν τὸ Θεό καὶ αὐτός θά δεχτεῖ τὴν παράκλησή τους. Μέ εὐνοϊκό βλέμμα θά στραφεῖ σ' αὐτούς πού κατοικοῦν στή γῆ καὶ ὁ ἐκλεκτός (του Θεοῦ) θά γίνει γνωστός ἀνάμεσά τους.

Θά γίνει ὁρατό στόν οὐρανό ἓνα νεφελῶδες στερέωμα, λαμπρότερο ἀπό τόν ἥλιο, πού θά ἔχει μέγεθος ἀλωνιοῦ, καὶ θά κρεμαστεῖ ἓνας πορφυρός Σταυρός.

Ἀριστερά του Πορφυροῦ Σταυροῦ (θά κρεμαστεῖ) ἓνα μεγάλο οὐράνιο τόξο, σάν ἐκεῖνο πού ἔβαλε (ὁ Θεός) σάν αἰώνια διαθήκη ἐνῶ ὅλοι θά τὸ ἀγνοοῦν. Θά ἀποκοπεῖ τὸ νότιο μέρος τοῦ οὐράνιου Τόξου, τὸ ὁποῖο θά κινεῖται στή σκάλα τοῦ Οὐρανοῦ. Θά γεμίσει ὅλος ὁ χῶρος ἕως τὸ τέλος τῆς σκηνῆς καὶ θά σταθεῖ ἐπάνω στήν **καλύβα** τοῦ ἀληθινοῦ βασιλιᾶ. Τότε οἱ λαοί, ἀφοῦ τόν δοῦν, θά δοξάσουν τόν ἴδιο τὸ Θεό τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς καὶ γρήγορα θά σπεύσουν στήν ἄκρη τοῦ οὐράνιου τόξου. Παίρνοντας τόν πολύτιμο καὶ ἠλικιωμένο Βασιλιά μέ λαμπάδες καὶ βέργια, θά Τόν φέρουν στή Μεγάλη Σιών, Ἁγία Σοφία.

Ὁ κήρυκας μέ βροντερή φωνή, πού δέν θά φαίνεται ἀπό τόν Οὐρανό, θά πεῖ πρὸς τόν λαό: "Σᾶς ἀρέσει αὐτός;". Τότε θά τοὺς καταλάβει ὅλους φόβος καὶ τρόμος καὶ ἔκσταση καὶ μέ δάκρυα, ἀφοῦ σηκώσουν τὰ χέρια στόν οὐρανό, θά ποῦν: "Ναί, Κύριε, ἐπειδὴ Ἐσὺ μᾶς

ἔδωσες αὐτόν, μᾶς εἶναι ἀρεστός". Ἀφοῦ τόν προσκυνήσουν, θά τόν φέρουν μέ ὕμνους στή μεγάλη Σιών (Ἁγία Σοφία) γιά νά προσευχηθεῖ. Ἐπειτα, ἀφοῦ τόν ἀνεβάσουν σ' ἓνα ψηλό μέρος, θά τόν ἀνακηρύξουν βασιλιά. Μετά καί δύο Ἄγγελοι ὅμοιοι μέ εὐνούχους πού φοροῦν λευκά θά τόν ὀδηγήσουν καί θά τοῦ ποῦν στό αὐτί ὅσα πρόκειται νά κάνει.

Αὐτοί, θέλοντας νά βάλουν τὰ χέρια πάνω σ' αὐτόν καί, χωρίς νά βλέπουν τὰ σημάδια, θά μιλήσουν ἐνώπιόν τους, τόν ἔνδοξων καί ὀνομασῶν. Πολλοί κατόπιν θά καταφύγουν σέ ἀπόκρημνα μέρη τῆς οἰκουμένης, καί ὅλοι θά δοξάσουν τὸ Θεό καί θά ἠρεμήσουν.

ΛΕΩΝ Ο ΣΟΦΟΣ

Καί ὁ χρησμός οὗτος προλέγει τήν κατάληψι τῆς Κῶν/πόλεως ἀπό τό ξανθόν γένος τό ὁποῖον θά καταλύσῃ τό Κράτος τῶν Τούρκων καί θά ἀπωλέσῃ **τούς δυνάστας καί τυράννους τῶν Χριστιανῶν πολλῶν αἰώνων**, ἀλλά καί ἡ Πόλις θά καταστραφῇ ἐξ αἰτίας τῆς μάχης πού θά γίνῃ ἐντός αὐτῆς: «Τότε ἤγγικεν ἡ πτώσις καί ἡ ἀπώλεια τῶν δυνάστων σου, καί ὧν ἐν ἀδικία κρινόντων. Ἄλλά σέ πυρίστατον καί ξανθόν γένος **πάσαν τεφρώσει** καί τό σόν λύσει Κράτος. Ὅμιλεῖ ἀκόμη καί διά τόν μέλλοντα **Ἄγιον Βασιλέα**», καί διά τήν μετά ταύτην τήν καταστροφήν ἀνακαίνισιν καί κατοίκησίν της.

**Χρησμοί ἤτοι Προφητεῖαι Ἄνδρός
πρὸς τὸν βασιλέα Μανουήλ τὸν
Παλαιολόγον περὶ τῆς ἀλώσεως
τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πάλιν
ἐλευθερίας, καὶ περὶ συντέλειας κόσμου.
1425 μ.Χ.**



Ὁ Βασιλεύς Μανουήλ ὁ Παλαιολόγος ἠθέλησε ποτέ νά ἐξετάσῃ περὶ τοῦ ἐβδόμου αἰῶνος, εἰ μέλλει καιρὸν προστεθῆσεσθαι, ἢ τὸ τέλος γενήσεται τοῦ κόσμου. Προσέταξε δέ ὁ Βασιλεύς καὶ συνήχθησαν πάντες οἱ σοφοὶ καὶ διδάσκαλοι τῆς Πόλεως ὡσεὶ τριάκοντα ἐν τῷ παλατίῳ "κι ἐγὼ δέ ὁ συγγραψάμενος ταῦτα, ἰστάμην πλησίον του Βασιλέως "καὶ ἤρξατο ὁ Βασιλεύς ἐρωτῶν αὐτούς" καὶ τινὲς μὲν τῶν σοφῶν διδασκάλων ἐκείνων εἶπον πρὸς τὸν Βασιλέα" ὅτι εἰ μὲν ἔσονται οἱ ἄνθρωποι καλοὶ καὶ ἕτερος ἂν καιρὸς προστεθῆ" εἰ δέ κακοὶ ἔσονται, καὶ οἱ χρόνοι ἂν ἐκλείπει.

"Ἔτεροι δέ εἶπον, ὅτι ἕως τῆς συμπληρώσεως τῶν ἑπτὰ χιλιάδων οὗτος ὁ κόσμος, καὶ τότε γενήσεται τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Πλησίον δέ τοῦ Βασιλέως ἐκάθητο πατήρ τις γέρων καὶ πνευματικὸς αὐτοῦ ἀγιώτατος, ἐτῶν ἐνενήκοντα ὀκτώ φρονιμώτατος, σοφώτατος, λο-

γιώτατος" καὶ τὸ δέ μέγα πασῶν τῶν ἀρετῶν πεπληρωμένος, ἤκουσε δέ τοὺς λόγους τῶν σοφῶν καὶ οὐδέν ἀπεκρίνατο" ἐκάθητο δέ κλιτὴν ἔχων τὴν χειραὶν ἐπὶ τὴν δεξιάν αὐτοῦ σιαγόνα. Στραφεὶς δέ ὁ Βασιλεύς λέγει πρὸς αὐτόν" διατί ἡ σὴ ἀγιωσύνη οὐ λέγει λόγον τινὰ περὶ τοῦ ζητήματος; καὶ ἀποκριθεὶς κρυφίως λέγει τῷ Βασιλεῖ: δέσποτα οὐ ἔστι καιρὸς τὰ νῦν εἰπεῖν τι, ἄλλοτε δέ ἰδίᾳ ὁμιλήσωμεν.

Ταῦτα δέ ἀκούσας ὁ Βασιλεύς, ἀναστάς ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ λαβὼν τὸν Ἅγιον γέροντα, εἰσέρχεται ἐν ταμείῳ τῷ Βασιλικῷ. Ἐγὼ δέ ὁ Ἰωάννης, διδάσκαλος ἐγενόμην του νέου Βασιλέως κυρίου Ἰωάννου, υἱοῦ τοῦ Βασιλέως" καὶ ἠκολούθουν ἅμα ἐκείνοις, ὅπου εἶχον θάρρος πρὸς τὸν Βασιλέα.

Ὁ ἀγιώτατος δέ πατὴρ ἐκεῖνος ἔφη τῷ Βασιλεῖ οὕτως" *γίνωσκε δέσποτά μου ἅγιε, ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν, ἕως ἂν παρέλθουσι χρόνοι πέντε καὶ δέκα, ἐν μηνί Μαρτίῳ, ἡμέρα τετάρτη, περὶ ὥραν ἐνάτην, τῆς ἡμέρας, σημεῖον γενήσεται ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ εἰ μὲν γενήσεται οὕτως, ἐν τούτοις τοῖς ἑπτὰ αἰῶσι, τέλος οὐ γενήσεται τοῦ κόσμου" καὶ εἰ γενήσεται τὸ σημεῖον, προσθήσεται ἂν ὁ Θεὸς καὶ ἑτέρους χιλίους χρόνους "ἐγὼ δέ λέγω καὶ βεβαιῶ σοι τοῦτο, ὅτι ἀνάγκη ἵνα γένηται τὸ σημεῖον, ξίφος λέγω σοί δέ καὶ τοῦτο, ὅτι γενήσεται οἰκουμενικὴ σύνοδος, καὶ ὑμεῖς πλανηθήσεσθε" καὶ γενήσεται αὕτη αἰτία, ἵνα τὸ Ἰσμαὴλ γένος ἐνοχληθῇ "καὶ*

λοιμός μέγας γενήσεται ἐπὶ χρόνοις τρισίν" ὁ Ἰσμαήλ ἐν ἄστῳ κτίσει πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐπειδὴ αὐτός ὁ Ἰσμαήλ ἀκούει, ὅτι οἱ χριστιανοὶ βούλονται κατὰ τούτου ἐλθεῖν.

Ὅταν δέ ὁ δεσπότης συγκατανεύσῃ, τότε πολιορκηθήσεται ἡ Κωνσταντινούπολις παρά τῶν Ἰσμηλιτῶν: πολλάι δέ νῆσοι καὶ χῶραι τὸν Ἰσμαήλ αὐτὸν προσκυνήσουσιν "ἀφοῦ δέ ἡ Πόλις ὑπὸ τῶν Ἰσμηλιτῶν κυριευθήσεται ἐπὶ χρόνους τριακοσίους ἐνενήκοντα, ἄχρι σχεδὸν τετάρτης ἑκατοντάδος" ἀπόκειται τοῖς χριστιανοῖς ποιῆσαι στόλον μέγαν" Ἱερεῖς δέ καὶ μοναχοί, καὶ πᾶσα ἡ τῶν ἀνθρώπων τάξις, ἄκοντες καὶ μὴ βουλόμενοι, ἐκ θείας νεύσεως προσελεύσονται ἐν Κωνσταντινουπόλει "ἐκλεκτοί, ἐκεῖνοι ἀπολειφθήσονται" τοῦτος δέ ὁ στόλος γενήσεται, ὥστε αἱ κεφαλαὶ καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ στόλου, ἔσοντα ὡσεὶ χιλιάδες ἐβδομήκοντα πᾶς δέ τις τούτων ἔχειν ὑποκάτω αὐτοῦ, ἄνδρας χιλιάδας δέκα. Ναυστολήσωσι δέ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ πορευθήσονται εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰς τόπον λεγόμενον Κοντοσκάλι. Τούτους δέ ἐκεῖσε συνηγμένους ὁ Ἰσμαήλ ἰδὼν, ἀφείς τὴν πόλιν, πορευθήσεται εἰς τὴν Ἀσίαν ἵνα σωθῇ.

Οὗτοι δέ οἱ ἄρχοντες τοῦ στρατοῦ τῶν χριστιανῶν, ἔριν δέ ταύτην ξίφους ἔλξουσιν, καὶ κατακόπτεσθαι ἐθελήσουσιν ἐν ἀλλήλοις οἱ χριστιανοὶ "ἐπὶ τοσοῦτον δέ γενήσεται συγκοπή τῶν ἀνθρώπων, ὥστε πάντα τὰ

κοιλώματα, καὶ πᾶσα ἡ γῆ τῆς Πόλεως αἵματος πληρωθήσεται καὶ δρομεῖται ἐν τῷ πελάγει τὸ αἷμα, ὡσεὶ στάδια δεκαοκτώ" καὶ αὕτη ἡ συγκοπή θέλει γίνεи μεγάλη σφόδρα" μετὰ τὴν συμφορὰν ταύτην, ἐν ἧ πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ κατακοπήσονται, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν σωθήσεται.

Τότε ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ καταβήσεται διὰ νεύσεως Θεοῦ, ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σκῆπτρον καὶ ξίφος, τοῦ ἁγιωτάτου Βασιλέως Κωνσταντίνου "καὶ τὸν εἰρηνικὸν στέψει Βασιλέα" ὅς καὶ αὐτός μεσον πάντων ἐστίν ἐν τῷ πολέμῳ "δώσει δέ αὐτῷ τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ ξίφος "καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐλεήμονα καλέσει" δέ αὐτῷ ἀνδρίσου καὶ ἰσχυε, καὶ νικά τοὺς ἐχθροὺς του Ἰησοῦ, καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν" καὶ εὐθύς δέ καὶ ἡ ἔρις ἐκείνη καὶ ὁ πόλεμος παύσεται" τρεῖς Ἄγγελοι δέ τὸν Βασιλέα ἀροῦσι, καὶ εἰς τὸν μέγαν Ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας ἀπαγαγόντες, στέψουσιν αὐτόν ἐκεῖ Βασιλέα.

Πάντες δέ οἱ ἀποληφθησόμενοι τοῦ πολέμου ἄνθρωποι, οἵτινες καὶ δίκαιοι ἔσονται" ὅτι ἡ μάχη πρὸς ἀλλήλους οὐ παύσεται, ἕως οὗ πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ φθαρῶσιν. Ἐκεῖ ἐν τῇ **Νέα Σιών Ἁγία Σοφία πορευθήσονται, ὅπως καὶ αὐτόν τὸν ἀγαθὸν Βασιλέα προσκηνήσωσι "πανταχόθεν δέ τοῦ κόσμου πάντες οἱ ἄνθρωποι συναχθήσονται εἰς προσκύνησιν αὐτοῦ"** οὓς δέ ἰδὼν ὁ Βασιλεὺς μακρόθεν ἐρχομένους, προσαναστήσεται αὐτούς καὶ περιχαρῶς καὶ

ἀσπασίως δέξεται αὐτούς "ἐρωτήσωσι δὲ αὐτόν πόθεν ἐστίν, καὶ ἐρεῖ, τότε ὁ Βασιλεύς πάντας τοὺς εἰσερχομένους ἐκεῖ χρήματα πολλά εὐεργετήσῃ, ἐκεῖνοι δὲ ἐρωτήσωσιν αὐτόν τί εἰσὶ ταῦτα τὰ χρήματα" ὁ δὲ ἐρεῖ αὐτοῖς "ὅτι ταῦτα καὶ πλείονα τούτων εἰσὶ δι' ὑμᾶς" καὶ ὅστις θέλει ἐλθεῖν ἐν τῇ Πόλει, ἐγὼ δώσω αὐτοὺς οἰκίας καὶ χωράφια καὶ εἴ τι βούλεται "καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὡς εἶς τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν" καὶ πάντες ἡμεῖς ἀδελφοί ἔσμεν" καὶ Πατὴρ πάντων ἡμῶν ὁ Χριστὸς ἐστίν.

Ὡς ἐπὶ χρόνοις δὲ ἑπτὰ οἱ ἄνθρωποι συναχθήσονται ἐν τῇ πόλει "καὶ πᾶσαι αἱ νῆσοι ἐρημοθήσονται" ὥστε μὴ εἶναι αὐταῖς ἀνθρώπους. Ἐν δὲ τοῖς ἑπτὰ χρόνοις τούτοις, πᾶσα ἡ Πόλις πληρωθήσεται ἀνθρώπων χριστιανῶν, ἅμα γυναῖξί καὶ τέκνοις αὐτῶν.

Τότε ὁ Βασιλεύς ἐρεῖ αὐτοῖς πατέρες καὶ ἀδελφοί ἡμέτεροι, καλὸ ἐστὶν κατὰ τῶν ἐναντίων ἐλθεῖν ἡμᾶς, ἵνα καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν ὑψώσωμεν, καὶ τῶν ἡμετέρων τὸ αἷμα ἐκδικήσωμεν. Τῶν πελεκιθέντων καὶ σφαγέντων ἑκατομμυρίων ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Τότε δὲ μία φωνὴ ἐροῦσιν αὐτῷ τὸ σὸν θέλημα γενέσθω δέσποτα καὶ ὅτι φωνὴ Θεοῦ ἐλαλήθη ἐν τῷ στόματί σου, τὸ σὸν πρόσταγμα γενέσθω. Τότε ὁ Βασιλεύς ἀναστάς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ κατὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν πορευθήσονται "τότε πληρωθήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος" ὅτι εἶς διώξεται χιλίους, καὶ δύο με-

τακινήσουσι μυριάδας "ἕως δέ τῶν ὠραίων Πυλῶν, ὡς ὁ Βασιλεύς Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ἀπέκλεισεν, καταδιώξεται αὐτούς" ὅθεν ὁ Βασιλεύς ἐρεῖ τότε ὅτι οἱ Ἰσμαηλῖται ἀνάρρωσιν οὐ ἔχουσιν ἀπὸ τοῦ νῦν "καὶ οὐ μόνον Τοῦρκοι, ἀλλὰ καὶ Σαρακινοί, καὶ Σκύθαι, καὶ κάθε ἄλλο ἔθνος ἄπιστον" οἷ οὐ πιστεύουσι τῷ Χριστῷ.

Τότε ὁ Βασιλεύς ὄπισθεν στραφήσεται ἐλθεῖν ἐν τῇ Πόλει, εἰσερχομένου δέ, οἱ θησαυροὶ τῆς γῆς ἀνοιχθήσονται καὶ ὅπου ἐστὶ χρυσός ἢ ἄργυρος, ἐκεῖ ἢ γῆ καπνὸν ἐκβαλεῖν ὁ ἀγαθός δέ καὶ ἐλεήμων Βασιλεύς εἰσέλθετε καὶ ἴδετε τίς ἐστὶν ὁ καπνὸς οὗτος, καὶ κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ Ἀγαθοῦ Βασιλέως πορεύονται, καὶ εὐρίσουσι θησαυροὺς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, χαρίσεται δέ αὐτοῖς πᾶν τὸ χρυσίον καὶ πᾶσι τοῖς εὐσεβέσι μετὰ δέ ταῦτα καὶ ποιήσει καὶ αὐτὰ ὡσαύτως. Τοσοῦτο δέ ἔστε τὸ πλῆθος τοῦ θησαυροῦ, ὥστε ρίπτειν καὶ ἐν τῇ γῆ μέρους ἐκείνου, ἀχρηστίας ἕνεκεν, χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις ἔσται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, καὶ οὐδεὶς ἔσται ὁ ἀδικῶν ἢ ὁ ἀδικούμενος "ἐπειδὴ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐξολοθρευθήσονται πρῶην ἀπὸ τῆς γῆς" δώσει δέ καὶ ἡ γῆ τοὺς καρπούς αὐτῆς γενήματα πολλῶν ἑκατονταπλασίονα.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Ὁ Βασιλεύς Μανουήλ ὁ Παλασιολόγος ἠθέλησε ποτέ νά ἐξετάσῃ περί τοῦ ἑβδόμου αἰῶνος, ἐάν μέλλῃ νά προστεθῇ καὶ ἄλλος καιρός, ἢ θά γίνῃ τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Ἐπρόσταξεν δέ ὁ Βασιλεύς καὶ ἐσυνάχθησαν ὅλοι οἱ σοφοὶ καὶ διδάσκαλοι τῆς Πόλεως, ὥσει τριάκοντα εἰς τὸ παλάτιον αὐτοῦ" καὶ ἐγὼ ὁποῦ ἔγραψα ταῦτα, ἐστεκόμην πλησίον εἰς τὸν Βασιλέα "καὶ ἤρχισεν ὁ Βασιλεύς νά ἐρωτᾷ αὐτούς" καὶ τινες ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς σοφούς διδασκάλους εἶπον πρὸς τὸν Βασιλέα "ὅτι ἐάν εἶναι οἱ ἄνθρωποι καλοί, θά προσθέσῃ ὁ Θεὸς καὶ ἄλλον καιρὸν περισσότερον, καὶ ἐάν πάλιν εἶναι κακοὶ οἱ ἄνθρωποι, θά λείψουν καὶ οἱ καιροὶ καὶ οἱ χρόνοι, θά γίνῃ δηλαδή γρήγορα τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Ἐτεροὶ δέ πάλιν εἶπον, ὅτι ἕως ὁποῦ νά συμπληρωθοῦν ἑπτὰ χιλιάδες χρόνοι θά εἶναι οὗτος ὁ κόσμος, καὶ τότε θέλει γίνῃ τὸ τέλος τοῦ κόσμου.

Πλησίον τοῦ Βασιλέως ἐκάθητο ἕνας πατέρας γέρων καὶ πνευματικὸς τοῦ Βασιλέως ἀγιώτατος ὡς ἐνενήκοντα ὀκτῶ ἐτῶν καὶ ἦτο φρονιμώτατος, σοφώτατος, λογιώτατος, καὶ ἦτο πεπληρωμένος πάσης ἀρετῆς, καὶ ἤκουσε τοὺς λόγους τῶν σοφῶν ἐκείνων διδασκάλων, καὶ αὐτὸς δέν εἶπεν τίποτα, μόνον ἐκάθητο καὶ εἶχε κλεισμένην τὴν χεῖρα του καὶ ἦτο στηριγμένος εἰς τὴν δεξιάν αὐτοῦ σιαγόνα.

"Ἐστρεψε λοιπόν ὁ Βασιλεύς Μανουήλ καὶ λέγει πρὸς αὐτόν" διατί ἡ ἀγιωσύνη σου δέν λέγει τίποτε περὶ τοῦ ζητήματος ὅπου ζητῶ; καὶ ἀπεκρίθη κρυφίως καὶ εἶπεν εἰς τόν Βασιλέα, δέσποτα δέν εἶναι καιρός τώρα νά εἰπῶ τίποτα, ἀλλά ἄλλη φορά θέλομεν ὁμιλήσει χωριστά νά εἶμεθα μοναχοί.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεύς Μανουήλ, ἐσηκώθη ἀπὸ τόν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν τόν Ἅγιον γέροντα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ βασιλικόν ταμεῖον, καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης ὅπου ἤκουσα καὶ ἔγραφα ταῦτα ἤμουν διδάσκαλος τοῦ υἱοῦ τοῦ Βασιλέως Μανουήλ κυρίου Ἰωάννου, τοῦ νέου Βασιλέως, καὶ ἠκολούθουν καὶ ἐγὼ μαζί μέ αὐτούς, ὅπου εἶχον τὸ θάρρος πρὸς τόν Βασιλέα, ὡς διδάσκαλος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Τότε ὁ ἀγιώτατος ἐκεῖνος πατήρ εἶπεν εἰς τόν Βασιλέα οὕτω: Γίνωσκε δέσποτά μου ἅγιε, ὅτι ἀπό τώρα ἕως ὅπου νά ἀπεράσουν δεκαπέντε χρόνοι, εἰς τὰς ἑννέα τοῦ Μαρτίου μηνός ἡμέρα τετάρτη, τὰς ἑννέα ἡ ὥρα τῆς ἡμέρας, θέλει γίνεαι σημεῖον εἰς τόν οὐρανόν, καὶ ἐάν γίνῃ τὸ σημεῖον οὕτως καθὼς θά εἰπῶ ἐγὼ, εἰς τούτους τοὺς ἑπτὰ αἰῶνας δέν θέλει γίνεαι τὸ τέλος τοῦ κόσμου, καὶ ἐάν γίνῃ τὸ σημεῖον τοῦτο, θά προσθέσῃ ὁ Θεός καὶ ἄλλους χιλίους χρόνους, ἐγὼ δέ λέγω καὶ βεβαιῶνω τοῦτο, καὶ ἀνάγκη εἶναι νά γίνῃ τὸ σημεῖον, καὶ τὸ σημεῖον θέλει εἶναι Ξίφος, σοῦ λέγω καὶ τοῦτο, ὅτι θά

γίνη καὶ οἰκουμένη συνόδος, καὶ ὑμεῖς σεῖς θὰ πλανηθῆτε, ὦ Βασιλεῦ; καὶ θέλει γίνεαι αἰτία αὐτῆ ἡ συνόδος, νά πειραχθῆ νά ἐνοχληθῆ τοῦ Ἰσμαήλ τὸ τουρκικόν γένος, καὶ λοιμός μέγας (θανατικὴ ἀσθένεια) θέλει γίνεαι τρεῖς χρόνους, τρία ἔτη, καὶ ἐάν δέν γίνη ὁ λοιμός, ὁ Ἰσμαήλ ὁ Τοῦρκος θέλει κτίσει ἕνα Τοιχόκαστρον πλησίον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπειδὴ αὐτός ὁ Ἰσμαήλ ἀκούει ὅτι οἱ χριστιανοὶ βούλονται νά ἔλθουν κατ' αὐτοῦ διὰ νά τὸν πολεμήσουν. Καὶ ὅταν δέ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος συγκατανεύσῃ τότε θὰ πολιορκηθῆ ἡ Κωνσταντινούπολις ἀπὸ τοὺς Ἰσμαηλίτας τοὺς Τούρκους, καὶ πολλὰ νησιά καὶ χῶραι θέλουν προσκυνῆσαι τὸν Ἰσμαήλ.

Καὶ ἀφοῦ κυριευθῆ ἡ Κωνσταντινούπολις ἀπὸ τοὺς Τούρκους χρόνους δηλαδὴ τριακοσίους ἐνενήκοντα ἄχρι σχεδόν τετάρτης ἑκατοντάδος τετρακόσια χρόνια, τότε ἀπόκειται τοῖς χριστιανοῖς νά κάμουν μέγαν στόλον, Ἱερεῖς δέ καὶ Μοναχοί, καὶ πᾶσα τάξις τῶν ἀνθρώπων, ἅπαντες καὶ μὴ βουλόμενοι, θέλοντες καὶ μὴ θέλοντες, ἐκ θείας νεύσεως παρακινήσεως, θὰ εἰσέλθουν, νά ὑπάγουν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, μόνον ὅσους θέλει ὁ Θεός νά ὑπάγουν, ἐκεῖνοι θὰ εἶναι ἐκλεκτοὶ καλοὶ ἄνθρωποι, καὶ νά τοὺς φυλάξῃ ὁ Κύριος, τόσοσ θέλει εἶναι ὁ στόλος, δηλαδὴ τὰ πολεμικὰ πλοῖα, ὥστε αἱ κεφαλαὶ καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ στόλου θὰ εἶναι ἑβδομήκοντα (70) χιλιάδες, καὶ κάθε ἕνας ἀπὸ

αυτούς τους ἄρχοντας, θά ὀρίζη δέκα χιλιάδας ἀνθρώπους.

Ναυστολίσουσι δέ ἐπί τῆς θαλάσσης, θά ἀρχίσουν νά πηγαίνουν ὅλοι αὐτοί οἱ στόλοι τῶν χριστιανῶν κατά τὴν Κωνσταντινούπολιν, εἰς τόπον λεγόμενον Κοντοσκάλι. Καὶ ὅταν τοὺς ἰδῆ ὁ Ἰσμαήλ ὁ Τοῦρκος ἐκεῖ νά συνάζονται οἱ στόλοι, τότε θά ἀφήσῃ τὴν Πόλιν καὶ θέλει ὑπάγει εἰς τὴν Ἀνατολήν τὴν Ἀσίαν, ἵνα σωθῆ. Αὐτοὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ στρατοῦ τῶν χριστιανῶν θά μαλώσουν, θά πιασθοῦν ἀναμεταξύ ἕνας τὸν ἄλλον, ποῖος θά ἄρξῃ τῆς Πόλεως, ποῖος νά τὴν πάρῃ, καὶ μέ τὴν φιλονικίαν, θά τραβήξουν καὶ ξίφος, καὶ θά ἀρχίζουν νά κόπτωνται ἕνας τὸν ἄλλον, ἀλλήλους οἱ χριστιανοί".

Καὶ τόση σφαγὴ καὶ συγκοπὴ τῶν ἀνθρώπων θέλει γίνεαι, ὥστε πάντα τὰ κοιλώματα καὶ πάσα ἡ γῆ τῆς Πόλεως θά πληρωθῆ ἀπὸ αἷμα, καὶ θά τρέχῃ τὸ αἷμα ὡσάν ποτάμι, ὥστε καὶ τριῶν χρονῶν μοσχάρι θά πνιγῆ εἰς τὸ αἷμα, (τὸ ὅμοιον λέγει καὶ ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ αἰτωλὸς κατὰ τὸ ἔτος 1777 εἰς τὰ δέκα αὐτὰ κεφάλαια). "Καὶ θέλει ὑπάγει τὸ αἷμα μέσα εἰς τὴν θάλασσαν δεκαοκτῶ στάδια" καὶ αὕτη ἡ συγκοπή, ὁ πόλεμος καὶ ἡ σφαγὴ θέλει γίνεαι μεγάλη σφόδρα, ὅπου δέ ἐξανάγινεν εἰς τὸν κόσμον, οὐδέ θέλει ξαναγίνῃ μέχρι τέλους τοῦ κόσμου, μετὰ δέ τὴν συμφορὰν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουν κοπῆ ὅλοι οἱ ἁμαρτωλοί, καὶ δέν θέλει σωθῆ κανένας.

Τότε ἄγγελος ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ θέλει καταβῆ διὰ προστάγματος Θεοῦ καὶ θέλει ἔχει εἰς τὴν χειρὰν αὐτοῦ σκῆπτρον (σημεῖον βασιλικόν), καὶ ξίφος τοῦ ἁγιωτάτου Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ τὸν εἰρηνικὸν στέψει Βασιλέα, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτός θέλει εἶναι μέσον πάντων εἰς τὸν πόλεμον, καὶ θέλει τοῦ δώσει ὁ ἄγγελος τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ ξίφος, καὶ θὰ τὸν καλέσῃ ἐλεήμονα, καὶ θέλει τοῦ εἰπεῖ, ἀνδρίσου καὶ ἴσχυε νίκα τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ εὐθύς ὁ πόλεμος θέλει παύσει. Τότε τρεῖς ἄγγελοι θὰ ἀνασηκώσουν τὸν Βασιλέα, εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας θέλουν τὸν ὑπάγει, καὶ ἐκεῖ θέλουν στέψει Βασιλέα αὐτόν. Πάντες οἱ ἀπομείναντες ἄνθρωποι ἀπὸ τὸν πόλεμον, οἵτινες θέλει εἶναι δίκαιοι, ὅτι ἡ μάχη πρὸς ἀλλήλους δέν θέλει παύσει, ἕως ὅτου νὰ φονευθοῦν ὅλοι οἱ ἁμαρτωλοί.

Ἐκεῖ ἐν τῇ Νέᾳ Σιών Ἁγία Σοφία θὰ ὑπάγουν, πλήθη κόσμου, θὰ συναχθοῦν νὰ ὑπάγουν διὰ νὰ προσκυνήσουν αὐτόν τὸν ἀγαθὸν καὶ καλὸν Βασιλέα προσκυνήσωσι, πανταχόθεν τὸν Βασιλέα. Καὶ ὅταν τοὺς ἰδῇ ἀπὸ μακρόθεν ἐρχομένους, θέλει σηκωθῆ καὶ τοὺς δεχθῆ περιχαρῶς καὶ ἀσπασίως μέ ἀγάπην, καὶ θέλουν ἐρωτήσῃ αὐτόν πόθεν εἶναι καὶ αὐτός θέλει τοὺς εἰπεῖ.

Τότε ὁ Βασιλεύς, ἐκεῖνους πάντας ὅσοι ὑπάγουν νὰ τὸν ἰδοῦν καὶ νὰ τὸν προσκυνήσουν, θέλει τοὺς δώσει χρήματα πολλά, εὐεργεσίαν δωρεάν, καὶ ἐκεῖνοι

ἐρωτήσωσιν αὐτόν τί εἶναι ταῦτα τὰ χρήματα, καὶ αὐτός θέλει τοὺς εἰπεῖ ὅτι "ταῦτα καὶ ἄλλα πλείοτερα περισσότερα, ἔχω νὰ δώσω εἰς ἐσᾶς, καὶ ὅποιος θέλει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Πόλιν ἐγὼ θὰ δώσω εἰς αὐτόν οἰκίας καὶ χωράφια καὶ ὅ,τι θέλει, καὶ ἐγὼ θὰ εἶμαι ὡς ἓνας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν σας, καὶ ὅλοι ἡμεῖς ἀδελφοί εἴμεθα, καὶ πατὴρ πάντων ἡμῶν ὁ Χριστός ἐστίν". Ὡς ἐπτὰ χρόνους οἱ ἄνθρωποι θὰ συνάζωνται ἐν τῇ πόλει, καὶ ὅλα τὰ νησιὰ θὰ ἐρημώσουν, ὥστε νὰ μὴν εὐρίσκωνται ἐκεῖ ἄνθρωποι.

Καὶ εἰς τοὺς ἐπτὰ χρόνους ἡ Πόλις θέλει πληρωθῆ (γεμίσει) ἀπὸ ἀνθρώπους χριστιανούς, γυναίκας καὶ παιδιά αὐτῶν. Τότε ὁ Βασιλεὺς θέλει εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, **"πατέρες καὶ ἀδελφοί μου, εἶναι καλὸν νὰ ὑπάγωμεν νὰ πολεμήσωμεν τοὺς ἐναντίους ἐχθροὺς ἡμῶν, ἵνα καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν ὑψώσωμεν, καὶ τῶν ἡμετέρων τὸ αἷμα ἐκδικηθῶμεν".** Τῶν πελεκιθέντων καὶ σφαγέντων ἑκατομμυρίων ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Τότε πάντες ὅλοι ὁμοῦ μίαν φωνὴν θὰ τοῦ εἰποῦν "τὸ θέλημά σου νὰ γίνῃ δέσποτα" καὶ "ὅτι φωνὴ Θεοῦ ἐλαλήθη ἐν τῷ στόματί σου, τὸ πρόσταγμά σου νὰ γίνῃ".

Τότε θέλει σηκωθῆ ὁ Βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαός μετ' αὐτοῦ, καὶ θὰ ὑπάγουν κατὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν τότε πληρωθήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος, ὅτι "εἷς διώξεται χιλίους, καὶ δύο μετακινήσωσι μυριάδας" καὶ θὰ τοὺς κυνηγήσῃ ἕως τῶν ὠραίων Πυλῶν, τὰς ὁποίας ὁ Βασιλεὺς

Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν ἀπέκλεισεν, ἕως ἐκεῖ θά τοὺς ὑπάγη καταδιώκων αὐτούς. "Ὅθεν ὁ Βασιλεύς θά εἰπῆ τότε, ὅτι οἱ Ἰσμαηλίται, δέν θά σηκωθοῦν πλέον νά πολεμήσουν ἀπό τώρα" καί οὐχί μόνον Τοῦρκοι, ἀλλά καί Σαρακηνοί, καί Σκύθαι, καί κάθε ἄλλο ἔθνος ἄπιστον, οἱ ὅποιοι δέν πιστεύουν εἰς τόν Χριστόν.

Τότε ὁ Βασιλεύς θέλει γυρίσει νά ἔλθῃ εἰς τήν Πόλιν, καί ὅταν εἰσέρχεται οἱ θησαυροί τῆς γῆς θέλουν ἀνοιχθῆ, καί ὅπου εἶναι χρυσός ἢ ἄργυρος, ἐκεῖ ἡ γῆ θά εὐγάζη καπνόν, καί ὁ ἀγαθός καί ἐλεήμων Βασιλεύς λέγει "εἰσέλθετε νά ἴδετε τίς ἐστίν ὁ καπνός οὗτος, καί κατά τὸ πρόσταγμα τοῦ Βασιλέως θά ὑπάγουν, καί εὐρίσουςι θησαυρούς χρυσίου καί ἀργύρου, καί θέλει χαρίσει ὅλον τὸ χρυσίον εἰς ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς, μετά δέ ταῦτα καί ἄλλα καλύτερα τούτων θά εὔρουν, καί αὐτά ὁμοίως θά τὰ χαρίσῃ εἰς τόν εὐσεβή λαόν.

Τόσον θέλει εἶναι τὸ πλῆθος τοῦ θησαυροῦ, ὥστε ὅπου θά ρίπτουν καί μέρους ἐξ ἐκείνου, ἀχρηστίας ἔνεκεν, χαρά καί ἀγαλλίασις θέλει εἶναι εἰς ὅλον τόν κόσμον, καί δέν θά εὐρίσκεται οὔτε ἄδικος, οὔτε ἀδικούμενος, ἐπειδὴ οἱ ἁμαρτωλοί καί οἱ ἄδικοι θέλουν ἐξολοθρευθοῦν πρώην ἀπό τῆς γῆς, καί τότε ἡ γῆ θέλει ρεύσει μέλι καί γάλα. Ἐν χρόνοις δέ τρισίν (τρεῖς χρόνους) ὁ Βασιλεύς θέλει καταδιώκει τὰ ἄπιστα ἔθνη, ἔπειτα θά εἰσέλθῃ εἰς τήν Βασιλίδα τῶν πόλεων" ἐκεῖ θέλει ἀναπαυθῆ ἐν χαρὰ καί ἀγαλλιάσει χρόνους τριαν-

ταπέντε μετά δέ ταῦτα καὶ υἱὸς αὐτοῦ θέλει βασιλεύσει ἄλλους τριάκοντα χρόνους, ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει μεγάλη, ὕστερον δέ ἕτερος ἄλλος Βασιλεύς μέλλει νά βασιλεύσῃ καὶ θά ἔχῃ ὠμότητα καὶ μισανθρωπίαν πολλήν, καὶ θέλει βασιλεύσει. Τότε ὁ Ἐνώχ καὶ Ἡλίας, καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης θά ἔλθουν, κηρύττοντες εἰς ὅλους τοὺς χριστιανούς, ὅτι θά ἔλθῃ πλάνος τις διὰ νά τοὺς πλανέσῃ, καὶ βλέπετε καὶ προσέχετε μὴ πλανηθῆτε καὶ γελασθῆτε, καθὼς λέγει καὶ τὸ φανερῶνει τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, θά ἔλθῃ δηλαδή ὁ λεγόμενος Ἀντίχριστος. (Θέσσ. β'. καὶ Ἰωάν. ἐπισ. Καθολ. Α'. κέφ. β').

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Ἁγίου Ἀωνύμου 1053 μ.Χ.

Ἡ Προφητεία βρίσκεται στό Ἅγιον
Ὅρος, στήν Ἱερά Μονή Κουτλουμουσίου

Ἐν πέντε και πέντε καὶ πενήκοντα ἔτη τὸ τέλος τῶν
θλίψεων, τὴν δέ ἑβδόμην οὐκ ἔστι ταλαίπωρος οὐκ ἔστι
ἐξόριστος, ἐπανερχόμενος εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Μητρὸς
ἀγαλλομένης (Ἐκκλησίας).

Οὕτως ἔσται καὶ οὕτω γένοιτο.

Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν.

Ἐγὼ εἰμί τὸ Α καὶ τὸ Ω.

Πρῶτος καὶ Ἔσχατος.

Τέλος μία ποιίμη καὶ εἷς ποιμήν ἔσται ἐκ τῆς ἀληθοῦς
ὀρθοδόξου πίστεως.

Αὐτό γένοιτο.

Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν.

ΟΣΑ ΕΧΟΥΝ ΓΙΝΕΙ:

- Μέγας Εὐρωπαϊκός Πόλεμος.
- Ἦττα Γερμανίας, καταστροφή Ρωσίας καὶ Αὐστρίας.
- Ἦττα Ἄγαρ (Τουρκία) ὑπὸ Ἑλλήνων.
- Ἐνίσχυσις Ἄγαρ (Τουρκία) ὑπὸ Δυτικῶν λαῶν καὶ ἦττα
τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ Ἄγαρ (Τουρκία).

- Σφαγή Ὁρθοδόξων λαῶν.
- Καὶ μεγάλη ἀνησυχία Ὁρθοδόξων λαῶν.
- Πρὸς στιγμὴν Μέγας Ἄγαρ (Τουρκία).
- Νέος Εὐρωπαϊκὸς Πόλεμος (δεύτερος Παγκόσμιος).
- Ἕττα Γάλλων ὑπὸ Γερμανῶν.
- Ἐπανάστασις τῶν Ἰνδιῶν καὶ χωρισμὸς τῆς Ἀγγλίας.
- Ἀγγλία εἰς μόνους Σάξωνας.

ΟΣΑ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ:

- Νίκη Ὁρθοδόξων Λαῶν. Ἕττα Ἄγαρ (Τουρκίας) καὶ γενικὴ σφαγή Ἄγαρ (Τουρκίας) ὑπὸ Ὁρθοδόξων λαῶν.
 - Ἀνησυχία κόσμου.
 - Γενικὴ ἀπελπισία ἐπὶ τῆς γῆς.
 - Μάχη ἑπτὰ κρατῶν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Τρία ἡμερόνυκτα σφαγῆ.
 - Νίκη ἑνὸς μεγαλυτέρου κράτους κατὰ ἕξ κρατῶν.
 - Συμμαχία ἕξ κρατῶν κατὰ τοῦ ἑβδόμου κράτους.
 - Παῦσις πολέμου ὑπὸ Ἀγγέλου Χριστοῦ καὶ παράδοσις πόλεως τοῖς Ἕλλησι (στοὺς Ἕλληνες).
- Ἡ προφητεία Ὁρθόδοξους ἐννοεῖ τοὺς Ρώσους καὶ μερικοὺς ἄλλους Ὁρθοδόξους λαοὺς.

Προφητεία Ἁγίου Ἀνδρέα ο διὰ Χριστόν σαλός 936 μ.Χ.



Μετά οὖν τὸ συναχθῆναι αὐτούς ἐπὶ τὸ αὐτό κατέναντι ἀλλήλων, συγκρουσμοῦ γεγονότος μεληδόν ἀλλήλους κατακόψουσιν ὥσπερ ἐν μακέλλῳ τὰ πρόβατα καὶ ἀποκτανθήσονται οἱ τρεῖς βασιλεῖς μετὰ τοῦ πλήθους παντός, καὶ ἐκχυθήσεται τὸ αἷμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς πλημμύρα βροχῆς ὕδατος, ὥστε μὴ καταλυφθῆναι τινὰ ἐξ αὐτῶν.

Τότε συγκραθήσεται ἡ θάλασσα ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν σημεῖοις δώδεκα, καὶ ἔσονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες χῆραι, ἑπτὰ γάρ γυναῖκες ζητήσουσιν ἓνα ἄνδρα καὶ οὐχ εὐρήσουσι.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Προφητεία Ἁγίου Ἀνδρέα 936 μ.Χ.

Μετά λοιπόν πού αὐτοί θά συγκεντρωθοῦν στό ἴδιο μέρος, ὁ ἕνας ἀπέναντι τοῦ ἄλλου καὶ ἀφοῦ συγκρουστοῦν μέ λύσσα, θά κόψει ὁ ἕνας τὰ μέλη τοῦ ἄλλου, ὅπως στό κρεοπωλεῖο τὰ πρόβατα, καὶ θά σκοτωθοῦν οἱ τρεῖς βασιλιάδες τοῦ στρατοῦ, μέ ὅλο τὸ πλῆθος.

Καὶ θά χυθεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν στή γῆ, ὅπως ἡ πλημμύρα ἀπό τὸ νερό τῆς βροχῆς, ὥστε ὅλα νά καλυφτοῦν. Τότε θά ἀναμιχτεῖ ἡ θάλασσα μέ τὸ αἷμα τους σέ δώδεκα σημεῖα καὶ ὅλες οἱ γυναῖκες θά εἶναι χῆρες.

Ἐφτά μάλιστα γυναῖκες θά ζητήσουν ἕνα ἄντρα καὶ δέν θά τόν βροῦν, (διότι σκοτώθηκαν στὸν πόλεμο. NATO 18 Κράτη, ἕνα ἡ Ρωσία 19 καὶ ἕνα ἡ Τουρκία 20 Κράτη).

Χρησμοί Ἁγίου Ταρασίου

Ἀνηλθε στόν Πατριαρχικό θρόνο τό 784 μ.Χ., συγκάλεσε τήν Ζ΄ Οἰκουμενική Σύνοδο γιά τήν ἀναστήλωση τῶν Ἁγίων Εἰκόνων τό 787 μ.Χ. Κοιμήθηκε τό 806 μ.Χ. Ἐγγραψε χρησμό γιά τήν ἄλωση τοῦ Βυζαντίου (1453). Ἀναφέρεται στόν Μωάμεθ, ἡγεμόνα τῶν Τούρκων πού θά κυριεύσει τήν πόλη τοῦ Βύζαντα. Προσθέτει δέ, ὅτι στήν πορεία τῶν αἰώνων, θά διαλυθεῖ ἡ Τουρκία καί ἡ Κῶν/πόλη θά ἐπανακτηθεῖ. **Χρήσιμη πληροφορία: νεκρανάσταση ἁγίου αὐτοκράτορα, ὅπου τ' ὄνομά του ἀρχίζει ἀπό Ι καί τελιώνει μέ τό σίγμα τελικό (Ἰωάννης).**

Ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ὁ Μωάμεθ παροικήσει ἐν τῇ αὐλή τοῦ Βύζαντος, καί στήσει τή βασιλείαν αὐτοῦ. Ἰδού ἐγώ ἐνύσταξα, καί πορεύομαι εἰς τήν Κλίνην μου, ἵνα κοιμηθῶ, σοί δέ εἴη ἡ νύξ πανσέληνος ἵνα ἀγρυπνήσῃς. Τούτων δέ γενομένων, ἐγερθήσεται πόλεμος ἐμφύλιος καί ἀπολεσθήσεται πᾶς ὁ λαός ὁ ἄπιστος.

Καί τότε ἐξυπνήσει ὁ Ἅγιος Βασιλεύς, ὁ ἐν ἀρχῇ μέν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τό ι, ἐν δέ τῷ τό σ, ἔχων ἄσημαίνουσι σωτηρίαν.

Καί σώσει τά πρόβατα αὐτοῦ κηρύττων αὐτοῖς τό ἄ: καί τό ὦ: ἄπερ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔχει.

Καί στήσει τήν βασιλείαν αὐτοῦ ἐν νυχθημερόν καί ἐν τέταρτον τῆς ὥρας.

Προφητεία Ἁγίου Ταράσιου 806 μ.Χ.



Ἐκεῖνο πού τώρα ἀπασχολεῖ εἶναι τὸ θέμα τοῦ ἐρχομένου τρίτου παγκοσμίου πολέμου, τοῦ ἴσως πυρηνικοῦ ὀλέθρου.

Ποία ἄλλη ἀνοησία ὑπάρχει μεγαλύτερη ἀπ' αὐτή πού τοὺς διακατέχει, ἀφοῦ γνωρίζουν τὴν πανωλεθρία; Μόνο ἓνα λάθος, ἔστω καὶ ἓνα ἀτύχημα, εἶναι ἱκανό νά δηλητηριάσει καὶ νά καταστρέψει τὰ πάντα καὶ ὅμως δέν ὑποχωροῦν, παρά τὴν γενικὴν κατακραυγὴ τῶν ἀθῶων ἀνθρώπων.

Ὁ Πυρηνικὸς πόλεμος, τὰ συμβατικά ὄπλα, ὅσο καὶ νά ἦσαν βελτιωμένα, ἀδυνατοῦσαν νά προκαλέσουν γενικὴν ἀπελπισία καὶ παγκόσμιον κίνδυνον.

Τώρα ὅμως πού μποροῦν νά καταστρέψουν ὀκτώ φορές ὀλόκληρον τὴν γῆν σέ μερικά μόνον λεπτά, ἐπαληθεύεται ἡ προόρασις τοῦ προφήτου πού διέβλεψε πρὶν τόσους αἰῶνες τὴν σημερινή κατάστασι. Ἡ ἐπισήμανσή μας εἶναι ὁ τρίτος παγκόσμιος πόλεμος, καὶ διότι θά γίνουν τὰ ἀνήκουστα δεινά, πού περιλαλοῦνται στὴν δική μας περιφέρεια.

Στήν πρώτη προφητεία ανέφερε τρομακτικόν πόλεμον, "ἐμφύλιον ἡγριωμένον", στή δεύτερη τρομερή ἀνθρωποσφαγή ἐπί δύο τριήμερα, ὥστε νά φτάσει τὸ αἷμα στόν Κεράτιον Κόλπον, κατά τίς ἐπόμενες προφητεῖες καὶ ἄρα ὑπάρχει συμφωνία καὶ ἐπαλήθευσις.

Ἀπό καταβολῆς κόσμου μέχρι σήμερα δέν ἔχει συμβῆ, τόσο τρομερός θὰ εἶναι ὁ πόλεμος. Αὐτὰ πού προφητεύονται θὰ γίνουν.

Ὅλα τά προφητικά βιβλία
πού πωλοῦνται γράφουν **“Ἰωάννης”**.

Ποιός “Ἰωάννης”; Δέν μᾶς λέει κανεῖς.

Γιά Ἰωάννη Βατάτζη, γράψαμε ΜΟΝΟ ἐμεῖς!

Προφητεία ΔΑΝΙΗΛ

... Καί ἐπ' ἐσχάτῳ τῆς βασιλείας αὐτῶν πληρουμένων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, **ἀναστήσεται βασιλεύς ἀναιδῆς προσώπῳ**. Καί συνιῶν προβλήματα, καί κραταιά ἢ ἰσχύς αὐτοῦ, καί οὐκ ἐν ταῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καί θαυμαστά διαφθερεῖ, καί κατευθυνθεῖ, καί ποιήσῃ, καί διαφθερεῖ ἰσχυρούς, καί λαόν ἅγιον. Καί ὁ ζυγός τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ κατευθυνεῖ· δόλος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καί ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ μεγαλυνθήσεται, καί δόλῳ διαφθερεῖ πολλούς, καί ἐπὶ ἀπωλείας πολλῶν στήσεται· **καί ὡς ὠά χειρὶ συντρίψει. ...**

Προφητεία Δανιήλ, Κεφ. Γ.Α. 11 - 21

2 μυριάδες 200 ἑκατομμύρια στρατός θά πάρουν μέρος στὸν πόλεμο αὐτό.

1440 μ.Χ.

Χρησμοί ἐπάνω τοῦ τάφου τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου



Ἰ" Όταν ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, Κωνσταντίνος, ἔφερε τὸ λείψανον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπὸ τὴν Νικομήδειαν μετὰ πάσης βασιλικῆς τιμῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἔθαψεν αὐτό με μεγάλην πομπὴν ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Ἐπάνω δέ εἰς τὸ σκέπασμα τοῦ τάφου αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ πρώτου χριστιανοῦ βασιλέως, εὐρέθησαν τινές σοφώτατοι ἄνδρες, ἡγιασμένοι καὶ προορατικοὶ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἔγραψαν τὰ κατωτέρω γράμματα.

Ταῦτα διαλαμβάνονται χρησμούς περὶ τῆς βασιλείας τῶν Τούρκων καὶ περὶ τοῦ τέλους αὐτῶν, ἐξήγησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννου Παλαιολόγου καὶ ἐπὶ τῆς ἐν Φλωρεντία συνόδου ὁ σοφώτατος Πατριάρχης Γεννάδιος, κοσμικὸς ἔτι ὢν καὶ κριτῆς βασιλικός. Ἰ" Ἐφθασαν δέ εἰς ἡμᾶς ὡς ἐφεξῆς, φερόμενα διὰ τῆς τριβῆς τοῦ χρόνου καὶ τῶν ἀνθρωπίνων χειρῶν.

Τ. π. τ. τ. ἴδ. τ. η,β,σ,λ τ.

Τῆ πρώτη τῆς Ἰνδίκτου ἡ βασιλεία τοῦ Ι.μ.λό.κλμ.ν.
 Μ.α.μ.θ.μ.λδ. ν. Ἰσμαήλ ὁ καλούμενος Μωάμεθ μέλλει
 διά νά τ.ρ.π.σ. γ.ν. τ. Π.λ.ο.λ.γ. τ. ε.τ.τ. τ. τροπώσει γέ-
 νος τῶν Παλαιολόγων, τὴν ἐπτά λφ. κρ. τ.σ. ε,σ.θ. β.σ.λ
 σ. ε.θ.ν. λοφον κρατήσῃ, ἔσωθεν βασιλεύσῃ, ἔθνη π.
 π.λ κ.τ.ξ. κ. τ. ν.σ. ς. ε.ρ.μ. πάμπολλα κατάρξει, καί τας
 νήσους ἐρημώσει μέχρι τοῦ Εὐξείνου Πόντου,
 Ἰστρογεῖτο ν.π.θ.σ.τ. ο.γ.δ. τ. ι.δ.κ.τ. Π.λ νας πορθή-
 σῃ τῆ ὀγδόη τῆς Ἰνδίκτου Πελο π.ν.σ.κ.τ.ξ. τ. ε,ν.τ. τ.
 Ι.δ.κ.τ. πόννησον κατάρξει, τῆ ἐννάτη τῆς Ἰνδίκτου"
 ἐ.τ.β. τ. μ.ρ. μ.λ δ. ν.ς. εἰς τὰ βόρεια μέρη μέλλει διά νά
 ἐξτρα τ.σ. τ. δ.κ.τ. τ. Ι.δ.κ.τ. τ. Δ.μ. τεύσῃ, τῆ δεκάτη
 τῆς Ἰνδίκτου τοὺς Δαλμά τ. τ,ρ.π. π..λ ἐ,π.ς. ψ. ε,τ.χ.ν.
 τας τροπώσει, πάλιν ἐπιστρέψῃ ἔτι χρόνου τ. Δ,μ.τ.
 π.λμ. ἔγ.ρ. μ.γ. μ. τοῖς Δαλμάταις, πόλεμον ἐγείρει μέ-
 γαν με ρκ. τ.σ.. τ.β. κ. τ. π. θ. κ. τ. ρικόν τε συντριβῆναι,
 καὶ τὰ πλήθη καὶ τὰ φλσ.ν.δ.τ. ε. π.ρ. δ. θ.λσ. κ. φυλα
 συνοδί τῶν ἐσπερίων διά θαλάσσης καὶ ξ.ρ. τ. π.λμ.
 σ.ν.ψ. κ. τ. Ι.σ.μ.λ. ξηρᾶς τόν πόλεμον συνάψουν καὶ
 τόν Ἰσμαήλ τ,ρ.π.σ.τ. α,π.γ.ν. α.τ. β.σ,λ σ. τροπώσουν.
 Τὸ ἀπόγονον αὐτοῦ βασιλεύσῃ ἐ.λτ. μ.κ. ρ. ο.λγ. Τ. δ.ξ.
 θ. γ.ν. α.μ. ἔλαττον μικρόν ὀλίγον. Τὸ δέ ξανθόν γένος
 ἄμα μ.τ. τ. π. κ.τ.ρ. ο.λ Ι.μ. τ. π. μετὰ τῶν πρακτόρων
 ὅλον Ἰσμαήλ τροπώ σ. τ. ε.π.λφ. ε.π.ρ.μ.τ. τ. π.ρ. σουν,
 τὴν ἐπτάλοφον ἐπάρουν μετὰ τῶν προνομίων" τότε πό-

λεμον ἐγείρουν ἐμφύλιον ἡ.γ.ω.μ.ν.μ.χ. τ. π. π.τ. ω.ρ. κ.
ἠγριωμένον μέχρι τῆς πεμπταίας ὥρας, καὶ φωνὴ βοή-
σει τρίτον, στήτε, στήτε, στήτε μετὰ φό β. σ.π. τ. π.
λ σ. δ. ω. ε. τ.δ. βου, σπεύσατε πολλά σπουδαίως εἰς
τὰ δε ξ. τ. μ.ρ. α.δ. ε.ρ.τ. γ.ν. θ. μ. ξιά τὰ μέρη, ἄνδρα
ἐπάρετε γενναῖον, θαυμαστόν καὶ ρωμαλέον, τοῦτον
ἔξετε δεσπότην, φ.λ γ. ε.μ. υ.π.χ. κ. α.τ. π.ρ.λ φίλος γάρ
ἐμοῦ ὑπάρχει, καὶ αὐτόν παραλα β. θ.λμ. ε.μ. πλρ.τ.
βόντες, θέλημα ἐμόν πληροῦτε.

Χειρόγραφο τῆς I. M. Κοσταμονίτου

Ἡ προφητεία γράφηκε ἀπὸ σοφούς καὶ ἁγίους
ἐπάνω στό σκέπασμα τοῦ τάφου τοῦ Μεγάλου Κων-
σταντίνου τοῦ πρώτου χριστιανοῦ βασιλιᾶ ἀπὸ τὸ 339
πού πέθανε ὁ Μ. Κωνσταντῖνος ἕως τὸ 1440 πού
ἐρμηνεύτηκε 13 χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν Ἄλωση τῆς Κων-
σταντινουπόλεως.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ 1440 μ.Χ.

Χρησιμοί ἐπάνω τοῦ τάφου τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου

Ὅταν βασίλεψε ὁ γιός τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, Κωνσταντῖος ἔφερε τό λείψανο τοῦ πατέρα του ἀπό τή Νικομήδεια στήν Κωνσταντινούπολη μέ κάθε βασιλική τιμή καί ἔθαψε αὐτόν μέ μεγάλη πομπή στό νάο τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Ἐπάνω στό σκέπασμα τοῦ τάφου αὐτοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καί τοῦ πρώτου Χριστιανοῦ βασιλιᾶ, βρέθηκαν κάποιοι πάρα πολλοί σοφοί ἄντρες, ἁγιασμένοι καί προβλεπτικοί τήν ἐποχή ἐκείνη καί ἔγραψαν τά παρακάτω γράμματα.

Αὐτά περιλαμβάνουν χρημούς γιά τή βασιλεία τῶν Τούρκων καί γιά τό τέλος τους. Ἐξήγησε γιά τή βασιλεία τοῦ Ἰωάννη Παλαιολόγου καί γιά τή σύνοδο στή Φλωρεντία ὁ πάρα πολύ σοφός Πατριάρχης Γεννάδιος, ὄντας ἀκόμη κοσμικός καί βασιλιάς κριτής (ἐρμηνευτής). Ἔφτασαν σέ μᾶς ὡς ἐξῆς μέσα ἀπό τήν τριβή τοῦ χρόνου καί τῶν ἀνθρώπινων χειρῶν.

Τήν πρώτη τῆς Ἰνδίκτου ἡ βασιλεία τοῦ Ἰσμαήλ ὁ ἀποκαλούμενος Μωάμεθ πρόκειται νά κατατροπώσει τή γενιά τῶν Παλαιολόγων, τήν Ἐπτάλοφο θά κυριεύσει, θά βασιλεύσει ἐσωτερικά, ἔθνη πάρα πολλά θά κυβερνήσει καί τά νησιά θά ἐρημώσει μέχρι τόν Εὐξεινο

Πόντο. Θά καταλάβει τήν ὀγδόη τῆς Ἰνδίκτου τήν Πελοπόννησο καί θά τήν ἐξουσιάσει. Τήν ἐνάτη τῆς Ἰνδίκτου πρόκειται νά ἐκστρατεύσει στά βόρεια μέρη.

Τή δεκάτη τῆς Ἰνδίκτου θά νικήσει καί θά ἐπιστρέψει πάλι μετά ἀπό χρόνια στούς Δαλμάτες καί θά κάνει μεγάλο πόλεμο μέ ἀποτέλεσμα νά συντριβεῖ μερικῶς. Τά πλήθη καί οἱ φυλές μέ τή συνοδεία τῶν δυτικῶν στή θάλασσα καί στήν ξηρά θά συνάψουν πόλεμο καί τόν Ἰσμαήλ (Τουρκοκον) θά νικήσουν. Τό ξανθό γένος (Ρῶσοι) συνάμα μαζί μέ τούς τιμωρούς θά ἐπιβληθεῖ σ' ὀλόκληρο τό Ἰσμαήλ (Τουρκία) καί τήν Ἐπτάλοφο θά πάρει μέ ὅλα τά προνόμια.

Τότε οἱ Ρῶσοι θά προκαλέσουν ἐμφύλιο πόλεμο πολύ ἄγριο μέχρι τήν πέμπτη ὥρα. Καί θά ἀκουστεῖ ἡ φωνή: "σταθεῖτε, σταθεῖτε μέ φόβο, καί τρέξτε πολύ βιαστικά στά δεξιά τά μέρη. Θά βρεῖτε γενναῖο, θαυμάσιο καί ρωμαλέο ἄντρα. Αὐτόν θά ἔχετε δεσπότη (κυβερνήτη). Γιατί εἶναι φίλος μου καί αὐτόν ἀφοῦ παραλάβετε, θά ἐκπληρώσετε τή δικιά μου θέληση.

Ἡ Ἑλλάς ὅπως ἀπαρχῆς δέν θά μετάσχει τοῦ 3ου παγκοσμίου πολέμου, ἀλλά θά εἶναι εἰς τά σύνορά της ὁ στρατός ὡς θεατής, ἐπί τρεῖς ἡμέρες καί τρεῖς νύκτας, θά ἐξακολουθήσει αὐτή ἡ σκληρά μάχη.

Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΑΣΚΑΡΙΣ Β΄ (1254 - 1258 Μ.Χ.)



Τόν Ἰωάννη Γ΄ Βατάτζη διαδέχθηκε στό θρόνο ὁ γιός του Θεόδωρος Β΄ Δούκας Λάσκαρις, λόγιος μέ μεγάλη παιδεία, φιλόσοφος, θεολόγος, συγγραφέας, ποιητής καί ἄριστος γνώστης τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσας πού τήν προτιμοῦσε ἀπό τήν ἐκκλησιαστική γλώσσα τῆς ἐποχῆς του καί τήν ἀγαποῦσε περισσότερο καί ἀπό τήν ἀναπνοή του, ὅπως γράφει ὁ ἴδιος.

Ἡ μόρφωση τοῦ Θεοδώρου Β΄ ὑπῆρξε ἀπέραντη. Εἶχε σπουδάσει ἀρχαία ἑλληνική φιλολογία, θεολογία, κυρίως καί πρό πάντων φιλοσοφία, μουσική, μαθηματικά, φυσική, γεωμετρία, ἀστρονομία.

Ἐτσι κατατάσσεται δικαίως ἀνάμεσα στούς λίγους σοφούς αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου πού ἀγάπησαν καί ὑπεστήριζαν τά γράμματα καί τίς τέχνες.

Ἀπό σπουδαίους διδασκάλους, διδάχθηκε τά ἀρχαία ἑλληνικά γράμματα καί μύηθηκε στή φιλοσοφία τοῦ Πλάτωνα καί τοῦ Ἀριστοτέλη. Ὁ θαυμασμός του γιά

τήν ἀρχαία Ἑλλάδα τοῦ ἐνέπνευσε θερμὴ ἀγάπη πρὸς αὐτήν.

Ἡ ἑλληνολατρεία τοῦ Θεόδωρου Β΄ φαίνεται σαφῶς στὰ φιλοσοφικά καί φιλολογικά του κατάλοιπα.

Ὁ Θεόδωρος Β΄ κατέστησε τήν αὐλή τῆς Νίκαιας κέντρο τῶν ἀνθρωπιστικῶν γραμμάτων ἐφάμιλλο μέ τήν ἀρχαία Ἀθήνα.

Ὁ αὐτοκράτορας αὐτός δέν ὑπῆρξε μόνο ἐξαιρετος λόγιος, ἀλλά συγχρόνως καί ἄνθρωπος τῆς δράσεως, ἰκανός πολιτικός καί στρατιωτικός ἡγέτης καί ἐπιδέξιος διπλωμάτης.

Ὁ Θεόδωρος Β΄ Λάσκαρις πέθανε τέλη Αὐγούστου τοῦ 1258 σέ ἡλικία 37 χρονῶν.

Πολλές φορές ἔλεγε ὁ Ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης: «**Ὁ Ἰωάννης Βατάτζης, αὐτός θά ἡγηθεῖ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους**».

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ ΛΑΣΚΑΡΙΣ

(1258 - 1261 Μ.Χ.)



Τόν **Θεόδωρο Β΄ Λάσκαρι** διαδέχτηκε στο θρόνο ὁ μοναχογιός του **Ἰωάννης Δ΄ Λάσκαρις**, ὁ ὁποῖος ἦταν τότε ὀκτώ χρόνων. Λόγω τῆς ἀνηλικιότητάς του ὄρισε ὁ πατέρας του δύο ἐπιτρόπους - ἀντιβασιλεῖς, τόν πρωτοβεστιάριο Γεώργιο Μουζάλωνα καί τόν Πατριάρχη Ἀρσένιο.

Ὁ Γεώργιος Μουζάλων, ἐπιστήθιος φίλος τοῦ Θεοδώρου Β΄, ἀντιλαμβανόμενος ὅτι δέν ἦταν ἀρεστός στήν ἀριστοκρατία ζήτησε ἀπό τή Σύγκλητο νά ἐκλέξει ὡς ἀντιβασιλέα κάποιον ἄλλο ἱκανότερο, ἀλλά δέν δέχτηκαν οἱ ἀριστοκράτες. Ὅμως ἐννέα μέρες ἀργότερα, ὅταν ἐτελεῖτο τό μνημόσυνο τοῦ Θεοδώρου Β΄ στή Μαγνησία, ἄνθρωποι τῆς ἀριστοκρατίας (Φράγκοι μισθοφόροι) εἰσῆλθαν στήν ἐκκλησία καί κατέσφαξαν τόν Μουζάλωνα καί τούς ἀδελφούς του.

Μετά ἀπό μερικές μέρες ἡ συνέλευση τῶν δυνατῶν ἀνάθεσε τήν ἀντιβασιλεία στόν Μιχαήλ Παλαιολόγο, στόν ὁποῖο ἐπίσης ἀπένειμαν καί τόν τίτλο τοῦ δεσπότη. Ὁ Μιχαήλ Παλαιολόγος δέν ἀρκεῖτο στους τίτλους. Ἦθελε ὀπωσδήποτε νά καταλάβει τό θρόνο. Ἐπεισε μέ πολύ κόπο τόν πατριάρχη Ἀρσένιο, ὁ ὁποῖος παρέμεινε πιστός καί στή δυναστεία τῶν Λασκαρέων καί στή νομιμότητα νά τόν στέψει συναυτοκράτορα τοῦ νεαροῦ Ἰωάννη ὑποσχόμενος

ὅτι θά σεβαστεῖ τά ἐπί τοῦ θρόνου δικαιώματα τοῦ ἀνήλικου βασιλέως. Πράγματι τήν 1η Ἰανουαρίου τοῦ 1259 ὁ Μιχαήλ Παλαιολόγος στέφθηκε αὐτοκράτορας στή Νίκαια μαζί μέ τό νεαρό Ἰωάννη.

Ὅμως μετά τήν ἀνακατάληψη τῆς Κωνσταντινουπόλεως (25 Ἰουλίου 1261) ὁ Μιχαήλ Η΄ παραμέρισε τόν Ἰωάννη Δ΄, τόν τύφλωσε καί τόν ἔκλεισε σ΄ ἕνα φρούριο στή θάλασσα τοῦ Μαρμαρᾶ, στό φρούριο Δακίβιζα ὅπου ὁ δυστυχῆς Ἰωάννης, ὁ τελευταῖος αὐτοκράτορας τῆς πιό σεμνῆς, σοβαρῆς καί φιλολαϊκῆς δυναστείας τοῦ Βυζαντίου, τῆς δυναστείας τῶν Λασκαρέων, θά περάσει τυφλός ὅλη τήν ὑπόλοιπη ζωή του, ἕως τὸ θάνατό του τὸ 1305.

Ὁ Μιχαήλ Παλαιολόγος εἶχε διαπράξει μία τερατώδη πράξι ἀπανθρωπιᾶς στόν ὄρφανό ἀπό μάνα καί πατέρα τόν Ἰωάννη. Φρόντισε νά ξεφορτωθεῖ καί τίς δύο ἀνύπανδρες κόρες τοῦ Θεοδώρου Β΄ Λάσκαρη, ἀδελφές του Ἰωάννη, τήν Θεοδώρα καί τήν Εἰρήνη. Τήν πρώτη, τήν πάντρεψε μέ ἕναν Λατίνο ἀπό τήν Πελοπόννησο καί τήν δεύτερη μέ ἕναν Κόντε ἀπό τήν Γένοβα. Προτρέποντας καί τίς δύο νά ἀπομακρυνθοῦν ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη ἀφήνοντάς του τό πεδίο ἐλεύθερο. Τό 1290 ὁ αὐτοκράτορας Ἀνδρόνικος Β΄ γιός καί διάδοχός του Μιχαήλ Η΄, ἐπισκέφτηκε τόν Ἰωάννη Δ΄ στή φυλακή γιά νά τοῦ ζητήσῃ συγγνώμη γιά τό ἔγκλημα τοῦ πατέρα του καί νά τόν παρακαλέσῃ νά τοῦ ἀναγνωριστεῖ ὁ αὐτοκρατορικός τίτλος. *(Βλέπε, Βιογραφικό λεξικό τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας).*

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Ἁγίου Ἀγαθάγγελου 1279 μ.Χ.



Ὁ ὁμολογητῆς Ἱερομόναχος Ἅγιος Ἀγαθάγγελος σέ ἡλικία ἑβδομήντα ἑννιά (79) ἐτῶν, τὸ ἔτος 1279 εἶδε φοβερή ὀπτασία περὶ ὧν συμβοῦν στό μέλλον. Ἡ Ἑλλάς θά γίνει ἐκ νέου ἀπό τοὺς Τούρκους θέατρον ληστεϊῶν καὶ καταστροφῶν.

Οἱ κυβερνῆται καὶ ὁ λαός θά εὐρεθῶσι ἐν στενοχωρία.

Ὁ ἐχθρός θά προχωρήσει μέχρι τῶν ἑξαμιλίων· ἀλλὰ ἔπειτα λαός τίς ἀνατολικός θά ἔλθει πρὸς βοήθειαν τῶν ἐλλήνων, οἵτινες συνερχόμενοι εἰς ἑαυτοὺς ἐκ τῆς παραχῆς τῆς εἰσβολῆς θά ἐξέλθουν πανστρατιᾷ καὶ θά ἐκδιώξουν τοὺς Τούρκους ὄχι μόνο ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ ἐξ ὅλης τῆς Εὐρώπης, οἵτινες Τοῦρκοι εὐρίσκουν ἄσυλον μόνον εἰς Μέκκαν (Κόκκινη Μηλιά). Ἡ δέ Κωνσταντινούπολη γίνεται ἐκ νέου πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ο ΜΩΑΜΕΘ Β ΚΑΙ Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ (Α' Πατριάρχης μετά την άλωση τῆς Κωνσταντινούπολης 1454 - 1459 μ.Χ.)



Γεννάδιος
Μωάμεθ

Ὁ Μωάμεθ ὅταν πῆρε τὴν Πόλη, ρώ-
τησε ὅλους τοὺς σοφοὺς τῆς ἐποχῆς
ἐκείνης νὰ τοῦ ἐξηγήσουν αὐτό πού
ἔβλεπε κάθε βράδυ στὸν ὕπνο του.
Τοὺς λέγει, "κάθε βράδυ βλέπω μία πα-
λάμη μέ 5 δάχτυλα πάνω ἀπὸ τὴν Ἁγία
Σοφία. Τί συμβολίζει;" Κανείς δέν
μποροῦσε νὰ δώσει ἐξήγηση.

Σηκώνεται ὁ πατριάρχης Γεννάδιος, ὁ πρῶτος πα-
τριάρχης μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Πόλης, καὶ τοῦ λέγει:
"Μεγαλειότατε καὶ πέντε καλοὶ χριστιανοὶ νὰ ἦτανε
στὴν Πόλη, τὴν Πόλη δέν τὴν ἔπαιρνες". Καὶ πράγμα-
τι στὸ Βυζάντιο εἶχε πέσει μεγάλη ἁμαρτία.

Τοῦ ξαναλέει ὁ Μωάμεθ τοῦ πατριάρχη Γενναδίου:
"γιά πές μου τώρα, πόσο καιρό θά καθήσουμε ἐδῶ;" Καὶ
τοῦ ἀπαντᾷ ὁ πατριάρχης Γεννάδιος: "ἐν πέντε καὶ πέν-
τε καὶ πενήκοντα". Τουτέστι 555 χρόνια.

Ὁ Γεννάδιος ἦταν πατριάρχης ἀπὸ τό 1454 ἕως τό
1459. Ἀναφέρουμε ὅτι ὁ Γεννάδιος σχολάριος πα-
ραιτήθηκε ἀπὸ τὸν θρόνο γιὰ λόγους ὑγείας καὶ ὑπὸ

τό βάρος τῶν προβλημάτων. Ἀποσύρθηκε στή Μονή Βατοπεδίου τοῦ Ἁγίου Ὄρους καί κατόπιιν στήν Μονή τοῦ Τιμίου Προδρόμου, στίς Σέρρες. **Ὁ πατριάρχης ἐκοιμήθει τὸ 1468.**

Ἡ Ἐνθρόνισή του, ἔγινε στίς 4 Ἰανουαρίου τοῦ 1454



Ὁ τάφος τοῦ Γενναδίου Σχολαρίου, πρώτου Πατριάρχου μετά τήν Ἄλωση, βρίσκεται στή Μονή Τιμίου Προδρόμου Σερρῶν.

Προφητεία Ἰεζεκιήλ 595 - 572 π.Χ.



Κεφ. λή 3 "τάδε λέγει κύριος. Ἴδου ἐγὼ ἐπὶ σέ Γώγ, ἄρχοντα Ρῶς (Ρωσία), Μοσόχ, καὶ Θοβέλ καὶ συνάξω σε καὶ πᾶσαν τὴν δύναμήν σου, ἵππους καὶ ἵππεῖς ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας, συναγωγή πολλή, πέλται καὶ περικεφαλαί καὶ μάχαιραι...

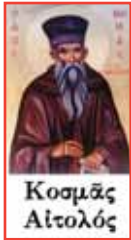


Προφητεία τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου 311μ.Χ.



Κρατήσῃ ἐπὶ ἑπταλόφου τὸ Ξανθὸν γένος ἐξ ἧς πέντε μῆνες. Ἐγερθήσεται ὁ Μέγας Φίλιππος μετὰ γλωσσῶν δέκα ὀκτώ (18 χῶρες, μέλη τοῦ ΝΑΤΟ). Συναχθήσονται ἐν τῇ Ἑπταλόφῳ καὶ συγκροτήσουσι πόλεμον ὃς οὐ γέγονε πώποτε.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ τοῦ ΑΙΤΩΛΟΥ 1714 - 1779 μ.Χ.



Καὶ ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός τὰ ἴδια προφητεύει.

1. Οἱ Τοῦρκοι θὰ φύγουν, ἀλλὰ θὰ ξανάρθουν πάλι καὶ θὰ φθάσουν ὡς τὰ Ἑξαμήλια. Στὸ τέλος θὰ τοὺς (διώξουν) στὴν Κόκκινη Μηλιά. Ἀπὸ τοὺς Τούρκους τὸ 1/3 θὰ σκοτωθεῖ, τὸ ἄλλο τρίτο* θὰ βαφτισθῆ καὶ μονάχα τὸ 1/3 θὰ πάει στὴν Κόκκινη μηλιά".
2. Οἱ Τοῦρκοι θὰ μάθουν τὸ μυστικό 3 μέρες γρηγορότερα ἀπὸ τοὺς χριστιανούς". (Τὸ ἀλβανικὸν χειρόγραφον ἔχει τὴν προφητείαν ὡς ἑξῆς: "Οἱ Τοῦρκοι θὰ τὸ καταλάβουν τρεῖς ἡμέρες γρηγορότερα ἀπὸ τοὺς χριστιανούς").
3. "Μετά τὸ γενικὸ πόλεμο θὰ ζήσει ὁ λύκος μέ τ' ἀρνί".
4. "Στὴν Πόλη θὰ χυθεῖ αἷμα, πού τριχρονίτικο δαμάλι θὰ πλέξη".
5. "Καλότυχος ὅποιος ζήσει μετά τὸ γενικὸ πόλεμο, θὰ τρώγει μέ ἀσημένιο κουτάλι...".
6. "Τόσα πολλὰ θὰ γίνουν, πού οἱ μανάδες θὰ γεννήσουν πρόωρα ἀπὸ τὸ φόβο τους".
7. ✓ "Θὰ σαῶς ἐπιβάλλουν **μεγάλο** καὶ **δυσβάστακτο φόρο**, ἀλλὰ **δέν** θὰ **προφθάσουν**".

8. "Θά βάλουν φόρο στίς κότες καὶ στά παράθυρα".
9. "Θά ζητήσουν νά σᾶς πάρουν καὶ στρατιώτες. Δέν θά προφθάσουν ὅμως".
10. "Οἱ κληρικοί θά γίνουν οἱ χειρότεροι καὶ ἀσεβέστεροι τῶν ὅλων".
11. "Τόν Πάπα νά καταράσθε, διότι αὐτός θά εἶναι ἡ αἰτία".
12. "Νά παρακαλεῖτε νά εἶναι ἡμέρα καὶ ὄχι νύχτα, καλοκαίρι καὶ ὄχι χειμῶνας".
13. "Πολλά θά συμβοῦν. Οἱ πολιτεῖες θά καταντήσουν σάν παράγκες".
14. "Θά ῥθεῖ καιρός πού οἱ χριστιανοί θά ξεσηκωθοῦν ὁ ἕνας κατά τοῦ ἄλλου".
15. "Δέν θά φθάσει ὁ στρατός στήν Πόλη, στή μέση τοῦ δρόμου θά ῥθει τὸ μαντάτο ὅτι ἔφθασε τὸ ποθούμενο".
16. Τὸ Ξανθὸ γένος θά ἐλευθερώσει τὴν Πόλη.
17. Ἡ τρεῖς μέρες ἢ τρεῖς μῆνες ἢ τρία χρόνια θά κρατήσῃ τὸ κακό.

* Αὐτὸ τὸ ἕνα τρίτο τῆς Τουρκίας (25 εκατομ.) πού βαπτίζεται, εἶναι Ἕλληνες κρυπτοχριστιανοί, γενίτσαροι, προερχόμενοι ἀπὸ τὸ Βυζάντιο. Τὸ 1453 πού χάθηκε ἡ πόλη, πουλήθηκαν σὰ σκλαβοπάζαρα 50 χιλιάδες Ἕλληνες καὶ Ἑλληνοποῦλες.

Ο ΠΑΤΕΡ ΕΦΡΑΙΜ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΙΖΟΝΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ



Ὁ πάτερ Ἐφραίμ ὁ ἀγιορείτης, ἡγούμενος ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Φιλοθέου τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἔλεγε στὰ κηρύγματά του περὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Βατάτζη, ὅτι αὐτός θά ἡγηθεῖ τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Λέγει τὰ ἐξῆς: "Πρὶν ἀπὸ χρόνια στό Ἅγιον Ὅρος ἦταν ἓνας ἀρχιερέας ὀνόματι ἱερόθεος ἀπὸ τὴν Μικρὰ Ἀσία. Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τὸν ἔβαλε στό Ἅγιο Ὅρος νά κάνει χειροτονίες καὶ λειτουργίες. Ἦταν ἓνας ἅγιος ἀρχιερέας. Ἀπὸ αὐτόν τὸν Ἅγιο Ἀρχιερέα ἀξιώθηκα τῆς ἱεροσύνης.

Ἦτανε εὐλογημένος ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Ἐνα θά σᾶς πῶ: Ἀγρυπνίες πού κάναμε 15 ὥρες, ὀγδόντα χρονῶν γέρος δέν ἐκάθετο καθόλου στό κάθισμα. Ἀπὸ τὸν θρόνο κατέβαινε στό στασίδι καὶ πάλι ὀρθιος αὐτός. Ὁ ἅγιος Ἀρχιερέας μᾶς εἶπε ὅτι εἶδε τὸν κοιμώμενο Ἰωάννη Βατάτζη, πού θά ἀναστηθεῖ. Τὸν εἶδε, διότι χεῖλη ἀρχιερέως οὐ ψεύδονται.

Μᾶς εἶπε τὴν ἀλήθεια καὶ τὸν ρωτήσαμε καθὼς ἦτανε μαζί μας στό ἐκκλησιάκι. Μᾶς τὰ ἔλεγε καὶ τὰ

ἀκούσαμε μέ τὰ αὐτιά μας. Ὑπάρχει αὐτός ὁ κοιμώμενος βασιλιάς καὶ θά ἀναστηθεῖ, τοῦ λέμε, πότε Γέροντα; "Ὅταν θά γίνει ὁ 3^{ος} Παγκόσμιος Πόλεμος". Ἐπίσης μᾶς εἶπε ὅτι τὸ δεξί του χέρι εἶναι στό σπαθί, τὸ ὁποῖο εἶναι μέσα στήν θήκη καὶ ὅταν τὸ σπαθί βγεῖ ἀπό τή θήκη του, τότε θά ἀρχίσει ὁ 3^{ος} Παγκόσμιος Πόλεμος. Καὶ ἐμεῖς ἀπό τὴν περιέργεια τοῦ λέγαμε; Σεβασμιότατε πόσο ἀπέχει τὸ σπαθί ἀπό τὴν θήκη; Ὀλίγοι πόντοι ἀπέμειναν νά βγεῖ".

Ὁ πάτερ Ἀφραΐμ στά κηρύγματά του, ἀναφέρεται πάντα στὸν Αὐτοκράτορα Ἰωάννη Βατάτζη.

Ὁ πάτερ Ἐφραΐμ, πού ζεῖ στήν Ἀριζόνα τῆς Ἀμερικῆς, κτήτωρ πολλῶν μοναστηριῶν στήν Ἀμερική.

Πρόσφατα σέ διαγωνισμό τοῦ ΑΣΕΠ, τέθηκε τὸ ἐρώτημα **ποιός εἶναι ὁ Μαρμαρωμένος Βασιλιάς;**

Ἡ σωστή ἀπάντηση ἦταν:
Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Βατάτζης.

Παρισινός κώδικας Suppl. Grec 467 Φ 191β-193β

Ὁ Θρῦλος διηγεῖται γιά τόν περιλύπο βασιλέα Κων/νο Παλαιολόγο νά περπατᾶ μαζί μέ ἄρχοντες πάνω στά τείχη τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων καί νά κοιτάζει τήν πύλη τοῦ Ἁγίου Ρωμανοῦ.

Ἐξω ἀπό τόν Ναό τῆς Ὑπεραγίας, θωρεῖ ὁ Βασιλεύς μία βασίλισσα ὅπου ἐρχόταν ἀπό ἔξω μέ πολλούς καί μπῆκε μέσα εἰς τόν Ναό. Ἀπορημένος ὁ τραγικός Αὐτοκράτορας μπαίνει κι ἐκεῖνος γιά νά δεῖ ποιά ἦταν ἡ βασίλισσα. Ἡ δέ βασίλισσα ἄνοιξε τήν ὠραίαν πύλην καί ἐμπῆκε μέσα καί ἐκάθισεν εἰς τὸ ἱερόν σύνθρονον καί ἔδειξε σχῆμα λυπητικόν.

Καί εἶπε πρὸς τόν βασιλέα: "Ἀφόντας μοῦ ἐπαρέδωσαν ταύτην τὴν ταλαίπωρον Πόλιν, πολλές φορές τὴν ἐγλίτῳσα ἀπὸ ὀργές θεϊκές. Ἀλλά καί τώρα ἐπαρακάλεσα τόν Υἱόν καί Θεόν, καί ὅμως ἐγένετο ἀπόφασις ὅτι θά παραδοθεῖτε εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀλλοτρίων, διότι αἱ ἁμαρτίαι τοῦ λαοῦ ἄναψαν τόν θυμόν τοῦ Θεοῦ. Καί λοιπόν ἄφες τὸ στέμμα τῆς Βασιλείας ἐδῶ νά τὸ φυλάξω, ἕως νά εὐδοκήσει ὁ Θεός νά ἔλθει ἄλλος νά τὸ παραλάβει καί σύ οἴπαγε νά ἀποθάνεις ὅτι ἔτσι ὤρισε ὁ Θεός".

Κώδιξ μονῆς φ 25α

Ἐγὼ εἰμί ὁ βασιλεύς ὁ πένης

"Καὶ μαθόντα περὶ αὐτῶν ὅτι ἐντός ἐστι τοῦ ἀμπελώνος ἐξῆλθεν ἡ φήμη καὶ ἡ ἀριστεία τοῦ βασιλέως ἐν παντί τόπῳ καὶ ἐξῆλθον σοφοὶ καὶ γραμματεῖς οἰκιστοὶ καὶ ὑπάτοι, σατράπαι καὶ τοπάρχαι, ἔπαρχοι καὶ στρατηγοὶ καὶ μαθόντες δὲ καὶ δεασάμενοι ἔλαβον ἕκαστος τὸ ἑαυτοῦ καταθύμιον ἐρωτήσουσι δὲ τὸ βασιλέα λέγοντες "πῶς ἀκούει τὸ ὄνομά σου", ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει: ὁ πτωχὸς ὁ πτωχολέων, τὸ ὄνομά μου **Ἰωάννης** τῶν πάντων εἰμί δ' ἐργάτης καὶ ἦλθον νά θεωρήσω μόνον τὰς τριακονταεξὶ ἡμέρας.

Ἐγὼ εἰμί ὁ βασιλεύς ὁ πένης, ὁ ἐλεῶν πτωχοὺς καὶ πένητας, τὸ δὲ ὄνομά μου ἰῶτα καὶ ὠμέγα σὺν τῇ μακρᾷ ὃ λέγεται Ἰωάννης καὶ ἐλήλυθα ἐν τῇ κτίσει τῶν Χριστιανῶν πρεσβείαν, ἵνα βλέπω τούτους καὶ φυλάττω ἐν χρόνοις τριακονταεξὶ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πορεύομαι ὅθεν ἐξῆλθον.

Ὁ Ἅγιος Ἀναστάσιος 1764 μ.Χ.

Στό σημεῖο πού ἔπρεπε νά εἶναι ἡ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, δέν ὑπῆρχε εἰκόνα, ἀλλά θρόνος βασιλικός, ὅπου καθόταν ἡ ἴδια ἡ ἀειπάρθενος Παντάνασσα, στήν ὁποία εἶναι ἀφιερωμένη ἡ Βασιλεύουσα, ἐνῶ γύρω της παράστεκε πλήθος ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων.

Στ' ἀριστερά τοῦ θρόνου, λίγο παρακάτω, ἦταν ἓνας ἄλλος θρόνος, ὅπου καθόταν κάποιος γηραλέος (δέν ξέρω ἂν κοιμόταν ἢ ἂν ἦταν ξύπνιος) στήν κεφαλή του εἶχε διάδημα καὶ στά χέρια του κρατοῦσε εὐαγγέλιο κλειστό, πού ἦταν καταστόλιστο. Κυκλικά μέσα στόν ναό ὑπῆρχαν κι ἄλλοι θρόνοι. Ρώτησα τόν Ἀναστάσιο:

"Ἐπειτα πλησίασαν στήν Ὠραία Πύλη, ὅπου ἔστεκε ὁ Κύριος. Ὁ γηραλέος προσκύνησε μέ κατάνυξη καὶ ὁ Κύριος τοῦ μετέδωσε τὰ ἄχραντα μυστήρια ἀπό τὸ ἅγιο Ποτήριο. Ἀκολουθῶς πῆρε τὸ Εὐαγγέλιο ἀπό τὰ χέρια τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τὸ παρέδωσε στά χέρια του, ἐπίσης καὶ τὴν κορώνη ἀπό τὰ χέρια τοῦ Μητροφάνη καὶ τοῦ τὴν τοποθέτησε στήν κεφαλή. Γιά τὸ μυστηριῶδες αὐτό πρόσωπο τοῦ ἐστεμμένου γηραλέου τὸ χειρόγραφο μεταξύ ἄλλων ἀναφέρει τὰ ἐξῆς: "Σημείωσε ὅτι αὐτός ὁ γηραιός ἦταν ὁ μέλλον νά βασιλεύσει, περί τοῦ ὁποίου ὁ **Ἅγιος Ταράσιος λέει:** Θά ἐγερθεῖ ὁ βασιλεύς, πού στήν ἀρχή τοῦ ὀνόματός του ἔχει τὸ **"Ι"** καὶ στό τέλος τὸ **"ς"** δηλαδή **Ἰωάννης**".

Ὁ καθηγητὴς Κωνσταντῖνος Ἄμαντος

Ὁ καθηγητὴς τῆς βυζαντινῆς ἱστορίας τοῦ πανεπιστημίου Ἀθηνῶν **Κωνσταντῖνος Ἄμαντος** (1874-1960) ἀναφέρει γιὰ τὸν Ἰωάννη Βατάτζη ὅτι: «*ὕμνηθη καὶ ζῶν καὶ μετὰ θάνατον ὡς οὐδεὶς ἴσως ἄλλος αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου*». Ἐπίσης ὅταν ἡ Βουλή τῶν Ἑλλήνων ἐζήτησε ἀπὸ τὸν μεγάλο αὐτό βυζαντινολόγο νὰ προτείνει ποιοῦ πορτραῖτο Βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος ἔπρεπε νὰ ἀναρτηθεῖ στή Βουλή, ἐκεῖνος πρότεινε τὸν **Ἅγιο Ἰωάννη Δούκα Βατάτζη τὸν Ἐλεήμονα**, ὥστε νὰ εἶναι πρότυπό τους καὶ νὰ τούς φωτίζει.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΚΑΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΛΟΓΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ ΕΞΥΜΝΟΥΝ ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗ ΒΑΤΑΤΖΗ.

Κωνσταντῖνος Ἄμαντος, ἱστορικός
Γιῶργος Ἀκροπολίτης, ἱστορικός Θεολόγος
Κ. Παπαρηγόπουλος, ἱστορικός
Νικηφόρος Γρηγοῤῥᾶς, ἱστορικός - Φιλόσοφος
Γιῶργος Παχημέρης, ἱστορικός Κῶν/πόλη
Νικήτας Χωνιάτης, ἱστορικός – Θεολόγος
Φώτης Κόντογλου
Κάρολος Ντίλ, Γάλος ἱστορικός
Γ. Στρογκόρκι, Σέρβος ἱστορικός – Βυζαντινολόγος
Στήβεν Ράνσιμαν, ἱστορικός
Α. Α. Βασίλιεφ, ἱστορικός

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Γ΄ ΔΟΥΚΑΣ ΒΑΤΑΤΖΗΣ

Ο ΕΛΕΗΜΩΝ



Τό 1222 σέ ηλικία 47 ἐτῶν, ἀπεβίωσε ὁ πρῶτος αὐτοκράτορας τῆς Νίκαιας ὁ Θεόδωρος Λάσκαρης, καί τήν ἴδια χρονιά στέφθηκε αὐτοκράτορας ὁ γαμβρός τοῦ Ἰωάννης Γ΄ Δούκας Βατάτζης, τρίτος στή σειρά ἀπό τούς ὀκτώ αὐτοκράτορες σέ ὅλη τήν διάρκεια τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας μέ τό ὄνομα Ἰωάννης.

Ὁ Ἰωάννης Δούκας Βατάτζης γεννήθηκε στό Διδυμότειχο τό 1193. Πατέρας τοῦ ἦταν ὁ Δούκας τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων καί δομέστικος τῆς ἀνατολῆς, Βασίλειος Δούκας Βατάτζης καί ἡ μητέρα τοῦ Ἀγγελίνα ἦταν κόρη τοῦ Ἰσαακίου, γιοῦ τοῦ Κωνσταντίνου Ἀγγέλου, καί τῆς Θεοδώρας Κομνηνῆς, κόρης τοῦ Ἀλεξίου Ἀ΄ Κομνηνοῦ.

Ὁ **Ἰωάννης Βατάτζης** ὁ ἐλεήμων παντρεύτηκε 2 φορές. Πρώτη του γυναίκα ἦταν ἡ **Εἰρήνη Λάσκαρη**. Κόρη τοῦ Αὐτοκράτορα τῆς Νίκαιας, **Θεόδωρου Λάσκαρη**. Ἡ Εἰρήνη, πέθανε τό 1241.

Ἡ δεύτερή του γυναίκα, ἦταν ἡ **Ἄννα-Κωσταντία**. Κόρη τοῦ Αὐτοκράτορα **Φρειδερίκου** τῆς Γερμανίας.

Ὁ Ἰωάννης Βατάτζης ἀπέκτησε ἕνα παιδί (τόν **Θεόδωρο**) μέ τήν πρώτη του γυναίκα, τήν Εἰρήνη Λάσκαρη. Δέν ἀπέκτησε ἄλλα παιδιά.

Η Δεύτερη γυναίκα του Ἰωάννη Βατάτζη

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἄννα-Κωσταντία (Κονστάνς), μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Βατάτζη κατέληξε σέ ἓνα ἰσπανικὸ μοναστήρι τῆς Ἁγίας Βαρβάρας στή Βαλένθια. Ἐκεῖ, ἀναφέρει ὁ Γάλος Ἱστορικός Κάρολος Ντίλ, στή Βαλένθια τῆς Ἰσπανίας στήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη, στό παρεκκλήσι τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, βλέπουμε ἓνα ξύλινο φέρετρο, ἐπάνω στό ὁποῖο εἶναι χαραγμένη στήν ἰσπανικὴ γλῶσσα ἡ πιό κάτω ἐπιγραφή: «Ἐδῶ κοιμᾶται ἡ ντόνα Κονστάνς αὐγούστα-αὐτοκράτειρα τῆς Ἑλλάδος».

Ταῦτα ὅλα εἶναι γραμμένα εἰς τὰ ἱερά βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ εἰς τὰς προφητείας τῶν μετὰ Χριστὸν Ἁγίων πατέρων μας.

ΟΙ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ

Θεόδωρος Α΄ Λάσκαρις	1204 – 1222
Ἰωάννης Γ΄ Βατάτζης	1222 – 1254
Θεόδωρος Β΄ Λάσκαρις	1254 – 1258
Ἰωάννης Δ΄ Λάσκαρις	1258 – 1261
Μιχαήλ Η΄ Παλαιολόγος	1258 – 1261

Ὁ δικέφαλος ἀετός γιά πρώτη φορά χρησιμοποιοῦν ἤθηκε ἀπό τούς αὐτοκράτορες τῆς Νικαίας. Τὴν παράλλαξε ὅμως ὁ Ἰωάννης Γ΄ ὁ Βατάτζης (1222 - 1254), προσθέτοντας ρομφαία στό δεξί του πόδι καί ὑδρόγειο μέ σταυρό στό ἀριστερό πόδι τοῦ ἀετοῦ.

Ἀπὸ τὸ **1261** κυβέρνησαν τὸ Βυζάντιο οἱ **Παλαιολόγοι** μὲ πρῶτο τὸν **Μιχαήλ** καὶ τελευταῖο τὸν **Κωνσταντῖνο Παλαιολόγο** ἕως τὸ 1453 πού χάσαμε τὴν πόλη.

Οἱ Παλαιολόγοι ἦταν ἔντεκα.

Πέντε ἦταν μὲ τὸ ὄνομα **Ἰωάννης**, τρεῖς μὲ τὸ ὄνομα **Ἀνδρόνικος**, ἓνας **Ἐμμανουήλ**, ἓνας **Μιχαήλ** καὶ τελευταῖο τὸν **Κωνσταντῖνο Παλαιολόγο**, πού χάσαμε τὴν Πόλη...

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

**Τοῦ Ὁσίου Νείλου, ὁ ὁποῖος ἤσκησεν
εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος τὸ 1651 μ.Χ. περὶ
τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ περὶ
τῶν Ἀνθρώπων τοῦ τελευταίου αἰῶνος.**

*(Πιστόν ἀντίγραφον ἀπὸ τὸ βιβλίον "Εὐαγγελικός
Κήπος" τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σταυροβουνίου Κύπρου).*



Κατὰ τὸ 1900 ἔτος βαδίζοντες πρὸς τὸν με-
σασμόν τοῦ 8^{ου} αἰῶνος ἄρχεται ὁ κόσμος
τοῦ καιροῦ ἐκείνου, νά γίνεται ἀγνώριστος.
Ὅταν πλησίαση ὁ καιρὸς τῆς ἐλεύσεως
τοῦ Ἀντιχρίστου θά σκοτισθῇ ἡ διάνοια τῶν
ἀνθρώπων ἀπὸ τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς καὶ θά
πληθυνθῇ σφόδρα ἡ ἀσέβεια καὶ ἡ ἀνομία, τότε
ἄρχεται ὁ κόσμος νά γίνεται ἀγνώριστος, αἱ μορφαί
τῶν ἀνθρώπων θά μετασχηματίζονται καὶ δέν θά
γνωρίζονται οἱ ἄνδρες ἀπὸ τὰς γυναῖκας διὰ τῆς
ἀναισχύντου ἐνδυμασίας καὶ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς,
οἱ τότε ἄνθρωποι θά ἀγριέψουν καὶ θά γίνουν ὡσάν
θηρία ἀπὸ τὴν πλάνην τοῦ Ἀντιχρίστου.

Δέν θά ὑπάρχει σεβασμὸς εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς γε-
ροντότερους, ἡ ἀγάπη θά ἐκλείψῃ, οἱ δέ ποιμένες τῶν
χριστιανῶν Ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς θά εἶναι ἄνδρες κε-
νόδοξοι, παντελῶς μὴ γνωρίζοντες τὴν δεξιάν ὁδὸν ἀπὸ

τὴν ἀριστεράν" τότε θὰ ἀλλάξουν τὰ ἦθη καὶ οἱ πα-
ραδόσεις τῶν Χριστιανῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ σωφροσύνη θὰ ἀπολεσθῆ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους
καὶ θὰ βασιλεύσῃ ἡ ἀσωτία. Τὸ ψεῦδος καὶ ἡ φιλαρ-
γυρία θὰ φθάσουν εἰς τὸν μέγιστον βαθμόν, καὶ οὐαί
εἰς τοὺς θησαυρίζοντας ἀργύρια.

Οἱ πορνεῖαι, μοιχεῖαι, ἀρσενοκοιτίαι, κλοπαί καὶ
φόνοι, θὰ πολιτεύωνται, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ διὰ
τὴν ἐνέργειαν τῆς μεγίστης ἁμαρτίας καὶ ἀσελγίας, οἱ
ἄνθρωποι θέλουν στερηθῆ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος, ὅπου ἔλαβον εἰς τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, ὡς καὶ τὴν
τύψιν τῆς συνειδήσεως.

Αἱ Ἐκκλησίαι δέ τοῦ Θεοῦ θὰ στερηθοῦν εὐλαβῶν καὶ
εὐσεβῶν ποιμένων καὶ ἀλλοίμονον τότε εἰς τοὺς ἐν τῷ
κόσμῳ εὐρισκομένους χριστιανούς.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΚΙ ΑΔΕΣΜΕΥΤΑ ΔΕΝ ΕΑΛΩ Η ΠΟΛΙΣ

Γράφει ἡ κυρία Ἑλένη Κυπραίου
Δημοσιογράφος, Συγγραφέας
ἀπό Ἀθηναϊκὴ ἔφημερίδα 28/5/90

Δέν Ἐάλω ἡ Πόλις! Δέν ἀλώνονται οὔτε τὰ ἰδανικά, οὔτε τὰ σύμβολα, ἀλλά οὔτε κι ὁ Ἑλληνισμός. Μόνο γιά λίγο καιρό ξαποσταίνουν καὶ ξανά πρὸς τὴ δόξα τραβοῦν! Ἡ Πόλις εἶναι μέσα μας. Ἡ ἀπαρχὴ τῆς νέας πορείας μας. Μέ τίς ἐξάρσεις καὶ τίς παρακμές, τίς περιπέτειες, τὰ πλήγματα καὶ τίς ἀναλαμπές της. Δέν πεθαίνει ἔτσι εὐκόλα ὁ Ἑλληνισμός. Ὅσες συνωμοσίες κι ἂν ὑφανθοῦν ἐναντίον του. Ὅσοι μίσθαρνοὶ ἠγέτες κι ἂν τὸν καταταλαιπωρήσουν. Εἶναι ἀπρόβλεπτος ὁ Ἑλληνισμός. Ἐκεῖ πού σκύβει βαθειά τὸ κεφάλι, ἐξουθενωμένος ἀπ' τὴ βία, ἀνατινάζει ὄρθιο τὸ κορμί του, ἀναγεννώμενος ἀπ' τίς στάχτες του.

Οἱ διάσπαρτες ἄλλοτε, μοναχικὲς φωνές τῶν ἀνησυχούντων Ἑλλήνων, πύκνωσαν.

ΠΟΙΟΣ ΜΑΧΕΤΑΙ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ; ΠΟΙΟΣ ΕΚΠΟΡΘΗΣΕ ΤΗΝ ΠΟΛΗ; ΚΙ ΑΠΟ ΠΟΥ ΕΙΣΕΒΑΛΕ στὶς μισογρεμισμένες της γειτονιές; Λέγεται, πὼς προδότης ὑπέδειξε στὶς ὀρδές τοῦ σουλτάνου τὴν Κερκόπορτα.

Ἦταν Ἑλληνας αὐτός ὁ προδότης; Βίωσε κι αὐτός τὴν ἀγωνία τῆς Βασιλεύουσας πού ἔπνεε τὰ λοίσθια;

Τί σημασία ἔχει; Ἡ Πόλις, ἤδη τὸ 1453, εἶχε μεταβληθεῖ σέ ΣΥΜΒΟΛΟ.

Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία δέν ὑφίστατο πιά. Ὁ Ἑλληνισμὸς ἔπρεπε νά ἀναδιπλωθεῖ γιὰ νά ἐπιζήσει, ἔστω καὶ μέσα σέ μακραίωνη δουλεία.

Ἐπάρχει ἓνα στοιχεῖο, πού παραβλέπουν, ὅσοι τάσσουνται ὑπὲρ τῆς ἐκδοχῆς τῆς ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΣ ἔναντιὸν τῆς Ἑλλάδος: Τῆ ΘΕΙΑ ΠΡΟΝΟΙΑ. Κανένα ἔργο ἀνθρώπινο, σέ ἀτομικὴ ἢ συλλογικὴ κλίμακα δέν συντελεῖται χωρὶς τῆ ΘΕΛΗΣΗ τοῦ ΘΕΟΥ.

Μᾶς τὴν ἀφηγήθηκε, πρὶν μερικὰ χρόνια, προσωπικότητα ἀξιόλογη (τηροῦμε τὴν ἀνωθυμία της) καὶ πάντως οὔτε εὐφάνταστη, οὔτε παραμυθολογᾶ.

Πρὶν μερικὰ χρόνια, λοιπὸν λιγότερα ἀπὸ δεκαετία, ὑπηρετοῦσαν, ἀπ' τῆ μία κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ Ἑβρου, στά σύνορα, πού διαιροῦν τὴ Θράκη μας στά δύο, ἀντίστοιχα, Ἕλληνας καὶ Τοῦρκος στρατηγός.

Οἱ δύο ἄνδρες εἶχαν συνδεθεῖ μέ στενὴ μεταξύ τους φιλία. Πολύ περισσότερο πού ὁ Τοῦρκος στρατηγός, εἶχε σύζυγο Ἑλληνίδα. Ὄταν ἔφθασε ὁ καιρὸς νά μετατεθοῦν γιὰ ἄλλη ὑπηρεσία, προσκάλεσε ὁ Τοῦρκος τὸν Ἕλληνα συνάδελφό του. "Τόσον καιρὸ", τοῦ εἶπε, "περάσαμε ἀνέφελα μαζί. Οἱ διαφορὲς πού ἔχουν οἱ δύο χῶρες μας, μεταξύ τους, δέν ἐπηρέασαν τὴ φιλία μας. Ἀλλὰ κι' ἐμεῖς οἱ Τοῦρκοι θεωροῦμε τὴ φιλία ἱερή. Θὰ ἤθελα αὐριο τὸ βράδυ νά σοῦ τὸ ἀποδείξω".

Τὴν ἐπόμενη, στίς 10 ἀκριβῶς, ὁ Ἕλλην ἐπιβιβαζόταν στό ἰδιωτικό αὐτοκίνητο τοῦ Τούρκου. Νύχτα ἀφέγγαρη ἦταν. Ἐρημικοί οἱ δρόμοι. Ἀνοιχτή κι ἡ λεωφόρος ταχείας κυκλοφορίας πρὸς τὴν Πόλη.

Κοντά μεσάνυχτα πρέπει νά πλησίασαν στίς παρυφές της. Ὑπνος βαθύς εἶχε καθηλώσει στά κρεβάτια τοὺς κατοίκους της. Ἡσυχία στοὺς δρόμους.

Γρήγορος, ὁ ὀδηγὸς Τοῦρκος, μπῆκε, βγῆκε ἀπὸ στενά, ἀπὸ περιπεπλεγμένα σάν κουβάρια καλντερίμια.

Νύχτα ἀφέγγαρη. Ἔσβησε τὴ μηχανή, σταμάτησε μπροστά σέ καγκελόπορτα μέ γραφές στά Ἑλληνικά:

Ὁ γοργὸς ρυθμὸς, ἡ ἀγωνία, ἡ περιέργεια, δέν ἄφηναν στὸν Ἕλληνα περιθώρια νά ψάξει, οὔτε κἂν νά προβληματισθεῖ.

Ἀκολουθοῦσε τὸν Τοῦρκο πειθήνια, σάν αὐτόματο, χωρίς φόβο, μέ περίσσια ἐμπιστοσύνη. Οὔτε κἂν πού τοῦ πέρασε ἀπ' τὸ μυαλό, πὼς μποροῦσαν νά'ναι καὶ κακές οἱ προθέσεις του.

Στάθηκαν μπροστά σέ διπλομανταλωμένη σιδερένια στενή θύρα. Ἐβγαλε κλειδί ἀπ' τὴν τσέπη του ὁ Τοῦρκος. Ξεκλείδωσε. Ἄνοιξε. Ὑπόγειο ἦταν. Μούχλα ἀνέδιναν οἱ τοῖχοι. Μούχλα καὶ κλεισούρα.

Ὁ Τοῦρκος ἤξερε. Ἀλλὰ δέν ἤξερε ἀκόμη ὁ Ἕλληνας. Δέν μποροῦσε νά δικαιολογήσει τὴν περιπλάνηση.

Μά οὔτε καὶ πρόφταινε νά προβληματιστεῖ. Ἀκολουθοῦσε. Μέ τὴν βεβαιότητα, πὼς ἡ στιγμή ἦταν μο-

ναδική. Πώς δέν θά ἔχε τὴν εὐκαιρία, ποτέ ξανά, νά τὴν ξαναζήσει. Ἀκολουθοῦσε. Ὀνειρευόταν ἄραγε; Ὑπνοβατοῦσε;

Φτερωμένη ἢ φαντασία του, ἀνάπλαθε μονοπάτια, πού μόνο σέ ἔλαφρύ ὕπνο βαδίζει κανεῖς;

Ἕνα ἦταν σίγουρο: Δέν θά ξανάβρισκε ποτέ τόν δρόμο. Δέν θά τόν ξανάβρισκε χωρίς ὁδηγό.

Εἶχαν φτάσει στό τέρμα.

Θύρα καί πάλι ἀρματωμένη μπροστά τους. Βαριά σιωπή. Ἡ σιγή τῆς ὕστατης ὥρας. Πού ἦρθε νά διακόψει μόνο τὸ τρίξιμο τῆς κλειδαριάς. Τὸ γκρίνιασμα τοῦ σκουριασμένου σίδηρου. Μισάνοιξε ἡ βαριά θύρα.

Ἰσχνό φῶς στό ἐσωτερικό. Ὑπερκόσμιο. Μυστηριακό. Ὑπόγειο; Μπουντρούμι; Κενοτάφιο;

«ΖΗ Ο ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ! Δέν εἶναι θρύλος. Ψεύτικη ἐλπίδα. Ὀνειροφαντασία. Εἶναι ΑΛΗΘΕΙΑ. Δές καὶ μόνος σου».

Στό πάτωμα, μισοανασηκωμένο στὸν ἓνα ἀγκώνα ὁ Ἕλληνας εἶδε, εἶδε μέ τὰ μάτια του, τόν ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΙΑ ΑΝΑΣΗΚΩΜΕΝΟ.

Ρῖγος μεταφυσικό τόν διαπέρασε. Θόλωσαν ἀπ' τὰ δάκρυα τὰ μάτια του. Θαμπώθηκε ἡ ὄρασή του.

Ἐκανε τὸ σταυρό του. Μπροστά του, ἐκεῖ, σέ ἀπόσταση ἀνάσας, τὸ ΘΑΥΜΑ.

Κι ἦταν αὐτός, ὁ τυχερός, πού εἶχε ἀξιωθεῖ νά τὸ ζήσει μέ τίς αἰσθήσεις του. Σέ συγκεκριμένο χῶρο καί χρόνο.

Πηχτή ἢ σιωπή, σχεδόν, κοβόταν μέ τὸ μαχαίρι.

Μίλησε καὶ πάλι ὁ Τοῦρκος:

"Πρὶν μερικά χρόνια κειτόταν στό ἔδαφος ὁ ΜΑΡ-
ΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ.

Τόν τελευταῖο καιρό ἄρχισε σιγά - σιγά ν'
ἀνασηκώνεται. Πᾶμε".

Ξανάκλεισαν τή θύρα. Τήν ξανακλείδωσαν.

Ἄντιστροφα βγήκαν μέχρι τήν αὐλή ἀπ' τὰ ὑπόγεια.

Ξαναπέρασαν τήν καγκελλένια πόρτα.

Δέν ἄφησαν πίσω ἴχνη ἀπ' τίς πατημασιές τους. Κα-
νεῖς δέν τοὺς εἶχε δεῖ. Μπήκαν στό αὐτοκίνητο πῆραν
τόν δρόμο τοῦ γυρισμοῦ.

Σιωπηλοί χωρίς ν' ἀνταλλάξουν κουβέντα.

Δέν εἶχε ἀκόμη ξημερώσει σάν ἔφτασαν στόν Ἔβρο.
Προτοῦ ἀποχωριστοῦν, φιλήθηκαν σταυρωτά. Τὸ ποτάμι
κυλοῦσε ὀρμητικά πρὸς τὸ Αἶγαῖο.

"Γυρίζει πίσω τὸ ποτάμι", μονολόγησε ὁ Ἕλλην στρα-
τηγός. "Γυρίζει ὅταν τὸ θελήσει ὁ Θεός".

Ἰπηρετήσε ἀργότερα στό Κέντρο. Προτοῦ
ἀποστρατευθεῖ θεώρησε ὑποχρέωσή του ν' ἀποκαλύψει
τὸ μεγάλο μυστικό στήν προσωπικότητα πού μᾶς τὸ
ἐμπιστεύθηκε, καὶ ὀνομάζοντας καὶ τόν στρατηγό,
κάτω ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγιᾶς. Κά-
ναμε καὶ μεῖς τὸ σταυρό μας μουρμουρίζοντας "ΔΕΝ
ΕΛΩ Η ΠΟΛΙΣ".

ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΗ

* Ἡ Λαϊκὴ παράδοση λέει γιὰ τὸν Κωνσταντῖνο Παλαιολόγο. Στὴν πραγματικότητα κανεὶς Ἄγιος καὶ κανεὶς προφήτης δὲν μιλάει γιὰ Κωνσταντῖνο, ὅλοι οἱ προφῆτες μιλοῦν γιὰ Ἰωάννη.

* Ὁ Ἕλληνας στρατηγὸς πέθανε τὸν Φεβρουάριο τοῦ 2001 πλήρης ἡμερῶν. Ἐμεῖς μετὰ ἀπὸ ἐπιστάμενη ἔρευνα, ἀναζητήσαμε καὶ βρήκαμε τὴν ἀδερφή τοῦ στρατηγοῦ καὶ μᾶς ἐπιβεβαίωσε ὅτι ἡ μοναδικὴ ἐμπειρία πού εἶχε ὁ ἀδελφός της ἦταν πραγματικότητα, εἶδε μέ τὰ μάτια του τὸν Αὐτοκράτορα Ἰωάννη, γιατί ἔτσι ἔγραφε ἡ ἐπιγραφή πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι.

Ὅταν πῆγα στὴν Ἀθήνα καὶ συνάντησα τὴν ἀδελφή τοῦ Ἕλληνα στρατηγοῦ τὴν κυρία Ἐλένη, μᾶς ἔλεγε: ὁ στρατηγός, τὸ μεσημέρι πού τρώγαμε ὅλοι μαζί στό σπίτι, μᾶς ἔλεγε γιὰ τὸν Αὐτοκράτορα, γιὰ τὸν ὁποῖο τοῦ ἔδειξε τὸ μυστικὸ ὁ Τοῦρκος στρατηγός.

Μᾶς τὸ ἔλεγε τακτικά ὁ Ἕλληνας στρατηγός: *"πῆγα σέ πολλά κράτη, τέτοιο ὄμορφο ἄντρα σάν τὸν αὐτοκράτορα δὲν ξαναεἶδα στὴ ζωὴ μου, πολὺ ὄμορφος ἄντρας, νόμιζες ἦταν ζωντανός χωρίς νά ἔχει σημάδια νεκρότητας"*.

ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ τοῦ Αὐτοκράτορα ἔγραφε **Ἰωάννης**.

Ἀλλὰ δὲν ἤξερε ποίος Ἰωάννης εἶναι.

Αὐτὰ ἔλεγε ὁ Ἕλληνας στρατηγός στὴν ἀδελφή του.

Τὸν εἶδε σίγουρα τὸν Αὐτοκράτορα ὁ Ἕλληνας στρατηγός, τὸν Ἅγιο Ἰωάννη Βατάτζη τὸν μέγα ἐλεήμονα.

ΛΕΩΝ Ο ΣΟΦΟΣ
Ο ΦΙΛΕΥΣΠΛΑΧΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΑΣ
ΚΑΙ Η ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Όταν βασιλεύς ὁ μέγας καί φιλόχριστος αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου Λέων ὁ σοφός, στήν αὐλή τοῦ παραβρίσκονταν μεταξύ τῶν ἄλλων καί οἱ ἅγιοι πατέρες ὅσιος Ἀνδρέας ὁ σαλός καί ὁ Ἐπιφάνιος. Ἐκεῖ ἔγινε καί ἡ ἀποκαλυπτική παρακάτω κουβέντα γιά τό πότε θά γίνει τό τέλος τοῦ κόσμου, ἀπό ποιά σημεῖα θά καταλάβουν οἱ ἄνθρωποι ὅτι πλησιάζει ἡ συντέλεια καί ποιά θά εἶναι τά σημάδια ποῦ θά τή φανερώσουν;

«Κατά τίς ἔσχατες ἡμέρες θά ἀναστήσει ὁ Θεός κάποιο βασιλιά ἐκ πενίας. Ὁ βασιλιάς αὐτός θά πολιτευθεῖ μέ δικαιοσύνη, θά σταματήσει ὅλους τους πολέμους καί θά πλουτίσει τούς φτωχοῦς. Θά ἐπικρατήσῃ τότε μεγάλη χαρά καί ἀγαλλίαση. Ἡ γῆ καί ἡ θάλασσα θά δίνουν πλοῦσια τά ἀγαθά τους. Ἡ ζωή θά κυλᾷ γαλήνια καί εἰρηνικά καί οἱ ἄνθρωποι θά εὐφραίνονται κατά τή διάρκεια τῆς βασιλείας τοῦ ὅπως τόν καιρό τοῦ Νῶε, μέχρις ὅτου νά ἔρθῃ μετά τή συντέλεια τοῦ κόσμου.»

Ἡ Ρωσία θά εἶναι κυρίαρχος τοῦ Τρίτου Παγκοσμίου Πολέμου

Ἀναφέρεται εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους λαοὺς πού λέγονται Ρῶσοι. (Σήμ. προφητεία Μεθοδίου "κρατήσῃ ἐπὶ ἐπταλόφου τὸ "Ξανθὸν γένος" + Ἀγίου Ἀνδρέα ὁ διὰ Χριστὸν σαλὸς τὸ Ξανθὸν ἔθνος εἰσελεύσεται οὐτινος ἢ προσηγορία πρόκειται ἐν τῷ 17^{ου} στοιχείῳ τῶν 24^{ων} στοιχείων ἀνακεφαλαιουμένων = Ρ = Ρωσία", + Ἀγίου Ἀγαθαγγέλου "Ρωσία ξύπνησον γοῦν ἐκ τοῦ ὕπνου". Ἅγιος Κοσμᾶς Αἰτωλὸς "ξένος στρατὸς θά ἔλθει, Χριστό θά πιστεύει γλῶσσα δέν θά ξέρει". + Ἐπί τοῦ τάφου τοῦ Μ. Κωνσταντίνου: "Τὸ δέ Ξανθὸν γένος ἅμα μετὰ τῶν πρακτόρων ὅλων Ἰσμαήλ τροπώσουσιν τὴν Ἐπτάλοφον ἐπάρουν μετὰ τῶν προνομίων".

**Ἡ Ρωσία εἶναι κυρίαρχος τῶν Στενῶν της
Πόλεως 5 μῆνας. Εἰς τό διάστημα αὐτό, θά
γίνονται αἱ σκληρότερε μάχαι καί οἱ νεκροί
ἀμφοτέρων θά εἶναι ἄπειροι.**

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ



Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΟΥΚΑΣ ΒΑΤΑΤΖΗΣ ὁ Ἐλεήμων, γεννήθηκε τὸ 1193 στὸ Διδυμότειχο. Καταγόταν ἀπὸ οἰκογένεια ἡ ὁποία βρισκόταν κοντὰ στὴ βασιλική σύγκλητο, ἀφοῦ ὁ παππούς του Κωνσταντῖνος, ὁ Βατάτζης λεγόμενος, ἦταν Στρατοπεδάρχης τοῦ βασιλέως Μανουήλ τοῦ Κομνηνοῦ.

Ὅταν κοιμήθηκαν οἱ γονεῖς τοῦ Ἰωάννη, τοῦ ἄφησαν πολὺ μεγάλη περιουσία, τὴν ὁποία ὅμως ὡς σώφρων ἐκεῖνος, μοίρασε στοὺς φτωχοὺς, καθὼς καὶ σὲ ἀφιερῶματα στοὺς Ἱερούς Ναοὺς καὶ στὶς Ἐκκλησίες, διότι "μακάριοι οἱ ἀγαπῶντες τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου Σου".

Στὴ συνέχεια ὁ Ἰωάννης, μίᾳ πού ἡ Κωνσταντινούπολη ἦταν στὰ χέρια τῶν Φράγκων, κατευθύνθηκε στὸ Νυμφαῖο τῆς Βιθυνίας, ὅπου καὶ ἦταν ἡ ἔδρα τῆς αὐτοκρατορίας μας, ἀφοῦ ἀπὸ τὸ 1204 ὁ Πόλη εἶχε ἀλωθεῖ καὶ κατακυριευθεῖ μέ δόλο ἀπὸ τοὺς "Σταυροφόρους" καὶ νέος αὐτοκράτωρ εἶχε ἀνακηρυχθεῖ στὴ Νίκαια τῆς Βιθυνίας ὁ εὐσεβέστατος Θεόδωρος Λάσκαρης, ὁ ποιητὴς τῆς Μεγάλης Παράκλησης στὴν Παναγία, τὴν ὁποία καὶ ψάλλουμε ἐναλλάξ μέ τὴν Μικρή,

κάθε ημέρα, από την 1η έως τις 15 Αυγούστου!

Όταν ο βασιλιάς-ύμνογράφος του Μεγάλου Παρακλητικού Κανόνα κοιμήθηκε, ανέλαβε την Αυτοκρατορία ο ίδιος στα 1222 μ.Χ., ως Ιωάννης Γ' Δούκας Βατάτζης. Καί από τότε έδειξε για μία ακόμη φορά, πόσο σοφή ήταν η εκλογή του Θεόδωρου. Έγινε λοιπόν από τότε ο Ιωάννης, ο προστάτης των αδικοκούμενων, ο δικαιοτάτος κριτής, η πηγή η άστεϊρευτη της έλεημοσύνης, τόσο, πού του δόθηκε τὸ προσωνύμιο Έλεήμων!!!

Ο Βατάτζης, υπήρξε ο προστάτης καί συμπαραστάτης τῆς ἀγροτικῆς καί ἀστικῆς τάξης καί ἐπιδίωκε διαρκῶς τὴν ἄνοδο τοῦ βιοτικῆς ἐπιπέδου κυρίως τῶν γεωργῶν καί κτηνοτρόφων, ἀφοῦ γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσει ἔκανε μεγάλη ἀπογραφὴ (κάτι σὰν Ἐθνικὸ Κτηματολόγιο) καί ἐπίταξε κατόπιν τεμάχια γῆς ἀπὸ τοὺς μεγαλογαιοκτῆμονες καί τοὺς ἀριστοκράτες καί τὰ διένειμε σὲ ὅλους τοὺς φτωχοὺς ὑπηκόους του, ὥστε νὰ ζοῦν ἄνετα καί ἀνθρώπινα!!!

Στάθηκε ἀληθινὸς **"πατέρας τῶν Ἑλλήνων"**, πατάσσοντας μὲ κάθε τρόπο τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ λαοῦ, νιώθοντας κάθε λεπτὸ **ὄχι σὰν ἀπλὸς βασιλιάς, ἀλλὰ ὡς ταγμένος ἀπὸ τὸ Θεό** νὰ βοηθᾶει τὸ λαό του καί τοὺς ἀδικουμένους! Ἐλαβε ἀκόμη καί μέτρα οἰκονομίας τέτοια, πού ἀπαγόρευαν τὴ σπατάλη τοῦ ἰδιωτικῆς πλού-

του, ἐνῶ ἴδρυσε φιλανθρωπικούς καὶ εὐκτήριους οἴκους, πτωχοκομεῖα, νοσοκομεῖα, γηροκομεῖα, βιβλιοθήκες, ἔχτισε Ναούς καὶ βοήθησε ἀποφασιστικά τὰ μοναστήρια μας.

Μάλιστα τέτοια ἦταν ἡ πολιτική ποιότητά του, πού ὅταν κάποτε συνάντησε τὸ γιό του Θεόδωρο στό κυνήγι νά φορᾶ πολυτελῆ ροῦχα, ἀρνήθηκε νά τόν χαιρετήσῃ! Καὶ ὅταν τὸ παιδί του τόν ρώτησε σέ τί εἶχε σφάλλῃ, ὁ Ἰωάννης ἀπάντησε ὅτι ἐκεῖνα τὰ μεταξωτὰ καὶ χρυσοῦφαντα πού φοροῦσε ὁ γιός του ἦταν ἀπὸ τὸ αἶμα τοῦ λαοῦ του καὶ πὼς θά ἔπρεπε νά ξέρει ὅτι κάθε ἔξοδο, πρέπει νά γίνεται γιὰ τόν λαό, διότι ὁ πλοῦτος τῶν βασιλέων, στό λαό ἀνήκει!!!

Ποτέ ὁ Ἰωάννης Βατάτζης δέν ἔβγαζε ἀπὸ τὸ νοῦ του τὸ μεγάλο ποθούμενο, τὴν ἀνάκτηση τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν ἀνασύσταση τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Αὐτοκρατορίας. Γι' αὐτό ἐργάστηκε καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτὴ μέ ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς του. Σώφρων, συνετός καὶ προνοητικός στὴν πολιτική του, ἂν καὶ εἶχε ἐκλέξει ἰκανότατους στρατηγούς, ἐπιδίωκε τὴν ἀποφυγὴ τῶν μαχῶν.

Γνώριζε νά μὴν ἀναλαμβάνει τίποτε πρὶν τὸ προπαρασκευάσει κατάλληλα, ἐνῶ εἶχε βαθιὰ εὐσέβεια καὶ ἔδειχνε σεβασμό καὶ στὸν πῖο ἀπλοϊκὸ μοναχό. Ὁ λαὸς τόν ἀγαποῦσε καὶ ἡ Ἐκκλησία προσευχόταν μέ χαρὰ γιὰ

αυτόν! Καὶ ἐκεῖνος, ἀκόμη πιό πολύ προχωροῦσε πρὸς τὸν ἱερό σκοπὸ τῆς πατρίδας.

Νίκησε τοὺς Λατίνους πού κρατοῦσαν ὅμως ἀκόμα σκλαβωμένη τὴν Πόλη καὶ τοὺς ἐπέβαλε τὴ συνθήκη τοῦ 1225, μέ τὴν ὁποία κατελάμβανε ὅλα τὰ Μικρασιατικά ἐδάφη, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ πού ἦταν κοντὰ στὴ Νικομήδεια καὶ ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη.

Κατασκεύασε κατόπι ἰσχυρὸ στόλο καὶ ἐλευθέρωσε Λέσβο, Χίο, Σάμο, Ἰκαρία, Κῶ καὶ ἄλλα νησιά τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχιπελάγους, ὑπολογίζοντας σωστά ὅτι κουμάντο στό Αἰγαῖο κάνει ὅποιος ἔχει στόλο καὶ ἄρα οἱ Λατίνοι χωρὶς πολεμικά πλοῖα καὶ βάσεις, δέν θὰ κρατοῦσαν γιὰ πολὺ ἀκόμη τὴ Θεοφύλακτη. Ἐπίασε λοιπὸν καὶ τὰ Στενά τῆς Ἑλλης (Ἑλλήσποντος) καὶ ἐπιχείρησε τίς πρῶτες ἐπιθέσεις στά περίχωρα τῆς Βασιλίδας, πετυχαίνοντας στά 1225 νά ἀπελευθερώσει τὴ στρατηγικὰ σημαντικὴ Ἀδριανούπολη! Ὁ δρόμος πιά γιὰ τὴν Πόλη τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἦταν ἀνοιχτός!

Στά ἀνατολικά προελαύνουν ἐκεῖνο τὸν καιρὸ οἱ Μογγόλοι, πού νικοῦν τὸ Σουλτάνο τοῦ Ἰκονίου, ὁ ὁποῖος ἀναγκάζεται νά ζητήσῃ συνθήκη μέ τὴ Νίκαια, παύοντας πρὸς τὸ παρόν νά ἀποτελεῖ κίνδυνο, λύνοντας τὰ χέρια τοῦ Βατάτζη, πού κατατροπώνει τώρα καὶ τοὺς Βουλγάρους στά 1246 καὶ ἐλευθερώνει τὸ κομμάτι

Ἄξιός Ἐβρος ποταμός, ἐνῶ οἱ καμπάνες κοντεύουν νά σπάσουν ἀπό τή χαρά τους ὅταν ὁ Ἰωάννης Βατάτζης, ὁ Ἅγιος Βασιλιάς, μπαίνει μέ συγκίνηση στήν πρωτεύουσα τῆς Μακεδονίας μας, στήν Πόλη τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, στή Συμβασιλεύουσα Θεσσαλονίκη, τόν Δεκέμβριο τῆς ἴδιας εὐλογημένης χρονιάς!

Ὅμως, ἡ καλή του σύντροφος, ἡ Εἰρήνη Λάσκαρι, κλείνει γιά πάντα τὰ μάτια της καί κεῖνος θά κρατήσει γιά πάντα μέσα του ἀνεξίτηλη τή γλυκιά μνήμη της. Ὅμως ξέρεי πῶς ὁ ἑαυτός του δέν τοῦ ἀνήκει, ἀλλά ἀξίζει νά τὸ κάνει κάθε μέρα θυσία γιά τὸ λαό του καί τὴν πατρίδα! Ἔτσι ὁ Ἰωάννης, ἔχοντας ἀναπτύξει μία φιλία μέ τὸ Γερμανό αὐτοκράτορα Φρειδερίκο Β΄, δέχεται νά γίνει ὁ γάμος του μέ τὴν κόρη τοῦ Φρειδερίκου Κωνσταντία, ὡς ἐπισφράγιση μίας πανίσχυρης συμμαχίας, πού θά τρομάξει τὴν Εὐρώπη καί ἰδίως τοὺς Λατίνους, πού πιέζονται τώρα πανταχόθεν.

Ἀλλά, ἐνῶ ὁ Ἰωάννης Βατάτζης ἔφτιαξε ἓνα πανίσχυρο κράτος ἀπὸ τίς στάχτες τοῦ Βυζαντίου καί εἶχε σφίξει ἀσφυκτικά τὸν κλοιό γύρω ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, στίς 4 Νοεμβρίου τοῦ 1254, σέ ἡλικία 61 ἐτῶν, (ὅπως λένε τὰ χειρόγραφα, ἐνῶ: 1193-1254 βγαίνει 61 ἐτῶν), ἀφήνει τὴν τελευταία πνοή του, ἐπάνω στό δρόμο γιά τὸ ὄνειρο, ἐπάνω στό δρόμο γιά τὸ καθῆκον, τὴν Πίστη τοῦ Θεοῦ, τὸ Χρέος γιά τὴν Πατρίδα, τὴν

Ἀγάπη γιά τὸ λαό.

Τὸ τίμιο σῶμα τοῦ εὐσεβεστάτου, δίκαιου, γενναίου καὶ ἐλεήμονος βασιλέα, ἐνταφιάστηκε σέ ἓνα Μοναστήρι πού εἶχε κτίσει ὁ ἴδιος καὶ τὸ εἶχε ὀνομάσει Σώσανδρα, ἐνῶ ἀργότερα διὰ θαυμαστῆς ἀποκαλύψεως ὁ ἴδιος ὁ Ἰωάννης, ζήτησε νά μετακομισθεῖ τὸ λείψανό του στή Μαγνησία (τῆς Μικρᾶς Ἀσίας). **Ὅταν ὅμως πῆγαν νά ἀνοίξουν τὸν τάφο γιά νά ἐκτελέσουν τὴ μετακομιδὴ, ἀντὶ νά βγεῖ ἡ γνωστὴ δυσωδία, μία γλυκιά εὐοδία ἀπλώθηκε τριγύρω, σάν νά εἶχε ἀνθίσει ἀπότομα κῆπος ἀρωματικός! Ἀλλὰ δέν ἦταν μονάχα αὐτό. Ὁ νεκρὸς φαινόταν σάν νά κάθεται ἐπὶ βασιλικοῦ θρόνου, χωρὶς νά ἔχει καμιὰ μελανότητα, καμιὰ δυσωδία, κανένα ἀπολύτως σημεῖο πού νά φανέρωνε πὼς ἦταν νεκρὸς!!! ΕΠΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ἦταν μέσα στὸν τάφο καὶ τὸ χρῶμα τοῦ σώματός του ἦταν ὅπως κάθε φυσιολογικοῦ ἐν ζωῇ ἀνθρώπου. Ἐμοιαζε πραγματικά σάν ἓνας ὀλοζώντανος, ἀλλὰ ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ!!! Καὶ μάλιστα καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ροῦχα του ἐπίσης εἶχαν διατηρηθεῖ ἐπὶ ἑπτὰ χρόνια ἀδιάφθορα καὶ ἐμοίαζαν σάν νά εἶχαν μόλις ραφθεῖ!!! Γιατί ἔτσι ἀντιδοξάζει ὁ Θεὸς ἐκείνους πού τὸν δοξάζουν στή γῆ!**

Ἀκόμα καὶ τώρα ὁ κληρὸς καὶ ὁ λαὸς τῆς Μαγνησίας καὶ τῶν περιχώρων της στήν Τουρκία, συγκεντρώνε-

ται κάθε τέσσερις Νοεμβρίου στην τοπική ἐκκλησία γιά νά τιμήσουν τήν μνήμη τοῦ Αὐτοκράτορα Ἰωάννη τοῦ Ἐλεήμονα. Τό ὀρθόδοξο ἡμερολόγιο ἀναφέρει, στίς τέσσερις Νοεμβρίου τό ὄνομα τοῦ Ἰωάννη Δούκα Βατάτζη.

Μάλιστα ἀπό τότε τὸ τίμιο λείψανο τοῦ Ἁγίου βασιλέως Ἰωάννη Δούκα Βατάτζη τοῦ Ἐλεήμονος ἔδωσε πάμπολλα θαύματα, γιατρεύοντας θαυματουργικά χάριτι Θεοῦ ἀσθένειες, διώκοντας δαίμονες καὶ θεραπεύοντας ἕνα σωρό πάθη, μέ τήν κατοικοῦσα ἐν αὐτῷ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΑΣΚΑΡΙΣ

(1204 - 1222)

Ὁ Ἰωάννης Βατάτζης παντρεύτηκε
την κόρη τοῦ Θεόδωρου Λάσκαρη, την Εἰρήνη.



Στις 23 Ἀπριλίου τοῦ 1204, τὴν ὥρα
ποὺ οἱ Σταυροφόροι καὶ οἱ Βενετοὶ
ἔμπαιναν στὴν Κωνσταντινούπολη
καὶ ὁ Ἀλέξιος Ε΄ ὁ ἐπονομαζόμενος
Μούρτζουφλος ζητοῦσε τὴ σωτηρία
στὴ φυγή, ὁ γενναῖος πατριώτης
Κωνσταντῖνος Λάσκαρις, ἐξελέγη
αὐτοκράτορας στὴν Ἁγία Σοφία ἀπὸ κάποιους γεν-
ναίους πατριῶτες ποὺ προσπαθοῦσαν νὰ σώσουν ὅ,τι
ἦταν δυνατὸν νὰ σωθεῖ.

Δυστυχῶς ὅμως δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ σωθεῖ τίποτε.
Γι' αὐτὸ ὁ Κωνσταντῖνος Λάσκαρις μαζί μὲ τὸν ἀδελφὸ
του Θεόδωρο καὶ μερικοὺς ἐκλεκτοὺς λαϊκοὺς καὶ
κληρικοὺς ποὺ δὲν ἤθελαν νὰ ὑποταχθοῦν στὸν ξένο
κατακτητὴ ἔφυγε στὴ Μικρὰ Ἀσία ὅπου ἄρχισε νὰ
ὀργανώνει τὴν ἀντίσταση κατὰ τῶν Λατίνων. Ἐκεῖ σὲ
κάποια μάχη κατὰ τῶν Λατίνων ὁ Κωνσταντῖνος Λά-
σκαρις σκοτώθηκε (ἀνοίξη τοῦ 1205). Ἡ ἀρχὴ περιῆλθε
στὸν ἀδελφὸ του Θεόδωρο Λάσκαρι, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε
γαμβρὸς τοῦ Ἀλέξιου Γ΄ Ἀγγέλου καὶ ἔφερε τὸν τίτλο

του «Δεσπότη». Ὁ Θεόδωρος Λάσκαρις ὑπῆρξε ὁ ἰδρυτὴς τῆς «Αὐτοκρατορίας τῆς Νίκαιας» ἢ πρὶο σωστή της «Αὐτοκρατορίας τῶν Λασκάρων» ἢ τῆς «Δυτικῆς Μικρᾶς Ἀσίας». Ὄταν ὁ Θεόδωρος ἀνέλαβε τὴν ἐξουσία ἦτα 32 ἐτῶν. Ὑπῆρξε συγγενὴς του οἴκου τῶν Ἀγγέλων, μέσω τῆς συζύγου τοῦ Ἄννας, κόρης τοῦ αὐτοκράτορα Ἀλεξίου Γ΄ Ἀγγέλου καὶ τοῦ οἴκου τῶν Κομνηνῶν μέσω τοῦ Ἀλεξίου Γ΄.

Ὁ Θεόδωρος Λάσκαρις ἠγεῖτο «μίας αὐτοκρατορίας ἐν ἐξορία», ἢ ὁποῖα κατὰ τὰ πρῶτα βήματα τῆς συνάντησε ἀφάνταστες δυσκολίες. Ἕνας σύγχρονος μελετητὴς, γράφει ὅτι σπάνια στὴν ἑλληνικὴ ἱστορία ἠγεμόνας εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσει τόσα μεγάλα προβλήματα στὴν ἀρχῆς τῆς βασιλείας του, ὅπως ὁ Θεόδωρος Α΄ Λάσκαρις.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ γεγονότα ἄρχισαν νὰ συρρέουν στὴ Νίκαια, στὴν Προύσσα καὶ σὲ ἄλλα κέντρα τῆς Βιθυνίας πλήθη Βυζαντινῶν προσφύγων ἀπὸ τὴν κυρίως Ἑλλάδα καὶ ἀπὸ τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου ποὺ ζητοῦσαν τὴ σωτηρία τους ἀπὸ τὶς φραγκικὲς πειρατικὲς ἐπιδρομές.

Μερικὲς μέρες ἀργότερα (τὸ Πάσχα τοῦ 1208) ὁ Θεόδωρος Α΄ στέφθηκε ἐπισημῶς στὴ Νίκαια «βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ρωμαίων», διάδοχος καὶ συνεχιστὴς τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινου-

πόλεως. Στὸ ἐξῆς ἀναγνωρίζονταν πλέον ὡς ὁ μοναδικὸς καὶ νόμιμος αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου, ὅπως καὶ ὁ πατριάρχης ποὺ ἔμενε στὴ Νίκαια καὶ ἔφερε τὸν τίτλο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀναγνωριζόταν ὡς ἡ μοναδικὴ καὶ νόμιμη κεφαλὴ τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Ἔτσι ἡ Νίκαια ἔγινε τὸ πολιτικὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ κέντρο τῆς αὐτοκρατορίας ποὺ εἶχε ἐκδιωχθεῖ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη. Ἡ Νίκαια ἦταν, ὅπως ἐλέχθη τὸ κέντρο μίας αὐτοκρατορίας ἐν ἔξορία.

Θάνατος τοῦ Θεοδώρου Α΄ Λασκάρους.

Κρίσεις γιὰ τὸ ἔργο του.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ 1222 πέθανε ὁ ἰδρυτὴς τῆς Αὐτοκρατορίας τῆς Νίκαιας Θεόδωρος Α΄ Λάσκαρις. Μὲ σκληροὺς καὶ συνεχεῖς ἀγῶνες εἶχε κατορθώσει νὰ θέσει τὶς βάσεις γιὰ τὴν μετέπειτα λαμπρὴ ἐξέλιξη τοῦ κράτους τῆς Νίκαιας. Συγχρόνως πέτυχε νὰ ἀνασυνδέσει τὸ Κράτος του μὲ τὴ μεγάλη βυζαντινὴ παράδοση καὶ νὰ ἐνισχύσει καὶ νὰ διατηρήσει τὸν Ἀσιατικὸ Ἑλληνισμό. Ὁ Μιχαὴλ Ἀκομινάτος τὸν θεωρεῖ ὡς τὸν σημαντικότερο αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου μετὰ ἀπὸ τὸν «μεγάλου Βασίλειο τὸν Βουλγαροκτόνο καὶ τὸν πιὸ παλαιὸ εὐγενεῖ Ἡράκλειο».

Χωρίς νὰ ἐπιιδόμαστε σὲ γενικούς διθυραμβικούς χαρακτηρισμούς γιὰ τὸ ἔργο καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ θεοδώρου Α΄ μπορούμε νὰ τονίσουμε τοῦτο τὸ οὐσιῶδες: ὅτι ὁ αὐτοκράτορας μέσα ἀπὸ τὸ χάος πὺ προκάλεσε ἀφενὸς μὲν ἡ ἀνικανότητα καὶ ἡ προδοτικὴ στάση τῶν Ἀγγέλων καὶ ἀφετέρου ἡ ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τοὺς σταυροφόρους καὶ τοὺς Ἑνετοὺς κατόρθωσε ἐκ τοῦ μηδενὸς καὶ μὲ φοβερὲς ἀντιξοότητες νὰ δημιουργήσει κράτος τὸ ὁποῖος στὰ 1222 ἦταν ὑπολογίσιμη δύναμη. Τὸ γεγονός αὐτὸ μας ἐπιβάλλει νὰ τὸν χαρακτηρίσουμε ὡς ἕνα ἀπὸ τοὺς μεγάλους αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου.



Ὁ Δικέφαλος ἀετός ἀποτελεῖ σύμβολο τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας καὶ τῆς ἀθανασίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ κρύβει ἕναν μυστικισμό (γιὰ τὸν μαρμαρωμένο βασιλιά) καὶ τὴν ἐλπίδα γιὰ τὴν ἀνάσταση τοῦ Γένους καὶ τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας.

ΟΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΕΙΔΕ ΤΗΝ ΣΤΕΨΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΙΩΑΝΝΗ ΒΑΤΑΤΖΗ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

Ὁ ἀναμενόμενος ἅγιος Βασιλιάς γιὰ τὸν ὁποῖο ἔχουν μιλήσει, προφητεῖες, Ἅγιοι καὶ σύγχρονοι Γέροντες, εἶχε ἐμφανιστεῖ προσωπικὰ καὶ ὀλοζώντανα στὶς 20 Δεκεμβρίου 1849 μ.Χ., στὸν ἴδιο τὸν εὐσεβέστατο Στρατηγὸ Μακρυγιάννη, ὁ ὁποῖος κατέγραψε λεπτομερῶς, τὶς ἐμφανίσεις αὐτὲς καὶ ἄλλα θαύματα καὶ φανερώσεις τοῦ Θεοῦ, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων, σὲ ἰδιαίτερα χειρόγραφέα του, παντελῶς ἄγνωστα γιὰ ὀλόκληρες δεκαετίες! Εἶχα περιέλθει δὲ στὰ χέρια τοῦ Γιάννη Βλαχογιάννη ἴσως τὸ 1936. Πῆγαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολη καὶ εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν τὸν χειροτόνησαν, βλέπει αὐτὰ ὅλα εἰς τὸν ὕπνο του. Περνώντας κάμποσος καιρὸς, τοῦ λένε νὰ βρεθεῖ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολη. Πῆγε ἐκεῖ καὶ τοῦ ἔβαλαν τὴν κορόνα, καὶ τοῦ λέγει: Ἐσὺ σαὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς βασιλείας μου, ὅταν θὰ ῥθεῖ ἡ ὥρα μου ἢ διορισμένη.

Πρῶτοι οἱ Ἄραβες ἐπολιόρησαν τὴν Κωνσταντινούπολιν τῷ 625, εἶτα οἱ Ἄραβες τῷ 671 ἐπὶ ἑπτὰ κατὰ συνέχειαν ἔτη, ἐκ δευτέρου τῷ 717, καὶ δὶς οἱ Ρῶσσοι τῷ 865 καὶ 1043 ἔτος.



Τοῦτο βεβαιοῖ καὶ ἡ ἐν χειρογράφοις σωζομένη "θεωρία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Μεθοδίου (311) ἐπισκόπου Πατάρων περὶ τῶν μελλόντων γενέσθαι". "Κρατήσῃ ἐπὶ τὴν Ἑπτάλοφον τὸ ξανθὸν γένος, ἕξ ἢ πέντε, καὶ φυτευθήσονται ἐν αὐτῇ λάχανα καὶ φάγονται ἐξ αὐτῶν πολλοὶ εἰς ἐκδίκησιν τῶν ἁγίων".

Οί προφήτες πού προφήτεψαν για τόν Άγιο Ίωάννη Βατάτζη

- 1.** Άγιος Μεθόδιος 311 μ.Χ., Έπίσκοπος Πατάρων.
- 2.** Άγιος Ταράσιος 748 μ.Χ., Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης.
- 3.** Άγιος Λέων ό Σοφός 912 μ.Χ., Αυτοκράτωρ Βυζαντίου.
- 4.** Άγιος Άνδρέας ό διά Χριστόν σαλός 936 μ.Χ., Ίερομόναχος
- 5.** Άγιος Ίωάννης ό Θεολόγος 110 μ.Χ., Άπόστολος τῶν Έθνῶν.
- 6.** Άγιος Άναστάσιος 1764 μ.Χ. Ίερομόναχος.
- 7.** Άγιος Άνώνυμος 1053 μ.Χ., Άσκητής Άγίου Όρους.
- 8.** Άγιος Κοσμάς ό Αίτωλός 1779 μ.Χ., Ίεροκήρυκας.
- 9.** Άγιος Άγαθάγγελος 1279 μ.Χ., Ίερομόναχος.
- 10.** Προφητεία Άγίου άνδρός πρós τόν Βασιλέα Μανουήλ τόν Παλαιολόγον 1425 μ.Χ.
- 11.** Άγιος Νεϊλος 1651 μ.Χ., Άσκητής Άγίου Όρους.
- 12.** Προφητεία εύρέθη στον τάφο του Μ. Κωνσταντίνου καί έρμηνεύτηκε από τόν Σοφώτατο Πατριάρχη Γεννάδιο 1440 μ.Χ.
- 13.** Προφητεία του Άποστόλου Παύλου 5 - 64 μ.Χ.
- 14.** Προφητεία Δανιήλ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

- ✓ Περίμετρος τῆς πολιορκημένης πόλης ἀπὸ ξεῖρα καὶ θάλασσα: **πέρ. 23 χιλιομ.**
- ✓ Σύνολο ὀθωμανικῶν στρατευμάτων: **300.000.**
- ✓ Σύνολο πολεμικῶν πλοίων ὀθωμ. στόλου: **350.**
- ✓ Χριστιανικὰ στρατεύματα: **8.000.**
- ✓ Στρατεύματα Ἰουστινιάνη: **400 ὀπλίτες** + πληρώματα πλοίων του.
- ✓ Σύνολο κατοίκων Κωνσταντινούπολης: **55.000.**

Ἀπὸ αὐτούς:

- ✓ σφαγιάστηκαν **4.000**
- ✓ αἰχμαλωτίστηκαν **50.000** ἄμαχοι ποῦ πουλήθηκαν στὰ σκλαβοπάζαρα καὶ
- ✓ σκοτώθηκαν **1.000** στρατιῶτες.
- ✓ Ἀπώλειες Ὀθωμανῶν: **ἄγνωστο**

Τὸ ἕνα τρίτο τῆς Τουρκίας θά βαπτιστεῖ. Εἶναι κρυπτοχριστιανοὶ ἀπὸ τὸ Βυζάντιο.

Ἐκεῖ ἐν τῇ Νέα Σιῶν Ἁγία Σοφία πορευθήσονται, ὅπως καὶ αὐτὸν τὸν ἀγαθὸν Βασιλέα προσκηνήσωσι πανταχόθεν δὲ τοῦ κόσμου πάντες οἱ ἄνθρωποι συναχθήσονται εἰς προσκύνησιν αὐτοῦ.

ΠΡΙΝ ΠΕΣΕΙ Η ΠΟΛΗ

Σημάδια έκπληκτικά

Ἐνῶ συνέβαιναν ὅλα τὰ παραπάνω, τὶς ἴδιες αὐτὲς ἡμέρες ἔγιναν καὶ κάποια ἄλλα πράγματα, σημάδια προφητικά πού ἔστειλε ὁ Θεός, προμηνύματα γιὰ ὅλες τὶς συμφορὲς πού πολὺ σύντομα θὰ ἔβρισκαν τὴν Πόλη. Τρεῖς ἢ τέσσερις ἡμέρες πρὶν ξεκινήσει αὐτὸς ὁ πόλεμος κι ἐνῶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Πόλης, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἔκαναν λιτανεῖα μὲ τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας καὶ παρακαλοῦσαν τὸν Θεό, ἢ εἰκόνα αὐτὴ ἔπεσε ξαφνικὰ ἀπὸ τὰ χέρια αὐτῶν πού τὴν κρατοῦσαν κάτω στὴ γῆ μπρούμυτα χωρὶς νὰ προηγηθεῖ κάποια βίαιη κίνηση ἢ ἀπροσεξία. Ὅλοι τότε ξεφώνισαν ἀπὸ ἔκπληξη γιὰ τὸ γεγονός κι ἔτρεξαν νὰ τὴ σηκώσουν, ἀλλὰ ἡ εἰκόνα εἶχε κολλήσει στὸ ἔδαφος σὰν νὰ ἦταν μολύβι ἀσήκωτο καὶ κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ τὴν ἀποκολλήσει.

Τὸ γεγονός αὐτὸ κράτησε γιὰ ὥρα μέχρις ὅτου μὲ τρομερὴ δυσκολία κι ὕστερα ἀπὸ κραυγὲς καὶ παρακλήσεις, οἱ ἱερεῖς κι αὐτοὶ πού τὴν κουβαλοῦσαν μόλις πού μπόρεσαν νὰ τὴ σηκώσουν καὶ νὰ τὴν ξαναπάρουν στοὺς ὤμους τους.

Ἐξίσου πρὸς τὰ προηγούμενα πραγματικά γεγονότα, τοὺς κατοίκους τῆς Πόλης τρόμαζαν καὶ ὅλα τὰ ὑπερφυσικά φαινόμενα πού συνέβαιναν τότε καὶ τὰ ὁποῖα ἐκλαμβάνονταν ὡς θεῖα σημάδια: παράξενοι καὶ ἀκατανόητοι, ὅπως βροντές, ἀστραπὲς καὶ τρομαχτικοὶ κεραυνοί, ἰσχυροὶ ἄνεμοι, ἀκατάπαυστες βροχοπτώσεις καὶ κατακλυσμοί, ἐμφανίσεις ἀσυνήθιστες.

**Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος,
ὁ τελευταῖος
Αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου,
τελευταῖες ὥρες πρὶν πέσει ἡ Πόλη.**

Ἄφοῦ τελείωσε τό λόγο του καί εὐχαρίστησε τό Θεό μέ ἀναστεναγμούς καί δάκρυα στά μάτια, ὅλο τό ἀκροατήριο ἀπάντησε συγκινημένο μέ μία φωνή: «Ἄς πεθάνουμε ὅλοι γιά τήν πίστη τοῦ Χριστοῦ καί γιά τήν πατρίδα μας».

Ὁ αὐτοκράτορας ἄκουσε τά λόγια τους μέ χαρά, τούς εὐχαρίστησε μέ ὅλη του τήν καρδιά καί τούς ὑποσχέθηκε πλούσια δῶρα. Ὑστερα εἶπε: **«Λοιπόν, ἀδέλφια καί συμπολεμιστές μου, νά εἶστε ὅλοι ἔτοιμοι τό πρωί. Μέ τή δύναμη πού μᾶς δίνει ὁ Θεός καί τή βοήθεια τῆς Ἁγίας Τριάδας, στήν ὁποία στηρίζουμε ὅλες μας τίς ἐλπίδες».**

Οἱ δυστυχεῖς Ρωμαῖοι, ἀφοῦ ἄκουσαν τά λόγια του αὐτοκράτορα, ἔσφιξαν τήν καρδιά τους, ἀγκαλιάστηκαν καί ἔκλαιγαν ὅλοι μαζί. Κανένας δέν ἔφερνε πιά στή μνήμη τοῦ τά ἀγαπημένα τοῦ παιδιά, τή γυναίκα καί τήν περιουσία του, ἀλλά ἤθελαν ὅλοι νά πεθάνουν γιά τή σωτηρία τῆς πατρίδας τους.

“Υστερα γύρισαν στίς θέσεις τους γιά νά φυλάξουν τά τείχη τῆς πόλης. **Ὁ αὐτοκράτορας πῆγε ἀμέσως στόν ἱερό νάό τῆς Ἁγίας Σοφίας, προσευχήθηκε μέ δάκρυα στά μάτια καί κοινώνησε τῶν ἀχράντων μυστηρίων.** Τό ἴδιο ἔκαναν καί πολλοί ἄλλοι ἐκείνη τή νύχτα. Ἔπειτα γύρισε στά ἀνάκτορα καί **ζήτησε συγνώμη ἀπό ὅλους.** Ποιός μπορεῖ νά περιγράψει αὐτήν τή στιγμή τούς θρήνους καί τούς ὀδυρμούς ποῦ ἀκούστηκαν τότε στό παλάτι; Κανένας ἄνθρωπος δέ θά μπορούσε νά μείνει ἀσυγκίνητος.

Ὁ σουλτάνος μπῆκε στήν Πόλη μετά τήν πτώση της καί ἔφαξε ἀμέσως νά μάθει ἄν ὁ αὐτοκράτορας ζοῦσε ἀκόμα ἢ εἶχε σκοτωθεῖ. Μερικοί ἤρθαν καί τοῦ εἶπαν ὅτι εἶχε φύγει, ἄλλοι ὅτι κρυβόταν στήν πόλη καί ὀρισμένοι ὅτι ἔπεσε στή μάχη. Θέλοντας νά βεβαιωθεῖ, ἔστειλε τούς ἀνθρώπους του νά ψάξουν στούς σωρούς τῶν πτωμάτων Χριστιανῶν καί Τούρκων. Καθάρισαν τά κεφάλια πολλῶν νεκρῶν μέ τήν ἐλπίδα νά βροῦν τόν αὐτοκράτορα, ἀλλά δέν κατάφεραν τίποτα.

Τελικά τόν ἀναγνώρισαν ἀπό τίς βασιλικές περικημίδες καί τά πέδιλα στά ὁποῖα ὑπῆρχαν ζωγραφισμένα χρυσοῖ ἀετοί σύμφωνα μέ τήν αὐτοκρατορική συνήθεια. Ὁ σουλτάνος εὐχαριστήθηκε, ἀλλά διέταξε τούς χριστιανούς πού εἶχαν ἀπομείνει μετά τίς σφαγές νά τόν θάψουν μέ βασιλικές τιμές.

Ἀλίμονό μου, ὅμως, τί μου φύλαγε ὁ Θεός νά δῶ! Για-

τί μέ κράτησε στή ζωή; Ὁ μεγαλόκαρδος μακαρίτης αὐτοκράτορας ἦταν τότε ἡλικίας 49 ἐτῶν, τριῶν μηνῶν καί εἴκοσι ἡμερῶν.

Ὁ δέ Λέων ὁ Σοφός ἐπιλέγει, ἡ λειτουργία μένει ἀτελείωτος της μακαρίας ἐκείνης ἐποχῆς.

Ἡ 29η Μαΐου εἶναι ἡ τελευταία μέρα τῆς πολιορκίας, κατά τήν ὁποία ὁ Κύριος καί Θεός ἡμῶν ἔδωσε τήν καταδικαστική ἀπόφαση ἐναντίον τῶν Γραικῶν, καί μέ θέλημά του σήμερα ἡ Πόλη ἔπεσε στά χέρια τοῦ Μωάμεθ, διαδόχου του Τούρκου Μουράτ, ὅπως θά πληροφορηθεῖτε στή συνέχεια.

Ἀκόμα ὁ αἰώνιος Θεός ἤθελε νά δοθεῖ αὐτή ἡ σκληρή ἀπόφαση καί κυρίως ἡ πρώτη, ἐκείνη πού ἔκανε ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος, πού στέκει στό ἄλογό του πάνω σέ μία στήλη κοντά στήν ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Σοφίας καί προφητεύει μέ τό χέρι καί λέει: Ἀπό ἐδῶ θά ἔρθῃ ἐκεῖνος πού θά μέ ἀφανίσει, δείχνοντας τήν Ἀνατολία, δηλαδή τήν Τουρκία.



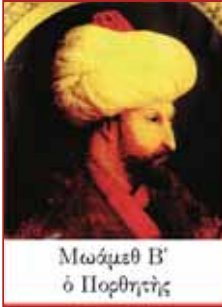
Ὁ Βυζαντινὸς Ἱστορικός Γεώργιος Παχυμέρης, ποὺ χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἀρκετὰ ὀρθολογιστικὸ πνεῦμα, ἀναφέρει, ἓνα θαῦμα ποὺ ἔγινε γύρω στὰ 1300 στὴ Μαγνησία, ὅταν ἡ πόλη ὑπέφερε ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ὁ καστροφύλακας τῆς πόλης ἔβλεπε κάθε νύχτα μία ἀναμμένη λαμπάδα νὰ περιέρχεται δύο καὶ τρεῖς φορές.

Οἱ ἔρευνές του δὲν μπόρεσαν νὰ λύσουν τὸ μυστήριο. Ὡσπου μία νύχτα, ὁ ἀδελφός του, ποὺ ἦταν κουφὸς ἐκ γενετῆς, εἶδε ἓναν ἄνδρα μὲ βασιλικὸ παράστημα νὰ κρατᾷ λαμπάδα καὶ νὰ τριγυρίζει στὰ τείχη λέγοντας πὼς ὀφείλει νὰ τὰ Περιφρουρεῖ.

Ὁ κουφὸς μέσα στὴν ταραχὴ τοῦ γιατρεύτηκε καὶ ἄκουσε. Ὁ ἄντρας μὲ τὴ λαμπάδα ἦταν ὁ αὐτοκράτορας Ἰωάννης Βατάτζης.

(Ἐλισάβετ Ζαχαριάδου,
Ἱστορία καὶ Θρύλοι τῶν Παλαιῶν Σουλτάνων, 1300 - 1400)

ΜΩΑΜΕΘ Β΄ Ο ΠΟΡΘΗΤΗΣ



Παρατήρησε, βέβαια, κι ὄλο αὐτὸ τὸ πλῆθος τῶν σκοτωμένων, τὰ ἔρημα σπίτια, τὶς τεράστιες ζημιές, τὴν ὀλοκληρωτικὴ καταστροφή. Τὸν ἔπιασε πραγματικὰ συμπόνια καί, σὰν νὰ μετάνιωσε ἀληθινὰ ποὺ ἔγινε ὅλη αὐτὴ ἡ λεηλασία κι αὐτὴ ἡ καταστροφή, τοῦ ἔφυγε ἓνα δάκρυ ἀπὸ τὰ μάτια καὶ στέναξε βαθιὰ καὶ μὲ πόνο εἶπε «δεῖτε ποιά πόλη παραδώσαμε στὴ λεηλασία καὶ τὴν ἐρήμωση». Τόσο πόνεσε ἡ ψυχὴ του.

Κι ἀλήθεια, αὐτὸ τὸ κακὸ ποὺ γίνε στὶς μέρες μᾶς ἦταν τρομερό. Ἐνα κακὸ ποὺ ν' ἀφορᾷ μία τέτοια πόλη, κι ἓνα κακὸ ποὺ ποτὲ δὲν ξανάγινε σὲ καμιὰ ἀπὸ τῶν παλαιῶν πόλεων.



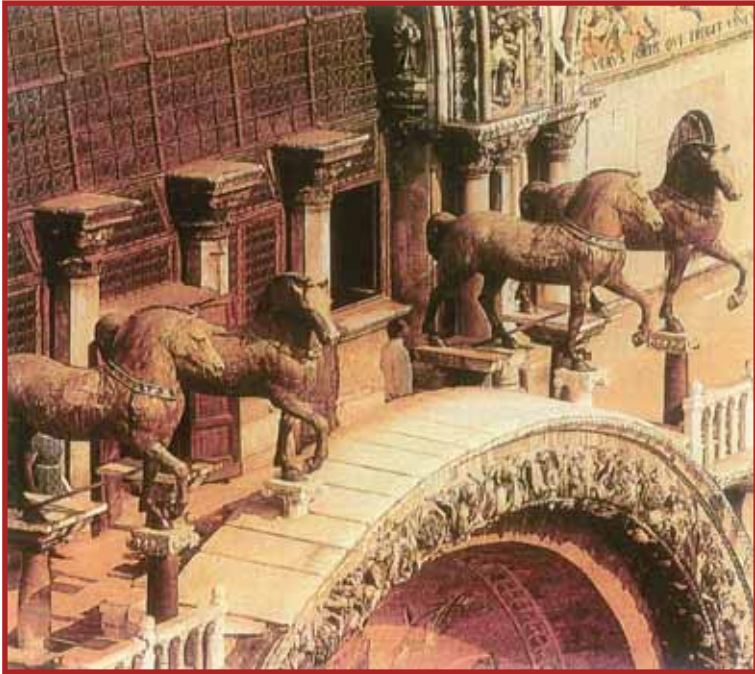
Σώπασε κυρά Δέσποινα
καί μή πολυδακρύζεις
πάλι μέ χρόνια μέ καιρούς
πάλι δικά μας θᾶ 'ναι



Ἡ ὁδὸς Ἰ. Βατάτση στὸ Διδυμότυχο



Ἐρείπια τοῦ ἀνακτόρου στὸ Νυμφαῖο ὅπου πέθανε



*Τά χρυσά ἄλογα πού ἄρπαξαν οἱ Σταυροφόροι
ἀπό τόν Ἱππόδρομο τῆς Κωνσταντινούπολης το 1204.
Σήμερα κοσμοῦν τήν εἴσοδο τῆς ἐκκλησίας
τοῦ Ἁγ. Μάρκου*

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Τοῦ Ἀποστόλου Παύλου 5 - 64 μ.χ



Ἀδελφοί ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί.

"Ἔσονται γάρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς, τετυφλωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δέ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι "καὶ τούτους ἀποτρέπου" ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτίζοντες γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, πάντοτε μανθάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα.

(Πρὸς Τίμ. Β. γ'. 17)

Ἐκεῖ ἐν τῇ Νέα Σιῶν Ἁγία Σοφία, ὅπως καὶ δὲ τοῦ κόσμου θὰ συναχθοῦν νὰ ὑπάγουν νὰ προσκυνήσουν αὐτόν, αὐτὸν τὸν ἀγαθὸν καὶ καλὸν Βασιλέα προσκυνήσωσι, πανταχόθεν.

Βιογραφικά σημειώματα Ἁγίων

1. Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ διά Χριστόν σαλός



Ἦτο Σκύθης καί διέλαμψεν εἰς τήν Κωνσταντινούπολιν ἐπί Λέοντος τοῦ βασιλέως τό 936. Ἦτο φιλομαθής, καθότι εὐφυής εἰς τόν νοῦν. Ὁ Κύριος εἶπε εἰς αὐτόν «γίνου σαλός δι' ἐμέ, διά νά σέ δοξάσω μέ πολλά ἀγαθά εἰς τήν Βασιλείαν μου». Διήλθε τήν ζωήν του μέ τρόπους θαυμαστούς, διδάσκων τούς ἀνθρώπους μέ τόν ἰδικόν του «σαλόν» τρόπον, πλήρης ἐξαιρέτων δωρεῶν τοῦ Θεοῦ καί ἐκοιμήθη ὁσιακῶς. Ὁ διά Χριστόν σαλός Ἀνδρέας, ὁ πένης καί ξένος καί καταφρονημένος ὑπό πάντων, ἐορτάζεται τήν 28ην τοῦ μηνός Μαΐου.

2. Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης



Ἐγεννήθη εἰς τήν Νάξον τό 1749 ὑπό εὐσεβῶν γονέων. Ὀνομάσθη Νικόλαος. Εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν ἐσπούδασεν εἰς τήν Σμύρνην. Διέπρεψε παντοῦ. Ἦτο πανεπιστήμων. Ἐγνώριζε τήν Ἀρχαίαν Ἑλληνικήν, τήν Λατινικήν, τήν Ἰταλικήν καί τήν Γαλλικήν γλῶσσαν.

Ἐκάρη ἐν Ἁγίῳ Ὁρει μοναχός, ὡς Νικόδημος εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Διονυσίου. Ἠσκήθη εἰς ὅλας τάς ἀρετάς καί συνέγραψε σπουδαίας συγγραφάς. Ἐκοιμήθη εἰς ἡλικίαν 60 ἐτῶν, τήν 14 Ἰουλίου τοῦ 1809 καί ἐορτάζεται τήν 14η Ἰουλίου.

3. Ὁ Ἅγιος Ταράσιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως



Οἱ γονεῖς του ἦσαν Πατρίκιοι ὡς καί ὁ ἴδιος διετέλεσε Πατρίκιος, ὕπατος καί πρῶτος γραμματεὺς τῶν μυστικῶν τοῦ Βασιλέως. Ἐγίνε Πατριάρχης τὸ ἔτος 784. Προήδρευσε τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ἐκοιμήθη ἐπὶ τοῦ πιστοῦ βασιλέως Νικηφόρου τὸ ἔτος 806. Τὸ ἱερόν λείψανόν του, ἐκλάπη ὑπὸ τῶν Βενετῶν καί ἀπεκομίσθη εἰς Βενετίαν. Ἐορτάζει τὴν 25ην Φεβρουαρίου.

4. Ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς ὁ Ἰσαπόστολος



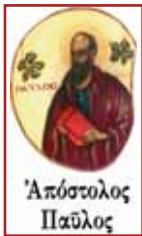
Ἐγεννήθη ὑπὸ εὐσεβῶν γονέων εἰς τὸ Μέγα Δένδρον τῆς Αἰτωλίας. Ἐδιδάχθη τὰ γράμματα εἰς τὴν ἡλικίαν 20 ἐτῶν. Ἐφοίτησεν εἰς τὴν Ἀθωνιάδα Σχολὴν Ἁγίου Ὁρους. Μετέβη εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τοῦ Φιλοθέου, ὅπου ἐκάρῃ ὁ Κώστας, μοναχός καί ὠνομάσθη Κοσμάς. Εἶχεν ἔντονον ἱεραποστολικόν ζῆλον καί ἤρχισε μέ τὴν ἄδειαν Πατριαρχῶν νά περιοδεύει σχεδόν εἰς ὀλόκληρον τὴν Ἑλλάδα. Ἐκήρυττε ὑπὸ τὴν σκέπην στημένου, κάθε φορά, σταυροῦ. Ἰδρυσε σχολεῖα, ἐμοίρασε 4.000 χαλύβδινες κολυμβήθρες, βιβλία, κομποσχοίνια, μικροὺς σταυρούς. Τόν ἠκολούθησαν 40-50 ἱερεῖς καί 2.000 ἕως 3.000 λαός. Ἐκαμε πολλά θαύματα. Τόν ἐπολέμησαν, οἱ ὅποιοι παρέσυραν τόν Κούρτ πασᾶ νά μεθοδεύσῃ τόν ἀπαγχονισμόν του εἰς τὸ Βεράτιον τῆς Ἀλβανίας τὸ 1779 εἰς ἡλικίαν 65 ἐτῶν. Ἐορτάζει τὴν 24ην Αὐγούστου.

5. Ὁ Ἅγιος Νεῖλος



Ἐζησεν ἐπὶ Μ. Θεοδοσίου καὶ τοῦ υἱοῦ του Ἄρκαδίου τό (379). Ἦτο ἔπαρχος τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ μαθητὴς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἠξιώθη τῆς Ἱερωσύνης καὶ συνέταξε λόγους ἀσκητικούς πλήρεις σοφίας καὶ ὠφελείας, ἐπιστολάς καὶ ἄλλα. Ὁ βασιλεὺς Ἰουστίνος ἔθεσε τό λείψανόν του κάτω τοῦ θυσιαστηρίου τῶν Ἁγίων Ἀπόστολων. Ἐορτάζει τὴν 12ην Νοεμβρίου.

6. Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος



Ἐγεννήθη περί τό 5 μ.Χ. εἰς τὴν Ταρσόν τῆς Κιλικίας. Οἱ γονεῖς του κατήγοντο ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμίν. Ὁ πατήρ του ἦτο Ρωμαῖος πολίτης, ὡς καὶ ὁ ἴδιος. Ὀνομάζετο Σαούλ καὶ ἔλαβε τό Ρωμαϊκό ὄνομα Παῦλος. Ἐδιδάχθη εἰς τὴν Ταρσόν, τὴν πόλιν τῆς σοφίας, καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὑπὸ τοῦ Γαμαλιήλ. Συμμετεῖχεν εἰς τόν λιθοβολισμόν τοῦ Πρωτομάρτυρος Στεφάνου. Ἐπέστρεψεν εἰς τόν Χριστιανισμόν καὶ ἠργάσθη ἀόκνως διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν, ἰδρύσας πολλὰς Ἐκκλησίας. Ἐγραψε 14 ἐπιστολάς, ἀνεκτίμητου πλούτου εἰς τόν κανόνα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἐμαρτύρησεν εἰς τὴν Ρώμην ἐπὶ Νέρωνος περί τό 64 μ.Χ.

7. Ὁ Ἅγιος Μεθόδιος, Ἐπίσκοπος Πατάρων Ιερομάρτυς



Ἦκμασεν περί τό 311 μ.Χ. Ἀπό τά παιδικά του ἔτη ἀφιερώθη εἰς τόν Θεόν καί ἔγινε τίμιον σκεῦος καί δοχεῖον τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἠξιώθη τῆς Ἀρχιερωσύνης, ἐποίμανε θεοφιλῶς τό πνευματικόν ποίμνιον καί ἐγλύκανε τούς πιστούς μέ τούς λαμπρούς καί ἐδώδεις λόγους τῆς Ὁρθοδόξου διδασκαλίας του.

Ἐζημέ τόν Χριστόν, ἐπορεύετο ἀσφαλῶς καί ἐπολιτεύετο διά τόν Χριστόν. Μαρτυρική ἦτο ἡ ζωή του, ἀλλά καί τό τέλος του μαρτυρικόν. Θανατωθεῖς καί ἀποκεφαλισθεῖς παρέδωσε τήν Ἁγίαν ψυχήν του εἰς τάς χεῖρας τοῦ ἀγαπήσαντος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐχαριτώθη νά βλέπη καί νά γνωρίζει τά μέλλοντα. Εἶδεν ἀλλαγάς καί ἀνασυνθέσεις βασιλέων, πολεμίους, αἰρετικάς ὀρδάς, τά φοβερά σημεῖα τοῦ Ἀντιχρίστου καί τάς δοκιμασίας τῆς ἀνθρωπότητος. Μαρτυρικόν θάνατον ἐν Χαλκηδόνι τό 311 Μ.Χ. ἐπί Διοκληθιανοῦ. Ἐορτάζει στίς 20 Ἰανουαρίου.

8. Γεννάδιος Β' Σχολάριος - Γεώργιος.

Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (1454-1459 μ.Χ.)



Ἐγεννήθη περί τάς ἀρχάς τοῦ 15ου αἰῶνος εἰς τήν Κωνσταντινούπολιν. Ὑπῆρξε φαινόμενον πολυμαθείας, γνώστης βαθύς καί τῆς θύραθεν καί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παιδείας, κάτοχος ὅλων τῶν γνώσεων τῆς ἐποχῆς του. Ἦτο δόκιμος θεολόγος, φιλόσοφος, φιλόλογος καί νομικός. Ἐγνώριζε τήν Λατινικήν καί ὑπῆρξε μεταφραστής πολλῶν ἔργων εἰς τήν Ἑλληνικήν. Ἐτιμήθη ὑπό τῶν αὐτοκρατόρων Μανουήλ Β' (1391-1425) καί Ἰωάννου Η' (1425-1448) μέ τό

ἀξίωμα τοῦ «καθολικοῦ κριτοῦ» ἢ τοῦ «κριτοῦ τῆς βασιλικῆς κρίσεως». Μετέσχε τῶν Συνόδων Φερράρας - Φλωρεντίας μετὰ τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ ἐναντίον τῆς ἐνώσεως. Τό 1449 ἐκάρη μοναχός ὡς Γεννάδιος. Ὁ Μωάμεθ ἐτίμησε αὐτόν καί διένειμεν εἰς αὐτόν πολλά δικαιώματα καί προνόμια. Ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος πατριάρχης μετὰ τήν ἄλωση τῆς πόλης. Ἐκοιμήθη τό 1468, στή Μονή Τιμίου Προδρόμου Σερρών. Ἡ μνήμη τοῦ τιμᾶτε ἀπό τήν ὀρθόδοξη ἐκκλησία στίς 25 Αὐγούστου.

9. Ὁ Προφήτης Ἰεζεκιήλ



Ἐπροφήτευσεν ἐπί 22 καί πλέον ἔτη (572-595 π.Χ). Ὁδηγήθη μέ ἄλλους Ἰουδαίους ὡς ἀιχμάλωτος ἐπί Ναβουχοδονόσορος ἐπί τήν Βαβυλώνα. Ὅταν κάποτε κόσμος ἐκινδύνευον ἀπό τοὺς Βαβυλωνίους, ἐσταμάτησε τήν ροήν τοῦ ποταμοῦ διά νά διέλθουν, καί τοὺς ἐλύτρωσε, ἐνῶ οἱ Βαβυλώνιοι, καταποντίσθησαν. Ἐθανατώθη ἀπό τήν φυλήν τοῦ Γάδ. Ὁ λαός τόν ἐκίδευσεν. Ἡ προφητεία του σύγκειται ἐκ 48 κεφαλαίων καί τάσσεται Τρίτη τῶν μειζόντων (μεγάλων) προφητῶν. Ἐορτάζεται τήν 23ῃ Ἰουλίου.

10. Μανουήλ Β' ὁ Παλαιολόγος (1391-1425 μ.Χ.)



Ὑπῆρξε πατήρ τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου ἀπέθανε τήν 29ην Μαΐου, 1453. Ἐγεννήθη τό 1348. Ἐλαβε σπουδαίους ρόλους εἰς τά πολιτικά. Ἡ μεγάλη μόρφωσις καί εὐφυΐα του δέν ἀμφισβητεῖται. Κατά τά τέλη τῆς ζωῆς του ἔκαμε συμβασιλέα, τήν 21 Μαΐου 1419, τόν υἱόν του Ἰωάννην. Ὁ ἴδιος ἐμελέτα τὰς Ἁγίας Γραφάς. Δύο ἡμέρας πρό τοῦ θανάτου του ἐκάρη Μοναχός ὡς Ματθαῖος. Τά ἔργα του εἶχαν ἀρτίαν φιλολογικὴν κατάρτησιν.

11. Ὁ Λέων ΣΤ΄ ὁ Σοφός



Ἦτο πρῶτότοκος υἱός τοῦ αὐτοκράτορος Βασιλείου Α΄ τοῦ Μακεδόνα (866 - 912 μ.Χ). Ἐγενήθη τό 866. Τό 886 ἐστέφθη ὡς συμβασιλεύς τοῦ πατρός του καί μετά τόν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ του Κωνσταντίνου, κατέστη διάδοχος τοῦ θρόνου. Ἔλαβε λίαν ἐπιμελημένην ἀνατροφήν ὑπό τήν καθοδήγησιν τοῦ Πατριάρχου Φωτίου. Ἐξαιτίας τῆς λαμπρᾶς παιδείας του ἀποκαλεῖτο «σοφός». Τό 886 μ.Χ, θανόντος τοῦ πατρός του ἀνῆλθεν εἰς τόν θρόνον. Ὑπῆρξε συγγραφεύς πολλῶν φιλολογικῶν ἔργων. Ἀπεβίωσε τήν 12ην Μαΐου 912, ἀφοῦ ἔν ἔτος προηγουμένως (9 Ἰουνίου 911) ἔστεψεν ὡς συμβασιλέαν του τόν διάδοχον αὐτοῦ Κωνσταντίνον Ζ΄ τον Πορφυρογέννητον.

Ἡ ἄλωση τῆς Κωνσταντινούπολις ἀπό τούς σταυροφόρους.

1204

Ἐνας ἐκ τῶν ἐμπνευστῶν τῆς σταυροφορίας ἦταν ὁ Γοδεφρεῖδος Βιλλεαρδουίνος. Ὁ θαυμασμός του γιὰ τὰ πλούτη τῆς Κωνσταντινούπολις, ὅπου τὰ λάφυρα ἦταν τόσα πολλά, πού κανεῖς δέν ἤξερε νά πεῖ πόσο χρυσάφι, ἀσήμι καί πολύτιμα πετράδια ὑπῆρχαν.

Ἐπῆρχε τόσος πλοῦτος μέσα στήν Κωνσταντινούπολη, πού οἱ Ἕλληνες μαρτυροῦσαν πώς τὰ δύο τρίτα του πλούτου ὅλου του κόσμου, ἦταν στήν Κωνσταντινούπολη καί τό ἄλλο ἓνα τρίτο στόν ὑπόλοιπο κόσμο.

*Βοήθα Ἄι Γιώργη
κι ἐσύ Ἄγιε Κοσμᾶ,
νά πάρουμε τήν Πόλη
καί τήν Ἄγια Σοφιά*

Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΚΑΙ Η ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ

Χάθηκαν τά πάντα. Κρύψου ἤλιε καί θρήνησε γῆ. Ἡ Πόλη ἔπεσε. Ἔτσι οἱ Τοῦρκοι ἔγιναν κύριοι τῆς Κωνσταντινούπολης τήν **Τρίτη 29 Μαΐου 1453**, στίς δυόμιση τό μεσημέρι. Ἄρπαζαν καί αἰχμαλώτιζαν ὅσους ἔβρισκαν μπροστά τους, ἔσφαζαν ὅσους ἐπιχειροῦσαν νά ἀντισταθοῦν καί σέ ὀρισμένα μέρη δέν διακρινόταν ἡ γῆ ἀπό τά πολλά πτώματα πού ἦταν πεσμένα κάτω.

Τό θέαμα ἦταν φρικτό. Παντοῦ ἀκούγονταν θρήνοι καί παντοῦ γίνονταν ἄρπαγές γυναικῶν ὄλων τῶν ἡλικιῶν. Ἀρχόντισσες, νέες κοπέλες καί καλόγριες σέρνονταν ἀπό τά μαλλιά ἔξω ἀπό τίς ἐκκλησίες ὅπου εἶχαν καταφύγει, ἐνῶ ἔκλαιγαν καί ὀδύρονταν. Ποιός μπορούσε νά περιγράψει τά κλάματα καί τίς φωνές τῶν παιδιῶν ἢ τή βεβήλωση τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν; Τό ἅγιο σῶμα καί αἶμα τοῦ Χριστοῦ χυνόταν στή γῆ. Οἱ Τοῦρκοι ἄρπαζαν τά ἱερά σκεύη, τά ἔσπαζαν ἢ τά κρατοῦσαν γιά λογαριασμό τους. Τό ἴδιο ἔκαναν καί μέ τά ἱερά ἀναθήματα.

Ποδοπατοῦσαν τίς ἅγιες εἰκόνες, τούς ἀφαιροῦσαν τό χρυσάφι, τό ἀσήμι καί τούς πολύτιμους λίθους, καί ἔφτιαχναν μέ αὐτές κρεβάτια καί τραπέζια. Ἄλλοι στόλιζαν τά ἄλογά τους μέ τά χρυσοῦφानτα μεταξωτά ἄμφια ἱερέων καί ἄλλοι τά ἔκαναν τραπεζομάντιλα. Ἄρπαζαν τά πολύτιμα μαργαριτάρια ἀπό τά ἅγια κειμήλια, καταπατοῦσαν τά ἱερά λείψανα τῶν ἁγίων καί, σάν πραγματικοί πρόδρομοι τοῦ διαβόλου, ἔκαναν ἀμέτρητα ἀνοσιουργήματα, πού μόνο τό θρῆνο μπορούν νά προκαλέσουν. Χριστέ, βασιλιά μου, οἱ ἀποφάσεις Σου ξεπερνᾶνε τό μυαλό τοῦ ἀνθρώπου.

Μέσα στήν ἀπέραντη ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Σοφίας, τόν ἐπίγειο οὐρανό, τό θρόνο τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ, τό ἄρμα τῶν Χερουβίμ, τό θεῖο δημιούργημα, τό ἀξιοθαύμαστο κατασκεύασμα, τό στολίδι τῆς γῆς, τόν ὠραιότατο ἀπό ὅλους τούς ναούς, ἔβλεπε κανεῖς τούς Τούρ-

κους νά τρῶνε καί νά πίνουν στό Ἱερό βῆμα καί στήν Ἁγία Τράπεζα ἢ νά ἀσελοῦν πάνω σέ γυναῖκες, νέες κοπέλες καί μικρά παιδιά. Ποιός μπορούσε νά μείνει ἀσυγκίνητος καί νά μή θρηνήσει γιά τήν ἅγια ἐκκλησία μας; Ὅλοι πονοῦσαν ἀπό τό κακό πού ἔβλεπαν. Στά σπίτια θρηνοί καί κλάματα, στούς δρόμους ὄδυρμοί, στίς ἐκκλησίες ἀντρικές κραυγές πόνου, γυναίκας μοιρολόγια, βαρβαρότητες, φόνοι καί βιασμοί. Οἱ εὐγενεῖς ἀτιμάζονταν καί οἱ πλούσιοι ἔχαναν τίς περιουσίες τους. Σέ ὅλες τίς πλατεῖες καί τίς γωνίες τῆς πόλης γίνονταν ἀμέτρητα κακουργήματα.

Ὅσους ἔβρισκαν στούς δρόμους τούς περνοῦσαν ἀπό τή λεπίδα τῆς χαντζάρας τους, γυναῖκες καί ἄντρες καί γέρους καί παιδιά, ἀδιακρίτως. Αὐτή ἡ σφαγή κράτησε ἀπό τήν ἀνατολή τοῦ ἡλίου μέχρι τήν ὥρα τῆς μεσημβρίας, κι ὅσοι βρέθηκαν μπροστά τους πῆγαν ἀπό χαντζάρα. Ὅσοι ἀπό τούς δικούς μας ἐμπόρους διέφυγαν, κρύφτηκαν μέσα στίς ὑπόγειες σπηλιές. Ὅταν πέρασε ἡ μανία τους, οἱ Τοῦρκοι τούς βρῆκαν, κι ὅλοι πιάστηκαν καί πουλήθηκαν σκλάβοι.

Ἐπίσης καί τά πληρώματα τοῦ στόλου πού ἦταν στά Δαρδανέλια, ἀφήνοντας τά πλοῖα τους χωρίς κανέναν ἄντρα. Ὅλοι ἄρχισαν νά τρέχουν σάν λυσσασμένα σκυλιά στή στεριά ψάχνοντας γιά χρυσάφι, κοσμήματα κι ἄλλα πλούτη, κι ἀκόμα γιά νά αἰχμαλωτίσουν τούς ἐμπόρους. Περισσότερο ἔψαχναν μέσα στά μοναστήρια κι ὅλες οἱ μοναχές στάλθηκαν στό στόλο τους καί ἀτιμάστηκαν καί ταπεινώθηκαν ἀπό τούς Τοῦρκους. Ἐπειτα πουλήθηκαν ὅλες σκλάβες στά παζάρια τῆς Τουρκίας. Ἄλλά καί ὅλες οἱ κοπέλες ἀτιμάστηκαν κι ἔπειτα πουλήθηκαν καί μάλιστα ἀκριβά, ἂν καί μερικές ἀπό ἐκεῖνες προτίμησαν νά ριχτοῦν στά πηγάδια καί νά πνιγοῦν παρά νά πέσουν στά χέρια τῶν Τοῦρκων. Τό ἴδιο ἔκαναν καί πολλές παντρεμένες. Οἱ Τοῦρκοι φόρτωσαν τά καράβια τους μέ αἰχμαλώτους καί ἀμύθητα πλούτη.

Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ διά Χριστόν σαλός



Τῆς Μεσογείου τά πλοῖα ὡς φρύγανα θά πεταχθοῦν εἰς τόν ἀέρα, εἰς δέ τήν ξηράν ἀπό τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί πέραν τοῦ Ξήρου θά πλεύσῃ τό αἷμα ὡς τό χαλινόν τοῦ ἵππου, ὀλίγοι θά σωθοῦν καί θά παραμείνουν ἐκ τῶν ἐναπομεινάντων στρατῶν.

Τήν 3ην ἡμέρα τῆς μάχης, τήν 3ην ὥραν μ.μ. θά φανῆ σύννεφον εἰς τόν οὐρανόν λαμπρότερον τοῦ ἡλίου, ἀπό τό ὅποῖον, θά φωτισθῇ ὁλόκληρος ὁ κόσμος καί δεξιά ἕνας Σταυρός πύρινος, τότε οἱ πολεμοῦντες θά ρίψουν τά ὄπλα ἔντρομη θά ἴδουν εἰς τόν οὐρανόν πρὸς τό μέρος τῆς Ἑλλάδος καί θά ἀκούσουν φωνήν βροντώδη.

Στρέψατε εἰς τά δεξιά μέρη εὐρίσκεται ἄνθρωπος τοῦτον ἐκλέξατε Δεσπότην, φίλος γάρ ἐμοῦ θά συγκροτηθοῦν Ἐπιτροπαί, ἐκ τῶν ἐναπομεινάντων στρατῶν τῶν Ἐθνῶν καί θά ἔλθουν πρὸς τήν Ἑλλάδα, εἰς τό ἄκρον τοῦ τόξου καί θά εὔρουν ἕνα γέροντα καθήμενον ἐν μέσῳ δύο κιόνων τό ὄνομα Ἰωάννης, τόν ὅποῖον θά συνοδεύσουν μετὰ χαρᾶς μεγάλης καί εὐχαριστήσεως πρὸς τόν Θεόν, ὅπως ἀνακηρύξουν αὐτοκράτορα Κωνσταντινουπόλεως, ὁλοκλήρου Βαλκανικῆς χερσονήσου, Μ. Ἀσίας, Αἰγύπτου, Παλαιστίνης ἕως Ἰνδιῶν.

Τότε ὁ Ἑλληνικός στρατός θά σπεύσῃ νά καταλάβει ὅλα τά μέρη αὐτά, ἐγκαθιδρύων Διοικητῆς κατά διαταγὴν τοῦ Αὐτοκράτορα πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν Ἑθνῶν, θά ὑποταχτοῦν εἰς τό Ἑλληνικόν Ἔθνος.

Κατ' ἀρχάς θά συνέρχεται εἰς τὰς Ἀθήνας, ἡ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας καί Ἱεροσολύμων, ὡς ὅτου ἡ Πόλι ἀνοικοδομηθῆ, διότι θά καταστραφῆ ὑπὸ τοῦ πυρός του πολέμου. Ἡ Ἰταλία θά εὐρεθῆ εἰς δύσκολον θέσιν, ὥστε νά ἔλθῃ ὡς ἐλευθερωτής.

Ἡ Γερμανία θά εἶναι προστάτης καί θά ἀποδώσῃ δικαιοσύνην αὐτῇ δέ πρώτη θά ὑποστηρίξῃ τὴν Ἑλλάδα, καί τὰ ὀρθόδοξα Βαλκανικά κράτη, καί συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, πιστεύουσα πρώτης εἰς τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν, ὥστε νά γίνῃ, ἀληθῶς καί ἐκ τῆς Ἑλλάδος θά ἔχῃ τὴν δόξαν.

Ταῦτα ὅλα εἶναι γεγραμμένα εἰς τὰ Ἱερά Βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας, καί τὰς προφητείας μετὰ Χριστόν Ἁγίων πατέρων μας.

Γιά Ἰωάννη Βατάτζη δέν ἀναφέρει
κανένα προφητικό βιβλίο
ἀπό ὅσα γράφτηκαν ἕως σήμερα.
Εἴμαστε ἢ μόνοι πού γράψαμε γιά τόν
Ἄγιο Αὐτοκράτορα Ἰωάννη Βατάτζη.

Ὁ καλύτερος καθηγητής ἱεροκήρυκας
μᾶς λέει γιά Ἰωάννη Παλαιολόγο καί Ἰωάννη
Θεολόγο. **Γιά Βατάτζη δέν ἀναφέρει.**

Περί τῆς καταγωγῆς τοῦ Ἰωάννου, ὅτι
οὗτος εἶναι ἀδελφός του Ἀνδρονίκου Πα-
λαιολόγο Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου,
πρός ὃν παρεχώρησεν ὁ Ἰωάννης τόν θρό-
νον ἐκ θεϊκοῦ ζήλου Μοναχός, λάμπας ἐν
ἀρεταῖς καί κτίσας Μοναστήριον ἐν Θεσ-
σαλονίκη.

Δέν εἶναι ἀπίθανον ὅμως νά εἰκάσωμεν,
ὅτι εἶναι ὁ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος. Γιά Βα-
τάτζη δέν ἀναφέρει.

«Καί τότε ξυπνήσει ὁ Ἅγιος Βασιλεύς ὁ ἐν ἀρχῇ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ **“Ι”** καί ἐν τῷ τέλει **“Σ.”**». **Γιά Βατάτζη δέν ἀναφέρει.**

Ὁ καλύτερος ἱεροκήρυκας, μᾶς λέει γιά Ἰωάννη Παλαιολόγο. **Γιά Βατάτζη δέν ἀναφέρει.**

Περί τῆς καταγωγῆς τοῦ Ἰωάννου, ὅτι οὗτος εἶναι ἀδελφός του Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου, γεγονότος Αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου παρεχώρησαν ὁ Ἰωάννης τόν θρόνον γενόμενος ἐκ Θεϊκοῦ ζήλου μοναχός, λάμπας ἐν ἀρεταῖς καί κτίσας Μοναστήριον ἐν Θεσσαλονίκη... Πάντως, πρόκειται περὶ ἀναστάσεως Ἰωάννου. Ὁ Ἅγιος Τάρασιος ἀποκαλεῖ αὐτόν ἅγιον βασιλέα, διὰ τήν μεγάλην ἀρετήν, ἀγνότητα καί ἀγιότητα αὐτοῦ.

Ἀκολουθεῖ συγκινητική Ἐπιστολή τοῦ Καθηγητῆ,
Δρ. Νικόλαου Χ. Χαρακάκου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ-
ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Καθηγητής Δρ. Νικόλαος Χ. Χαρακάκος
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Ν. Δημητρακοπούλου 50-
Κουκάκι 117 42 Αθήναι

e-mail: nickharakakos@gmail.com

Ἀθήναι, 5-10-2015

Ἀγαπητέ κ. Βαλαβάνη,
σὰς στέλνω τὴν βιβλιοκριτικὴν τὴν ὁποῖαν ἤρθενα
νὰ πληροφορηθῆ ὁ κόσμος διότι εἶθε ὁ πρῶτος
πὺς φέρειτε εἰς φῶς τὸν Ἅγιον Ἰωάννη Βατάτζη
Βατάτζη, τὸν ἐξυδάκτυλο Ἀυτοκράτορα τοῦ
Βασιλείου.

Πρῶτος ὁ Θεὸς θὰ ἔλθῃ καὶ εὐχὴν ἔχω ἵνα
νὰ δημοδοχῆσθε τὴν διάδοσιν εἰς ὅλην
τὴν Πατριὰ μὲν τῶ περι Βατάτζη βιβλίου
σας.

Ἀκολουθεῖ τὸ ἄρθρον μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ
Ο ΠΡΩΤΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ, ΠΟΥ ΕΦΕΡΕ
ΣΤΟ ΦῶΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩ ΙΩΑΝΝΗ ΒΑΤΑΤΖΗ

Ὁ ἐκλεκτὸς Λογοτέχνης κ. Γεώργιος Α.
Βαλαβάνης, ἑρευνητὴς τῶ Ἁγίου Γραφῶν,



2

τῶν Προφητειῶν καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, μέλος τῆς Συνόδου Τριτάτης Τεκνῶν Θεσσαλίας καὶ τῆς Ε.Π.Ο.Σ.Υ.Α. (Ἐλευθερο-τεκνῶν Συγγραφέων Λόγιου), εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Συγγραφέας ὁ Πρῶτος, ὃς ἔφερε στὸ φῶς τὸν Ἅγιον Ἰωάννη Δούκα Βασιτάς, μὲ τὸ βιβλίο του «Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Βασιτάς Ὁ Μαργαρυτέος Ἀυτοκράτορας - Ὁ Ἐξαδάκτυλος Ἀυτοκράτορας τῆς Βυζαντίας», ὃς γυμνάζει ἀλλεπάλληλα ἐπιλοχνησθέντες ἐκδόσεις.

Ἡ ἄλλη ἐρευνητικὴ καὶ συγγραφικὴ ἔχει ἐπιτελέσει ὁ κ. Βαλασδάνης, διότι, πρὶν ἂν γνῶσθαι, κινεῖς τὸν γυμναστὴν τῶν ἁγίων Βασιτῶν, ὁ κ. Βαλασδάνης ὄρω μὲ ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν μελέτησε τοὺς 12 Προφῆτας, ὃς προφητεύουσιν γὰρ τὸν ἁγίον Ἰωάννη Βασιτάς, συνδέοντάς τὸν μὲ τὸν Γ' Παγκόσμιον Πόλεμον καὶ τὸ θεῖον ἀνακεντρώμενον Τριπλὴν Δόγμα Ἀναστάσεως τῶς Ἑλληνορθόδοξου Μοναρχικῆς Βυζαντίας.



(3)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ-
ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ,
ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Καθηγητής Δρ. Νικόλαος Χ. Χαράκακος
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Ν. Δημητράκοπούλου 50-
Κουκάκι 117 42 Αθήνα

e-mail: nickharakakos@gmail.com

Μαχητής της Βυζαντινολογίας Νέο
βατικότητα είναι ο κ. Βαλαβάνης. Γι' αυτό
και πρωτοτυπεί, ανάσχετα στην ιστορική
επιφάνεια τον Άγιο Ιωάννη Δούκα Βατά-
τζη, τον Έσαδάκτο Αυτοκράτορα της Βυ-
ζαντίας, μία Έμβληματικό Φυσιολογία, ηδύ,
με θαυμάσια Υπέροχη και Υπέροχη
Τρόπος, ηδύ επανεμφανίζεται χη ηδύ επανέρχε-
ται Χριστιανική Έλληνοφυχία Αυτοκρατο-
ρία, της Νεοβυζαντινής Αυτοκρατορίας,
"Έτσι ο συγγραφέας γίνεται Μεταλήρηδου-
της Βυζαντινολογίας θεολογική και
Έλληνοφρονολογική φιλοσοφική ανάφορων
και προπρεπτική ένταταίσεων Θέσης Νέου
Πυξής και Γεωστρατηγική Ισχύος ηδύ,
Το βιβλίο της κ. Βαλαβάνης ηδύ ηδύ
ηδύ στο Δρομολογία της Νέου Βυζαντίας,
Έδωχε σε υλοποιήσιμων ηδύ ηδύ ηδύ



(4)

τις φορές, δίνει ἑπιγράματα γιὰ τὴν Ἑλληνοχριστιανικὴν Συνειδήσεια καὶ ἑπιγράματα.

Ἀφορᾶς εἰς ὅλους μὲν ὅσοι εἰσέρχονται καὶ εἶμαστε Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ καὶ Ἕλληνες.

Ἀρκούντως τολομήσαμε τὸν πολιτικὸν ἰδεολογικὸν καὶ ηθικὸν κίνησιν μὲν ἠθικὸν εὐρωπαϊκὸν «δημοκρατικόν», ἔφερε τὸν μηδενισμὸν. Μὲ τὸ βιβλίον τῶν κ. Βαλαβάνη γιὰ τὸν Ἰωάννην Βατάτζη ἔρχεται μὲ ὅσον γιὰ τὸν Βατάτζη ἐντὶ κίνησιν Πατριδοφυλιτικῶν Ἀντιμηδενισμῶν.

Ὅχι μόνον συγκαταστήσῃ, ἀλλὰ εὐλογοῖ δογματικοὶ αἱνοῖ ἔρχονται εἰς τὸν κ. Βαλαβάνη, τὸν Πρωτοεὐαγγελιστὴ τῶν Ἰωάννην Βατάτζη, καὶ ηρεσθεύοντες τὸν Ἀνακύπτου τῶν Βουζαντινῶν Μεγαλειῶν, μὲ μεταληρηθεύει τὸν Ἀνόμωτον Νίστην τῶν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὸν Νέον Βουζαντινόν. Τὸν ἑκδηλῶσιν Ὁραμάτων καὶ Αἰτιολογῶν.



5

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ-
ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Καθηγητής Δρ. Νικόλαος Χ. Χαρακάκος
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Ν. Δημητρακοπούλου 50-
Κουκιά 117 42 Αθήναι

e-mail: nickharakakos@gmail.com

Τὴν ἀναθέμενην τῶν προφορικῶν ἀρτιῶν, τὴν
ἑστρασίαν Νεοδωδωντινῶν Κρίτων.

Δικῶς εἰς,



ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Δ^Ρ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Χ. ΧΑΡΑΚΑΚΟΣ
ΘΕΟΛΟΓΟΣ - ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

- 1 -

Ποιοί γάρουν το πηλο του έρευνητοῦ
Έλάχιστοι αλάτου έρευνηοῦν εις βάθος.

Με οδυρό το σπάνιο έμφυτο χάρισμα του
είναι που ο Γιώργος Βαλαβάνης επικοινωνήσε
μαζί μου για πρώτη φορά.

Είχε πεισε στα χέρια του χρόνια πολλα μετά
τι δημοσίευσε του στη αρχή της δεκαετίας
του 90 το άρθρο μου με τίτλο: "Η Πόλις
δεν είναι".

Δεῦ το παραδείγω, καλό συμπληρωματέτι
στη τελευταία έκδοση του βιβλίου του Γιώργου
Βαλαβάνη και είναι ελιος, ανιργμένο στη
σχολική σελίδα στο Διαδίντω.

Περιηπτινά να υπανδύρωσθε ότι σύμφωνα
με τή μαρτυρία Έμμινα Στρατιχοῦ ο
Μαρμαριμένο Βασιλιά και ύλαριστοῦ είναι
και έχει ανασηκωθεί στοῦ άγκώνα του γά
τελευταία χρόνια.

Βασιδες έιατοντες ανασηκώσθε είχαν εν
τω μεταξί επικοινωνήσε μαζί μου καλό
ο άρτοῦ του Μαρμαριμένου Βασιλιά ζή
στο συλλογικό άζα και το άτομικό μας
ύλοσηκώδωτο.

Ουδεις με είχε ρητισει κατά πόσον
η ιστορία που είχα καταγράψει ήταν

πραγματική και όχι αποκείμενα δημοσιογραφική
φαντασία.

Εξαιρέσει απογέγραφο ο Γιώργος Βαζαβάνης
ρκεπέντας με επίμονα Ροιοί και τις αφηγητικές.
Πότε και Ροί και Ροιοί είναι ο Έλληνας
Στρατιώτης.

Θυμίζονα μόνο το όνομα του προσώπου που
μου είχε αφηγηθεί την ιστορία.

Με το ίδιο πείσμα που τον δοκίμοσε πρώτος
να τιτολοποιήσει τον Μαρμαριμένο Βασαλά
στο πρόσωπο του βυζαντινού αυτοκράτορα
Αχιού Ίωάννη Βατατζή αναζητήσε την
αφηγητρία της ιστορίας με του Στρατιώτη.

Εμ είναι είχε εμματαγείσει την Έδαδα για
να εμματαγείσει στην Αριζόνα του ΚΠΑ.

Ο Γιώργος Βαζαβάνης έφθασε μέχρι εκεί
προκειμένου να χαρακτηριστεί το όνομα του
Στρατιώτη και να τον αναζητήσει.

Ο Στρατιώτης είχε πεθάνει ή γύρω μεταξύ
αίμα βρεκόταν ή ζην ή αβέβαια του.

Στοι Γιώργο Βαζαβάνη που τις εγτόπιος και
την επισκευδίκη εμβεβαίωστε την εμπειρία
του αβέβαιου της.

Ο Γιώργος Βαζαβάνης δεν παρζέικε να
με είνμεριοςί οχεπκα.

Ετσι ξεκίνησε κι' η μακροχρόνια φιλία
κι' αμοιβαία αλληλεγγύη μας.

Αγαπητέ Γιώργο

Σου εύχομαι πολλές ελευθερίες του βιβλίου
σου με τι συνέχισέ το βιβλίο και το
αίματό σου μέρος σου εμπνευσμένο του.



Αθήνα, 16 Δεκεμβρίου 2015.

ΕΙΧΑ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩ ΑΓΙΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Το 1979 - 1980 γνώρισα τον **Άγιο Παΐσιο**. Δύο καλοκαίρια καθόμασταν έξω στην αυλή στα κούτσουρα και μιλούσαμε από το μεσημέρι έως το βράδυ με τον Άγιο Παΐσιο. Εκείνη τήν ημέρα έκανε πολύ ζέστη, Ιούλιος μήνας. Περπατήσαμε πολύ. Από τό Μοναστήρι Ίβήρων γιά νά φτάσουμε στόν Άγιο Παΐσιο. Μᾶς κέρασε καί ἄρχισαμε τήν κουβέντα. Μέ πονοῦσε πολύ τό κεφάλι μου.

“Με πονάει πολύ τό κεφάλι μου πάτερ” καί μοῦ ἔφερε τά Άγια Λείψανα τοῦ Άγίου Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκη. Τά ἔβαλε στό κεφάλι μου καί ἄρχισε νά διαβάζει προσευχές. Ἀμέσως πέρασε ὁ πονοκέφαλος. Εἶχα καί ἕνα σοβαρό πρόβλημα, ὅτι μου εἶπε ἔγινε.

Γνώρισα τον **Άγιο Πορφύριο** το 1981 στον Ωροπό. Στο Μοναστήρι του μου εἶπε συγκλονιστικά πράγματα.

Γνώρισα τον **Π. Ιάκωβο Τσαλίκη** στον Άγιο Δαυίδ στην Εύβοια, ἦταν Άγιος ἄνθρωπος.

Γνώρισα τον **πάτερ Νικόδημο** στο Σοφικό Κορινθίας, Άγιος ἄνθρωπος.

Όπως ο γέροντας μου **π. Παντελεήμων ο Αγιορείτης ο Ασκητής** που τον έχω στο βιβλίο μου.

**«Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων,
μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπί σέ».**

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Νανόπουλος (Τυπογράφος)

Ἐμόνασε εἰς τό Κελλίον τοῦ Ἁγίου Νικολάου, στίς
Καρυές Ἁγίου Ὁρους.

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν.



Φωτό: Καλοκαίρι 1990

Ὁ μακαριστός Ἀγιορείτης ἀσκητής, ὑπῆρξε ὁ πνευματικός μου
πατέρας ἀπό τό 1978 ἕως τήν κοίμησή του καί διεκρίνετο γιά τή
διορατικότητά του.

**ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ,
ΙΩΑΝΝΗ ΒΑΤΑΤΖΗ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΡΙΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ
ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ
ΓΙΑ ΤΡΙΣΗΜΙΣΗ ΧΡΟΝΙΑ.**

Τότε θά τούς ἀπαντήσῃ με πολλήν ἀπανθρωπίαν:
«Ὁ οὐρανός» - θά τούς λέγῃ - «δέν θέλει νά βρέξει ἡ
γῆ πάλιν δέν βλασταίνει τούς καρπούς της ἀπό ποῦ
θά σᾶς δώσω ἐγώ τρόφιμα;»

Μόλις θά ἀκούσουν τότε τά λόγια αὐτά οἱ δυστυ-
χισμένοι ἄνθρωποι, θά καταλάβουν πώς αὐτός εἶναι
ὁ πονηρός Διάβολος καί θά θρηνήσουν σπαρακτικά καί
θά κλάψουν πολύ θά κτυποῦν μέ τά χέρια τούς τό πρό-
σωπόν τους καί θά τραβοῦν τά μαλλιά τους καί θά λένε
μεταξύ τους: «Ἀλλοίμονον στήν συμφορά μᾶς
ἄλλοίμονον στήν πολυθρήνητη συμφωνία ἄλλοίμονον
στό πονηρό καί στή μεγίστη πτώσι (πού παρασυρ-
θήκαμε).

Πῶς παραπλανηθήκαμε ἀπό τόν Πλάνο; Πῶς πα-
ραδοθήκαμε σ' Αὐτόν; Πῶς μπλέξαμε στά δίχτυά του;
Πῶς συρθήκαμε ἐνῶ ἀκοῦμε τās ἀγίας Γραφᾶς, δέν κα-
ταλαβαίνουμε τό νόημά τους;»

Πραγματικά τότε, ὅσοι θά ἔχουν δεθῆ μέ κοσμικές ὑποθέσεις καί μέ τήν ἐπιθυμίαν τοῦ αἰῶνος αὐτοῦ, αὐτοί εὐκόλα θά ὀδηγηθοῦν στό Διάβολο καί θά σφραγισθοῦν ἀπ' Αὐτόν.

Τότε, σέ κεῖνες τίς ἡμέρες, δέν θά ξαναφανῆ (στούς Ναούς) τό τίμιον Σῶμα καί Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἡ λειτουργία θά σταματήσῃ θά παύσουν οἱ ψαλμωδίες δέν θά ἀκουσθῆ ἡ ἀνάγνωσις τῶν Γραφῶν. Σκοτάδι θά ἐπικρατήσῃ στούς ἀνθρώπους καί θρῆνος.

Τότε θά σκορπᾶνε στίς πλατεῖες χρυσά καί ἀργυρᾶ νομίσματα καί κανεῖς δέν θά ἐνδιαφέρεται νά τά περιμαζέψῃ. Ὅλοι θά φροντίζουν νά διαφύγουν καί νά κρυφτοῦν, ἀλλά πουθενά δέν θά μπορέσουν νά ἀποφύγουν τίς παγίδες διότι θά φέρνουν ἐπάνω τους τό σημάδι (=χάραγμα) Του τό (666) καί ἔτσι θά δείχνουν καθαρά πώς εἶναι γνωστοί του. Ἀπ' ἔξω φόβος, ἀπό μέσα τρόμος καί νύκτα καί ἡμέρα.

Στήν πλατεία καί στά σπίτια, πείνα καί δίψα. Στίς πλατεῖες θόρυβοι, στά σπίτια θρῆνοι. Θά μαραθῆ ἡ ὁμορφιά τοῦ προσώπου, διότι τά χαρακτηριστικά τους θά γίνουν σάν τῶν νεκρῶν.

Ἄλλὰ καί ἡ ὁμορφιά τῶν γυναικῶν θά μαραθῆ καί θά ἐξαφανισθῆ ἡ (σαρκική) ἐπιθυμία ἀπό ὅλους τους ἀνθρώπους.

Ὁ εὐσπλαγχνος ὅμως καί φιλόανθρωπος Θεός οὔτε καί τότε θά ἐγκαταλείψῃ τό γένος τῶν ἀνθρώπων χωρίς παρηγοριά γι' αὐτό θά κολοβώσῃ ἐκεῖνες τίς ἡμέρες. Καί τά τρισημίση χρόνια (τῆς Ἐξουσίας τοῦ Ἄντιχρίστου) θά τά συντομεύσει, γιά τούς λίγους ἐκείνους εὐσεβεῖς, πού θά ἔχουν καταφύγει γιά νά κρυφτοῦν στά βουνά καί στά σπήλαια.

Γρήγορα θά περάσουν αὐτές οἱ μέρες καί πολύ σύντομα θά τελειώσῃ ἡ Βασιλεία τοῦ Πλάνου καί Ἄντιχρίστου.

Ὅταν λοιπόν θά γίνουν ὅσα προείπομεν καί ἡ περίοδος τῶν ἑπτὰ ἐτῶν θά μοιρασθῆ σέ δύο καί φανῆ τότε τό βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως καί οἱ Προφῆτες τοῦ Κυρίου διανύσουν τόν δρόμον τους καί ἔλθῃ, μετά, ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου.

Ὁ ἐνώχ, ὁ Ἡλίας καί ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, μᾶς λέγουν ὅτι θά ἔλθῃ ὁ ἀντίχριστος. (Ἅγιο Εὐαγγέλιο σέλ. 84)

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟ, ΕΡΧΕΤΑΙ Η ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ, ΚΡΙΝΕΙ ΖΩΝΤΑΣ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΥΣ.

Τότε οί ἅγιοι Ἄγγελοι θά τρέξουν παντοῦ, διά νά συγκεντρώσουν ὅλα τά Ἔθνη, πού θά ξυπνήση ἐκείνη ἡ φοβερή φωνή τῆς σάλπιγγος. Καί θά σταθοῦν μπροστά στό βῆμα τοῦ Χριστοῦ, αὐτοί πού ἦσαν κάποτε βασιλεῖς, οί ἄρχοντες, οί ἀρχιερεῖς, οί ἱερεῖς, διά νά ἀπολογηθοῦν καί διά τό ποιμνιόν τους, ὅσοι, ἀπό ἀμέλειαν, ἔχασαν, ἔστω καί ἓνα πρόβατον ἀπό τήν ποίμνην τους.

Τότε θά ὀδηγηθοῦν (ἀπό τούς Ἀγγέλους μπροστά στό βῆμα τοῦ Χριστοῦ) πού δέν ἠρκοῦντο στό μισθό τους, ἀλλ' ἐξεμεταλλεύοντο χῆρες καί ὀρφανά καί πτωχοῦς.

Τότε θά παρασταθοῦν (στό βῆμα τοῦ Χριστοῦ) οί φοροεισπράκτορες, πού ἄρπαζαν ἀπό τόν πτωχόν περισσότερον ἀπ' τόν ὀρισμένον στά χωράφια, στά σπίτια, στίς Ἐκκλησίες.

Τότε θά ἀναστηθοῦν ἀνδρόγυνα, γεμάτα ντροπή, γιατί δέν φυλάξανε ἀλλά παραπλανηθήκανε ἀπ' τήν σαρκική ὁμορφιά καί ἀκολουθήσανε στή ζωή τούς τίς

ἐπιθυμίες τους.

Τότε μέ φόβον καί κατάπληξιν θά ἔλθουν Ἄγγελοι, ἕξαπτέρυγα, Χερουβίμ καί Σεραφίμ, πού θά λέγουν δυνατά «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος (εἶσαι) Κύριος Σαβαώθ» (Ἦσ. 6, 3) Καί ἀμέσως θά φανερωθῆ πάνω σέ θρόνο φοβερό καί ὑψηλό ὁ Βασιλεύς τῶν βασιλευόντων καί Κύριος τῶν κυριευόντων, καί Κριτής ἀνεπηρέαστος, καί δικαστής, πού θά ἀποδώσῃ στόν καθένα τό δίκαιον. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, καί δίκαιοι καί ἁμαρτωλοί, θά ἀτενίσουν τό πρόσωπόν Του μέ φόβο.

Μετά θά συγκεντρώσῃ ὅλα τά ἔθνη, ὅπως φωνάζει τό ἅγιον Εὐαγγέλιον δυνατά. Τί λέγει λοιπόν ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μέσα ἀπό τό Εὐαγγέλιον; «Ὅταν θά ἔλθῃ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου μέ ὄλην του τήν δόξαν καί ὅλοι οἱ ἄγγελοι μαζί Του, τότε θά καθῆσῃ στό θρόνο τῆς δόξης Του καί θά μαζευθοῦν ἐμπρός Του ὅλα τά ἔθνη καί θά χωρήσῃ τοὺς ἀνθρώπους μεταξύ τους, ὅπως ὁ βοσκός ξεχωρίζει τά πρόβατα ἀπό τά κατσίκια καί θά τοποθετήσῃ τά πρόβατα στά δεξιά Του, ἐνῶ τά κατσίκια πρὸς τά ἄριστερά Του.

Τότε θά πῆ σέ ἑκείνους πού θά στέκονται πρὸς τά δεξιά «ἐλᾶτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατέρα μου, κληρονομήστε τήν Βασιλείαν, πού εἶναι ἐτοιμασμένη γιά Σᾶς ἀπ' τόν καιρό τῆς δημιουργίας τοῦ Κόσμου» (Μάτθ. 25, 31 – 34).

Ἐλᾶτε οἱ Προφῆτες, πού διωχθήκατε γιά τό Ὄνομά μου. Ἐλᾶτε οἱ Πατριάρχες, πού πειθαρχήσατε σέ Ἐμένα, πρὶν ἀπό τήν παρουσία μου στόν κόσμον καί πού ποθήσατε τήν Βασιλείαν μου.

Ἐλᾶτε οἱ Ἀπόστολοι, πού κακοπαθήσατε μαζί μου, κατά τήν ἐνανθρώπησί μου, στή διάδοσι τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐλᾶτε οἱ Μάρτυρες, πού μέ ὁμολογήσατε μπροστά σέ τυράννους καί ὑπομείνατε πολλά βασανιστήρια καί τιμωρίες.

Ἐλᾶτε οἱ Ἱεράρχες, πού μέ καθαρότητα τελούσατε, μέρα νύχτα, τήν Θεῖαν Λειτουργίαν καί καθημερινά θυσιάζατε τό τίμιον Σῶμα καί Αἷμα μου.

Ἐλᾶτε οἱ εὐλογημένοι ἀπ' τόν Πατέρα μου, κληρονομήσατε τήν Βασιλείαν, πού ἔχει ἐτοιμασθῆ γιά Σᾶς, γιατί δέν δώσατε σημασίαν στόν πλοῦτον. Ἐλᾶτε ὅσοι ἐλεήσατε τόν φτωχόν, ὅσοι βοηθήσατε τά ὀρφανά, ὅσοι συντρέξατε τίς χῆρες, ὅσοι ποτίσατε τοὺς διψασμένους, ὅσοι θρέψατε τοὺς πεινασμένους, ὅσοι φιλοξενήσατε ξένους, ὅσοι ντύσατε γυμνοὺς καί ἐπισκεφθήκατε ἀρρώστους.

Ἐλᾶτε ὅλοι Σεῖς νά κληρονομήσατε τήν Βασιλείαν, πού ἔχει ἐτοιμασθῆ γιά Σᾶς ἀπό τότε πού ἐδημιουργήθη ὁ Κόσμος.

Νά, ἡ Βασιλεία μου ἔχει τακτοποιηθῆ νά, ὁ Παράδεισος ἔχει ἀνοιχθῆ, νά ἡ ἀθανασία μου ἔχει στολισθῆ.

Ἐλᾶτε ὅλοι, κληρονομήσετε τὴν Βασιλείαν, πού ἔχει ἑτοιμασθῆ γιὰ Σᾶς ἀπὸ τότε, πού δημιουργήθηκε ὁ Κόσμος. «Κύριε, πότε Σέ εἶδαμε νά πεινᾶς καί Σέ ἐθρέψαμεν; Πότε Σέ εἶδαμεν νά διψᾶς καί Σέ ἐποτίσαμε; Πότε Σέ εἶδαμε γυμνό καί Σέ ντύσαμε; Πότε Σέ εἶδαμε ξένον καί Σέ φιλοξενήσαμε; Πότε Σέ εἶδαμε ἄρρωστο ἢ φυλακισμένο καί ἤλθαμε σέ Σένα; (Μάτθ. 25, 35).

Τότε θά τοὺς ἀποκριθῆ πάλιν ὁ Βασιλεὺς τῶν Βασιλευόντων λέγοντάς τους: «ἔφ' ὅσον κάνατε αὐτά σέ κάποιον ἀπὸ τοὺς ἐλαχίστους ἀδελφούς μου, σέ ἐμένα τό κάνατε» (Μάτθ. 25, 36), ἐφ' ὅσον λοιπὸν αὐτούς, πού Σᾶς ἀνέφερα, φιλοξενήσατε, θρέψατε, ποτίσατε τοὺς πτωχοὺς, σέ Μένα τό κάνατε.

«Ἐλᾶτε στήν ἑτοιμασμένη γιὰ Σᾶς Βασιλείαν ἀπὸ τότε, πού δημιουργήθηκε ὁ Κόσμος» (Μάτθ. 25, 35) καί ἀπολαύσετε τὴν αἰώνια ἀπὸ τὸν Ἐπουράνιον Πατέρα μου καί τό Πανάγιον καί Ζωοποιὸν Πνεῦμα.

Ποιό, ἄραγε, στόμα, θά μποροῦσε νά διηγηθῆ ἐκεῖνα τά ἀγαθὰ, «πού δέν τά εἶδε ἀνθρώπινο μάτι, οὔτε τά ἄκουσε καί δέν δοκίμασε ἀνθρώπινη καρδιά, ὅσα ἐτοίμασεν ὁ Θεός γιὰ κείνους ποῦ τὸν ἀγαποῦν;» (1 Κόρ. 2, 9).

Μάθετε τώρα καί τὴν φωνή, πού θά ἀπευθύνῃ ὁ δίκαιος Κριτής σ' αὐτούς, πού θά σταθοῦν ἀριστερά ὁ Θεός μέ θυμό καί ὀργή, θά τοὺς εἰπῆ «Φύγετε ἀπὸ

ἐμπρός μου, Σεῖς οἱ καταραμένοι, στό αἰώνιον πῦρ, πού ἔχει ἐτοιμασθῆ γιά τόν Διάβολον καί τούς ὑπηρέτας τοῦ» (Μάτθ. 25, 41).

«Διότι ἐπείνασα καί δέν μοῦ δώσατε νά φάγω. Ἐδίψασα καί δέν μέ ποτίσατε. Ἦμωνα ξένος καί δέν μέ φιλοξενήσατε, ἤμωνα γυμνός καί δέν μέ ντύσατε. Ἀσθένησα καί δέν μέ ἐπισκεφθήκατε. Ἦμωνα στή φυλακή καί δέν ἦλθατε κοντά μου» (Μάτθ. 25, 44).

Δέν ἐφαρμόσατε τήν ἐλεημοσύνην καί δέν ἀποβάλατε ἀπό τήν ψυχὴν Σᾶς τήν μισαδελφίαν. «Διότι δέν θά σωθῆ ὁ καθένας πού μου λέγει Κύριε, Κύριε, ἀλλά μόνάχα ἐκεῖνος, πού ἐκτελεῖ τό θέλημά μου» (Μάτθ. 7, 21). «Καί θά μεταβοῦν αὐτοί στήν αἰώνιον κόλασι, ἐνῶ οἱ δίκαιοι θά ἀπολαύσουν τήν αἰώνιον ζωήν» (Μάτθ. 25, 46).

Ἀκούσατε, τήν ἀπάντησι τοῦ Κυρίου, γνωρίσατε τήν ἀπόφασιν τοῦ Κριτοῦ, μάθατε ποιό φοβερό Δικαστήριο μᾶς περιμένει καί ποιὰ ἡμέρα καί ὥρα φοβερή. Γί αὐτή τήν φοβερή ὥρα καί ἡμέρα ἄς φροντίζωμεν καθημερινά νά παρουσιασθοῦμε σέ ἐκείνην τήν δίκη, ταπεινοί καί φοβισμένοι, ἄς ἐπιδιώξουμε, μέ καλά ἔργα καί μέ ἐξομολόγησι, νά εἰπῆ καί σέ μᾶς ὁ εὐσπλαγχνικός καί φιλόανθρωπος Θεός «Ἡ Πίστις Σου, σέ ἔχει σώσει, (Μάτθ. 25, 23).

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
καί
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΑΓΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΗΝ ΒΑΤΑΤΖΗΝ ΤΟΝ ΕΛΕΗΜΟΝΑ





Ἅγιος
Νικόδημος

Τόν κατά πλάτος βίον αὐτοῦ μετέφρα-
σεν ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης εἰς
τὸ ἀπλοῦν, ἐξ οὗ καὶ συνόψισε τὸ
ἐνταύθα καταχωρούμενον Συναξάριον,
ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρον ἄσματικὴν
ἀκολουθίαν ἐξ ὑπαρχῆς ἐφιλοπόνησεν ὁ
αὐτός ἱερός Νικόδημος εἰς τὴν βασιλι-
κὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα.

Δεῦτε φιλεόρτων τά πλήθη, τόν εὐσεβέστατον βασιλέα
ἡμῶν Ἰωάννην, χρεωστικῶς εὐφημήσωμεν· τῶν Ὁρθοδόξων
δογμάτων τόν συνίστορα, τῆς εὐσεβείας τόν φύλακα, τὴν
στάθμην τῆς δικαιοσύνης, τὴν πηγὴν τῆς φιλανθρωπίας, τῆς
ἐλεημοσύνης τό πέλαγος, ἐξ ἧς καὶ τὴν ἐπωνυμίαν δικαίως
ἐκκληρώσατο, ἐλεήμων ἐξαίρετως ἐπικαλούμενος· τῆς πρὸς
Θεὸν ἐλπίδος τόν ἔμπυχον ὑπογραμμόν, καὶ τῆς κατὰ ψυ-
χὴν καὶ σῶμα ἀνδρείας, τὴν ἀρῥαγῆ καὶ ἀκίνητον στήλην, καὶ
πρὸς αὐτόν ἐκβοήσωμεν· πάρεσο μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καὶ
πάσης κακώσεως, ταῖς πρεσβείαις σου ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι,
τούς ἐκ πόθου εὐφημοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τῷ τάφῳ τοῦ βασιλέως Ἰωάννου
προσέλθωμεν, καὶ ἴδωμεν νοητῶς θαῦμα, φρικτόν καὶ πα-
ράδοξον, τούς ὄρους ὑπερβαῖνον τῆς φύσεως· τοῦ τάφου
γάρ ἀνοιγέντος, ἀρῥήτος εὐωδία, σὺν ἡμῖν καὶ χάριτι,
ἐξεπέμπετο, καὶ ὁ νεκρὸς τοῦ βασιλέως ὠράθη, οὐκ εἰς ὅστέα
λελυμένος, οὐ μέλας τὴν χροάν, οὐ νεκρικόν φέρων σύμβο-

λον· ἀλλὰ σύσσωμος ὅλος καί φαιδρός, ὡς ἐπὶ θρόνου βασιλικοῦ καθεζόμενος. Ὡ δόξης οὐρανοῦ! ἧς περ ἠξίωται ὁ εὐσεβέστατος ἄναξ· καί νῦν πρεσβεύει ἀδιαλείπτως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς ἥλιος λαμπρός, ὡς φαιδρός ἑωσφόρος, ἡ μνήμη σου, σοφέ, βασιλεῦ Ἰωάννη, ἡμῖν πᾶσιν ἔλαμψε, καί εἰς αἴνεσιν ἤγειρε, τοῦ δοξάσαντος, Χριστοῦ ἐν γῆ καί ἐν πόλῳ, καί σέ δείξαντος, πηγῆν θαυμάτων πλουσίαν, τοῖς πόθῳ τιμῶσί σε.

Ὡς παράδεισος φαιδρός, δένδροις παντοίοις τεθληῶς, σοῦ ὁ βίος ὁ λαμπρός, πᾶσιν ἐδείχθη, βασιλεῦ, πεπυκασμένος (διακοσμημένος) ἐνθέοις ἔργοις καί λόγοις· διό καί ἐπευφραίνει ταῖς χάρισι, μυρίζει νοητῶς τούς τελούντάς σου, τήν σεβασμίαν μνήμην, Ἰωάννη, καί σοί βοῶντας ἐκ πίστεως· μετᾶδος, μάκαρ, τῶν ἀρετῶν σου καί ἡμῖν τοῖς ἰκέταις σου.

Ἡ πληθὺς τῶν θαυμάτων, ἄναξ, τῶν σῶν, πάντα νοῦν καταπλήττει καί ἀκοήν, πῶς ἀναστρεφόμενος, τοῖς ἐν κόσμῳ, αἰόδιμε, μεγίστην χάριν ἔσχες, θεόθεν, πανεύφημε· θεραπεύειν νόσους, ἰᾶσθαι παθήματα, πνεύματα τῆς πλάνης, ἀπελαύνων ἐκ πάντων, τῶν πίστει καί πόθῳ σου, προστρεχόντων τῇ λάρνακι, Ἰωάννη μακάριε· πρέσβευε Χριστῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τήν ἀγίαν μνήμην σου.

Σήμερον Ἰωάννης ὁ θεοστεφεῆς βασιλεὺς καὶ ἐλεήμων, τὰ ἐπὶ γῆς καταλιπὼν, πρὸς οὐρανὸν τὴν πορείαν πεποιήται, ἀντὶ τῆς ἐγκοσμίου βασιλείας, τὴν ὑπερκόσμιον κληρωσάμενος, καὶ συνευφραίνεται μετὰ Κωνσταντίνου, τοῦ πρώτου τῶν Χριστιανῶν βασιλέως, ὡς τοῖς ἐκείνου ἰχνεσιν κατὰ πάντα ἀκολουθήσας· καὶ νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ ἔπουρανίου βασιλέως Χριστοῦ, ἀμέσως παρεστηκῶς, καὶ θέσει Θεός χρηματίζων, πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων αὐτοῦ τὴν πανήγυριν.

Ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου, βασιλεῦ, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν, ὕδωρ ἀλεξίμορον, (ἀποδιώκων τον θάνατον) ἀμβροσία φερέσβιος, ἀρωμάτων κῆπος, μυρίπνους παράδεισος, κολυμβήθρα θεία, τὰ θαύματα βλῦζουσα, Σιλwάμ ἡ κρήνη, νάρδος, κρόκος καὶ μύρον, φρέαρ ζῶντος ὕδατος, ἐκ Λιβάνου προρρέοντος. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοί· χάρισαι ἡμῖν, σεβαστέ Ἰωάννη, τούτων τὰς ποιότητας, τοῖς μετὰ πόθου τιμῶσι, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Τόν βασιλέα ἄπαντες, Βατάτζην εὐφημήσωμεν, τῆς Οἰκουμένης τό εὖχος καὶ Ὁρθοδόξων τό κλέος, τῶν δυσσεβῶν τό ἥττημα, καὶ ἰατρόν ἀδάπανον, παντοίων ἀρρωστημάτων, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, χορεύσωμεν τῷ πνεύματι, καὶ κροτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τοῦ πολιοῦχου ἡμῶν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν,

καί τῶν ἰαμάτων δεξάμενοι τήν χάριν, τόν ταῦτα τοῖς
χρήζουσι ἀεί δασιλῶς ὑπερεκχέοντα, βασιλέα Ἰωάννην
εὐφημέϊωσαν. Οἱ πένητες τόν πλουτιστήν, οἱ δαιμονῶντες
τόν ῥύστην, οἱ ἐν συμφοραῖς τόν σωτήρα, οἱ νοσοῦντες τόν
ιατρόν, οἱ ποιμένες τόν πολυαρνίαν, οἱ πλημμελοῦντες τόν
θερμόν πρέσβυν, οἱ ὁδοποιπόροι τόν συνοδίτην. Οἱ πάντες
τόν πᾶσι πάντα γενόμενον ἅγιον βασιλέα, ἐγκωμιάζοντες
ἀνακράζομεν· Βατάτζη θεοδόξαστε, μεσίτευσον καί ὑπέρ
ἡμῶν πρός τόν Θεόν καί Δεσπότην, καί ῥῦσαι κολάσεως, ταῖς
ἰκεσίαις σου.

Χαίροις τῶν βασιλέων ἡμῶν, ἄστρον λαμπρότατον, Βα-
τάτζη θεόστεπτε· τό κλέος τῶν Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρφανῶν
ὁ πατήρ, τῶν χηρῶν προστάτης καί ὑπέρμαχος, τό τεῖχος
τό ἄρρηκτον, Μαγνησίας τῆς πόλεως· τῶν ἀσθενούντων
ιατρός ὁ ἀδάπανος· τό πανέντιμον ταμεῖον τῆς χάριτος·
κρήνη ἡ ἐννεάκρουνος, ἐλέους ἡ βλύζουσα, πᾶσιν ἀφθόνως
τά ῥεῖθρα, τοῖς πεινομένοις καί χρήζουσι, Χριστόν
ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τό μέγα ἔλεος.

Τῶν φιλεόρτων τά πλήθη δεῦτε συνδράμετε, καί στέψα-
τε ἐν ὕμνοις, τόν ὑμῶν βασιλέα, ῥύστην καί προστάτην ἐν
πειρασμοῖς, Ἰωάννην τόν ἔνδοξον, καί τήν εἰκόνα τήν τού-
του πανευλαβῶς, ἅμα πάντες προσκυνήσατε.

Τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων νῦν παριστάμενος, ὁ βασιλεύς Βα-
τάτζης, βασιλείας ἐκείνου, καί δόξης αἰωνίου κατατρυφᾷ,
κατά χάριν θεούμενος, καί ἐκτενῶς ἰκτετεύει ὑπέρ ἡμῶν, τῶν

ἐκ πόθου εὐφημούντων αὐτόν. Ἡ Μαγνησία ἀγάλλου, σὺν τοῖς οἰκίτηορσι, τοῖς σοῖς λαμπρῶς τελοῦσα, τὴν σεπτὴν καὶ φωσφόρον, μνήμην βασιλέως, καὶ οἰκιστοῦ, καὶ λαμπροῦ πολιοῦχου σου, καὶ ὑπὲρ σου πρέσβυν τοῦτον πρὸς τὸν Χριστόν, πρόβαλλε ἐν περιστάσεσιν.

Χαίροις ὁ σεβαστὸς βασιλεύς, καὶ ἐλεήμων, Ἰωάννη μακάριε, ὁ πᾶσαν τὴν βασιλείαν, τὴν τῶν Ῥωμαίων σοφῶς, διοικήσας, ἄναξ θεοδόξαστε· παθῶν γάρ τοῦ σώματος, βασιλεύσας, ἀοίδιμε, βασιλεύς ὄφθης, ἀληθὴς καὶ φερώνυμος, παρ' οὗ ἅπαντες βασιλεῖς βασιλεύουσιν, ἄνωθεν διοικόμενος· διὸ καὶ πρὸς ἄληκτον, νῦν μεταστᾶς βασιλείαν, τῷ βασιλεῖ νῦν παρίστασαι, Θεῷ εἰς αἰῶνας, ὑπὲρ πάντων ἰκετεύων, τῶν εὐφημούντων σέ.

Ἀπολυτίκιον.

"Τὸν λαμπρὸν Βασιλέα καὶ τῶν πιστῶν μέγα καύχημα καὶ τῶν νυμφαίων τό κλέος, Ἰωάννην τιμήσωμεν, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τὴν μνήμην ἐπιτελοῦντες αὐτοῦ, συμφώνως ἀνακράζοντες. Δόξα τῷ σέ Δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα".



Ἡ πρώτη ἄλωση τῆς Βασιλεύουσας στίς 12 Ἀπριλίου 1204 ἀποτέλεσε τό προανάκρουσμα τοῦ ὀριστικοῦ τέλους. Τό γεγονός ἀπεικόνισε ὁ Delacroix στόν πίνακά του «Ἡ εἴσοδος τῶν σταυροφόρων στήν Κωνσταντινούπολη».



Ο ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ μία δεύτερη **Ρωμαϊκή** Αυτοκρατορία άντάξια της πρώτης, όταν κατέκτησε εδάφη που

ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ



ἐκτείνονταν ἀπὸ τὴν Ἰσπανία μέχρι τὴν Περσία. Πολύτιμος στὴν ἐπέκταση τῶν ἐδαφῶν ἦταν ὁ στρατηγὸς Βελισσάριος.

Η ΠΟΛΙΣ ΕΑΛΩ 29 ΜΑΗ 1453

Ποιός είναι αυτός ο βασιλιάς
που περιμένουν όλοι
μην είναι ο Αυτοκράτορας
να αναστηθεί η πόλη.

Στις έξι τα χαράματα
μας πήρανε την Πόλη
εμπήκαν οι γενίτσαροι
τότες θρηνούσαν όλοι.

Ξύπνησε αυτοκράτορα
και μην κοιμάσαι άλλο
ήρθε ο καιρός να σηκωθείς
να σβήσεις το ΕΑΛΟ.

Φωνή βγάζει ο αρχάγγελος
η Πόλη θα τουρκέψει
μας πήραν την Αγιά Σοφιά
κανείς δε θα πιστέψει.

Τι κάθεσαι και καρτερείς
ο κόσμος περιμένει
ΞΥΠΝΗΣΕ Αυτοκράτορα
ΝΑ ΛΑΜΨΕΙ Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ.

Δεν πίστευαν στα μάτια τους
πως θα χαθεί η Πόλη
όταν τους βρήκε το κακό
κλαίγαν θρηνούσαν όλοι.

Αγιά Σοφιά καμάρι μου
του κόσμου η σοφία
μας κλέψανε τον πλούτο μας
τον πήραν στα Μουσεία.

Πεντάμορφη Βυζαντινή
μην κλαις και μη στενάξεις
ήταν γραφτό απ' τον Θεό
και δάκρυα μη στάξεις.

Βυζάντιο μου ξακουστό
πάντα θα σου το λέω
σφαγές και θρύλους πέρασες
με κάνεις κι όλο κλαίω.

Σώπασε κυρά Δέσποινα
και μη πολύ δακρύζεις
πάλι με χρόνια με καιρούς
πάλι δικά μας θα' ναι.

Την Τρίτη βράδυ χάθηκαν
στον ουρανό τ' αστέρια
μας πήραν το Βυζάντιο
και πήγε σ' άλλα χέρια.

8 χιλιάδες Έλληνες
300 χιλιάδες Τούρκοι

Γεώργιος Δ. Βαλαβάνης
Λάρισα

ΟΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ

Μέγας Κωνσταντίνος	324-337	Κωνσταντίνος Ζ'	912-959
Κωνσταντίνος	337-361	Ρωμανός Β'	959-963
Ιουλιανός	361-363	Νικηφόρος Β' Φωκάς	963-969
Ιοβιανός	363-364	Ιωάννης Τσιμισκής	969-976
Ουάλης	364-378	Βασίλειος Β'	976-1025
Μέγας Θεοδόσιος	379-395	Κωνσταντίνος Η'	1025-1028
Αρκάδιος	395-408	Ζωή και Ρωμανός Γ'	1028-1034
Θεοδόσιος Β'	408-450	Μιχαήλ Δ'	1034-1041
Μαρκιανός	450-457	Μιχαήλ Ε'	1041-1042
Λέων Α'	457-474	Κωνσταντίνος Θ'	1042-1050
Ζήνων	474-491	Κωνσταντίνος Θ' (μόνος)	1050-1055
Αναστάσιος Α'	491-518	Θεοδώρα	1055-1056
Ιουστίνος Α'	518-527	Μιχαήλ Στ'	1056-1057
Ιουστινιανός	527-565	Ισαάκιος Α' Κομνηνός	1057-1059
Ιουστίνος Β'	565-578	Κωνσταντίνος Ι'	1059-1067
Τιβέριος Α'	578-582	Ευδοκία	1067
Μαυρίκιος	582-602	Ρωμανός Δ' Διογένης	1067-1071
Φωκάς	602-610	Μιχαήλ Ζ'	1071-1078
Ηράκλειος	610-641	Νικηφόρος Γ'	1078-1081
Κωνσταντίνος Γ'	641	Αλέξιος Γ' Κομνηνός	1081-1118
Κώνστας Β'	641-668	Ιωάννης Β'	1118-1143
Κωνσταντίνος Δ'	668-685	Μανουήλ Α'	1143-1180
Ιουστινιανός Β'	685-695	Αλέξιος Β'	1180-1183
Λεόντιος	695-698	Ανδρόνικος Α'	1183-1185
Τιβέριος Β'	698-705	Ισαάκιος Β' Άγγελος	1185-1195
Ιουστινιανός Β'	705-711	Αλέξιος Γ'	1195-1203
Βαρδάνης - Φιλιππικός	711-713	Ισαάκιος Β' και Αλέξιος Δ'	1203-1204
Αναστάσιος Β'	713-716	Αλέξιος Ε' Δούκας	1204
Θεοδόσιος Γ'	716-717	Θεόδωρος Α' Λάσκαρις	1204-1222
Λέων Γ' Ίσαυρος	717-741	Ιωάννης Γ' Βατάτζης	1222-1254
Κωνσταντίνος Ε'	741-775	Θεόδωρος Β'	1254-1258
Λέων Δ'	775-780	Ιωάννης Δ'	1258-1259
Κωνσταντίνος Στ'	780-797	Μιχαήλ Η' Παλαιολόγος	1259-1282
Ειρήνη Αθηναία	797-802	Ανδρόνικος Β'	1282-1328
Νικηφόρος Α'	802-811	Ανδρόνικος Β'	1328-1341
Σταυράκιος	811	Ιωάννης Ε' και Ιωάννης Στ'	1341-1376
Μιχαήλ Α'	811-813	Ανδρόνικος Δ'	1376-1379
Λέων Ε' Αρμένιος	813-820	Ιωάννης Ε'	1379-1390
Μιχαήλ Β'	820-829	Ιωάννης Ζ'	1390
Θεόφιλος	829-842	Ιωάννης Ε'	1390-1391
Μιχαήλ Γ'	842-867	Μανουήλ Β'	1391-1425
Βασίλειος Α' Μακεδών	867-886	Ιωάννης Η'	1425-1448
Λέων Στ' Σοφός	886-912	Κων/νος ΙΑ' Παλαιολόγος.....	1448-1453

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος 26ης χιλιάδας	σελ. 9
Πρόλογος	σελ. 12
Ίστοσελίδα (internet)	σελ. 16
Ίωάννης Βατάτζης	σελ. 20
Προφητεία Ἀγίου Μεθοδίου	σελ. 24
Προφητεία Ἀγίων Πατέρων τῆς ἐκκλησίας μας.	σελ. 62
Προφητεία Ἀγίου Λέοντος τοῦ Σοφοῦ	σελ. 63
Χρησμοί ἤτοι Προφητεῖαι ἀνδρός	σελ. 71
Προφητεία Ἀγίου Ἀωνύμου 1053 μ.Χ.	σελ. 85
Προφητεία Ἀγίου Ἀνδρέα	σελ. 87
Προφητεία Ἀγίου Ταρασίου	σελ. 89
Χρησμοί ἐπάνω τοῦ τάφου τοῦ Μ. Κωνσταντίνου	σελ. 93
Χειρόγραφο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοσταμονίτου	σελ. 95
Θεόδωρος Λάσκαρις Β΄	σελ. 98
Ίωάννης Λάσκαρις	σελ. 100
Προφητεία Ἀγίου Ἀγαθαγγέλου	σελ. 102
Πατριάρχης Γεννάδιος	σελ. 103
Προφητεία Ἰεζεκιήλ	σελ. 105
Προφητεία Ἀγίου Μεθοδίου	σελ. 105
Προφητεία Ἀγίου Κοσμά	σελ. 106
Πατήρ Ἐφραίμ	σελ. 108
Παρισινός Κῶδιξ	σελ. 110
Κῶδιξ μονῆς φ 25α	σελ. 111
Ἅγιος Ἀναστάσιος	σελ. 112
Ὁ καθηγητής Κωνσταντῖνος Ἄμαντος	σελ. 113
Οἱ ἐν Νικαία Ἀυτοκράτορες	σελ. 116

Προφητεία τοῦ Ὁσίου Νείλου	σελ. 117
Δέν ἐάλω ἡ πόλις, τῆς Ἑλένης Κυπραίου	σελ. 119
Λέων ὁ σοφός ὁ φιλεύσπλαχνος βασιλέας καὶ ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου	σελ. 125
Ἡ Ρωσία θά εἶναι κυρίαρχος τοῦ 3ου Παγκ. Πολέμου	σελ. 126
Βιογραφικό τοῦ Ἰωάννη Βατάτζη	σελ. 127
Θεόδωρος Λάσκαρις (1204 - 1222)	σελ. 134
Θάνατος τοῦ Θεοδώρου Α΄ Λασκάρεως	σελ. 136
Ὅραματα καὶ Θαύματα	σελ. 138
Οἱ προφήτες πού προφήτεψαν γιά τόν Ἅγιο Ἰ. Βατάτζη	σελ. 140
Κωνσταντινούπολη	σελ. 141
Πριν πέσει ἡ πόλη	σελ. 142
Κων. Παλαιολόγος, ὁ τελευταῖος Αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου, τελευταῖες ὥρες πρὶν πέσει ἡ Πόλη.	σελ. 143
Μωάμεθ Β΄ ὁ πορθητής.....	σελ. 147
Προφητεία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.....	σελ. 151
Βιογραφικά σημεῖα Ἀγίων	σελ. 152
Ἡ πολιορκία καὶ ἡ ἄλωση τῆς Κωνσταντινούπολης	σελ. 159
Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ διά Χριστόν σαλός	σελ. 161
Ἐπιστολή τοῦ Καθ., Δρ. Νικόλαου Χ. Χαρακάκου	σελ. 165
Κριτική τῆς Δημοσιογρ., Συγγραφέα Κας. Ε. Κυπραίου	σελ. 170
Εἶχα τὴν τύχη νὰ γνωρίσω αγίους ανθρώπους	σελ. 173
Μετά τόν Ἅγιο αὐτοκράτορα, Ι. Βατάτζη & τόν Γ΄ Π. πόλεμο, ἔρχεται ὁ ἀντίχριστος γιά 3,5 χρόνια	σελ. 175
Μετά τόν ἀντίχριστο, ἔρχεται ἡ συντέλεια	σελ. 178
Παρακλητικὸς Κανὼν	σελ. 183
Ἡ Πόλις Εάλω 29 Μάη 1453	σελ. 192
Οἱ βυζαντινοὶ αὐτοκράτορες	σελ. 193



*Εὐχαριστῶ θερμὰ τὴν καὶ **Εὐανθία Ρεμπούτσινα**,
ποῦ μου ἐπέτρεψε νὰ χρησιμοποιήσω τὴ μουσικὴ της,
στὴν Ἱστοσελίδα μας στό Internet.*

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΤΑΤΖΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

Ο Α
ΙΩ

ΒΑΤΑΤΖΗΣ
ἐκ
Διδυμοτείχης



ISBN: 978-960-93-3806-6

Παρακαλούμε, επιδειξτε τόν πρέποντα σεβασμό στάν τυπωμένη εικόνα του Άγιου.